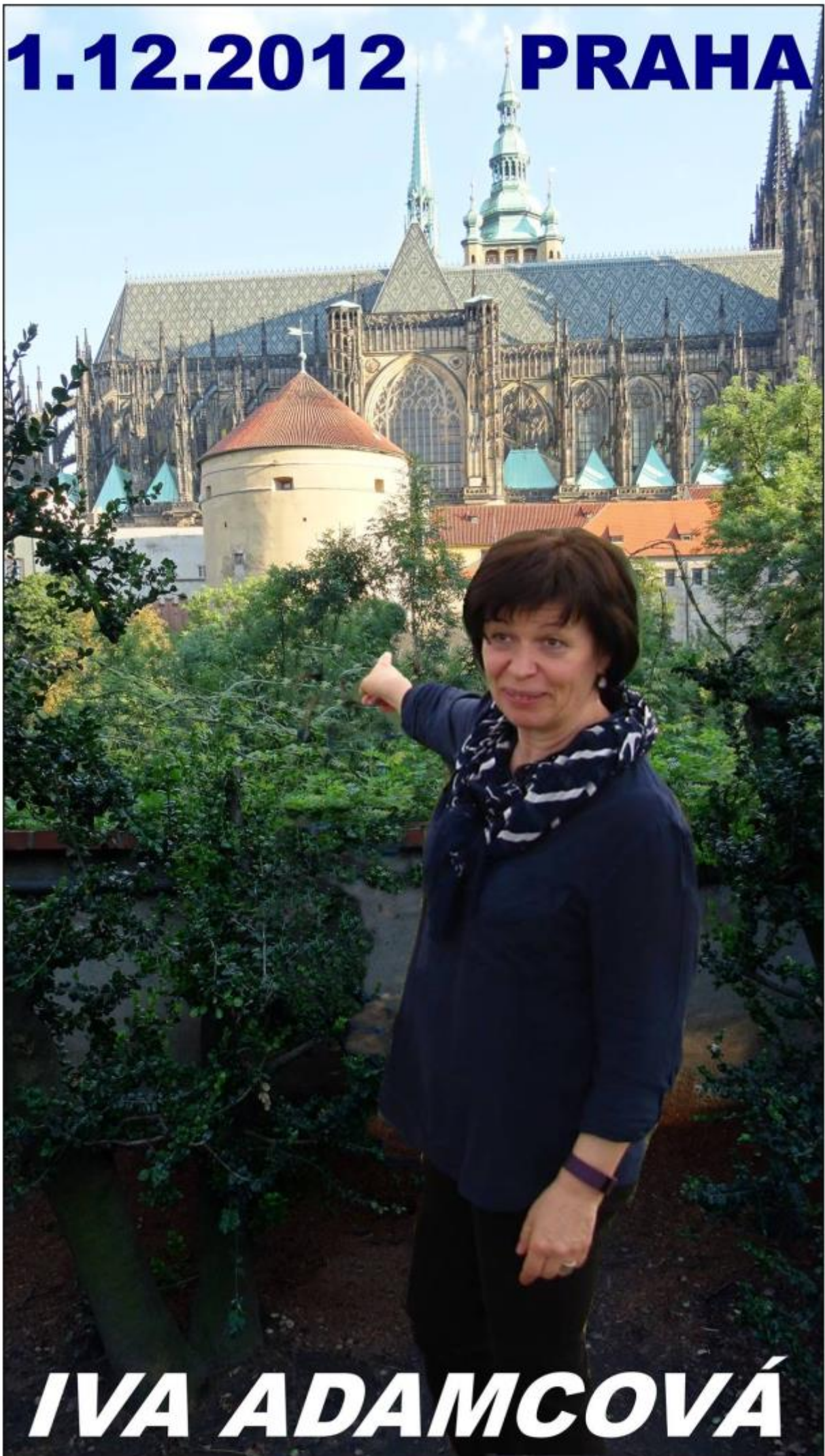

1.12.2012 PRAHA

IVA ADAMCOVÁ

Obsah

Úvod.....	4
Strach je egoismus	4
Společné božství	4
Společný egoismus.....	4
Hmota je iluzorní, neexistuje	5
Kdo jsme?	5
Egoismus a jeho odkládání	5
Změna vědomí, odložení vlastní vůle, přechod do 5D.....	6
Žití optimismu, vše s radostí	6
Když se na někoho zlobím, pak jsem stejná jako on	7
Blokování, co je karma.....	8
Nebezpečí zbavování karmy	8
Zastavení karmy	8
Stav 5D – spokojenost, žitá přítomnost, otevřený čakerní systém, přijetí všeho	9
Co dělat, když druhý útočí, egoismus dává podmínky	9
Podstata štěstí je v bezpodmínečné lásce.....	9
Jak je to s Ivy přednáškami	10
Transformace, co bude s lidmi v 3D	11
Oddělené vědomí, nemoc jako platba	11
Chtění je egoismus, nespokojenost	12
Přání a modlitba, Otčenáš	12
Oddělenost, boj proti sobě samému	13
Chtění dokonalosti je past.....	15
Pět paprsků na planetě k předání informací	15
Problémy se srdcem, překódování	16
Prostor a čas neexistují.....	17
Naplnění chtění – nuda, odříkání - blažené stavy	18
Proč Bůh dopouští, že trpíme?	19
Snaha je nespokojenost, radost je spokojenost.....	20
Bůh může tvořit, až když už to nechci.....	21
Oddělení se od stavu magie. Láska je nejsilnější zbraň ve vesmíru. Láska je Bůh.....	21
Peníze	22
Děkování.....	23

Oddělování se od magických stavů.....	24
5. dimenze, Bůh vidí naše úmysly, ne jak se chováme navenek	25
Tvorba. Nic nepovažujeme za špatné. Propojení s Bohem, kdy se nám již nemůže nic stát ...	27
Církev, náboženství, fanatismus	28
Zdraví jde zevnitř ven, nikoli z venku dovnitř.....	29
Transformace. Vše je trvalá změna, to je jediná pravda. Stáváme se vědomou energií	30
Změna klimatu a kontinentů	30
Strach je egoismus, tedy nespokojenost.....	30
Kundaliní síla.....	31
Dočištění chování na jednotlivých čakrách	33
3D - Chtění pomáhat, modlitby, přání	35
Andělé, vzhlížení k vyšším bytostem - oddělenost od Boha.....	36
Modlitby za planetu, přání. Iluzorní utrpení	36
Princip lidského a Božího těla	37
Výpadky paměti, přechod hmotného těla	37
Utrpení posiluje CNS.....	38
Dotaz 1: Výchova dětí.....	38
Tvrdohlavost dnešních dětí.....	38
Dotaz 2: Kdy pomáhat.....	40
Stačí poradit, jinak bude druhý agresivní, zkušenost potřebuje	40
Dotaz 3: Jsem špatná, jak si odpustit?	42
Dotaz 4: Strach z cestování.....	43
Destrukce je začátek rekonstrukce.....	43
Svoboda ducha	43
Intuice - slabý egoismus, lze vidět program A až B - minulá budoucnost.....	44
Strach, nespokojenost z toho, co bude. Nejrychlejší odstranění bloku	44
Dotaz 5: Problém v intimních oblastech	45
Dotaz 6: Urychlení vstupu do 5D, když je vše dané? Křivda	45
Dotaz 7: Jak se vyléčit?	47
Konec podléhání hmotě, stavy jednoty.....	47
Vše se vyřeší, až když se situace zklidní.....	49
Dotaz 8/1: Čištění, nevracet se do minulosti, oprava přijde sama	49
Dotaz 8/2: Opravná situace.....	51
Dotaz 9: Svobodná vůle a Boží vůle	51

Co je pokora	52
Dotaz 10: Zánik náboženství a církví	52
Dotaz 11: Souvislost nemoci s umístěním na těle (pravá, levá strana).....	53
Dotaz 12: Rozdíl potíží – pravá, levá strana	53
Dotaz 13: Problémy s páteří.....	54
Dotaz 14: Když blízký odmítá komunikovat	55
Dotaz 15: Jak mohu skutečně pomoci planetě	56
Představy a přání.....	56
Dotaz 16: Zuby	57
Dotaz 17: Oční tiky	58
Dotaz 18: Sexualita a vyšší spojení	59
Humor a vyšší bytosti.....	59
Dotaz 19: Prokletí, strach z bytostí.....	60
Dotaz 20: Migréna	62

Úvod

Dobrý den, vítám vás tady. Je to úžasný, opravdu to uteklo. Naposledy jsem byla v Praze letos na začátku roku, v lednu, kde jsme se sešli v takovém malém bytě. Bylo nás tam asi 20 lidí, což mi připadalo neuvěřitelně hodně. No a teď, když jste se takhle sešli, je to hezký. Takže já vás vítám.

Strach je egoismus

První prosincový den, nám otevírá ten měsíc a konec roku, na který čekáme. Prosím vás, vysvětlím vám, že není čeho se bát, je to pouze změna vědomí, abyste se všichni zklidnili, a také proč je dobré, že se o tom tolik mluví a tolik se straší. Ano, protože ten strach, který je vyvolaný, tomu skutečně odolají pouze buňky, které nepodléhají egoismu. A o to jde. Egoismus je totiž taky strach.

Příběh: Ivančin astrologický výklad

Víte, tady v Praze mám známou. Je to kamarádka. Seznámily jsme se taky takhle přes ty moje přednášky, protože všichni koho potom znám, už jsou moji přátelé. Oni jsou jimi, i když se s nimi nikdy nepoznám, protože víte, že žiju skutečně takovou tu obrovskou rodinu na světě, což bude váš stav také a u mnohých už je. Třeba chybí jen jeden člověk nebo dva lidé ve vašem životě, abyste přijali úplně všechno. A ti jsou pro vás právě ti nejdůležitější proto, abyste se prolnuli do 5. dimenze.

A tahle Jiřinka, která žije v Praze, má kamarádku, které se v 50 letech, což je 3 roky zpátky, protože jsme všechny tři stejně staré, úplně změnil život. Ona se v těch 50 letech rozvedla, přišla o děti, přišla o byt a bývala by úplně zůstala na ulici jako bezdomovec. Ale ona to vyřešila nádherným způsobem, takovým, jakým to šlo. Ona uměla angličtinu, a tak se přihlásila v 50 letech jako au pair do Anglie. A ten život se jí najednou skutečně změnil, protože najednou měla kde bydlet, vydělávala peníze. Dokonce se tam do ní zamiloval jeden muž, který o ni tak dlouho usilovat, až jednoho dne napsala té mé kamarádce: „Ježiš, já jsem se dneska zamilovala.“ Oni se vzali a žijí tam.

A tato žena, proč o ní mluvím, dělá takový zvláštní výpočet, který je napůl naladěný na astrologické výpočty. Ona z přesného data, hodiny a minuty narození vypočítává charakter toho člověka, k čemu ještě inklinuje, co neumí v těch povahových vlastnostech a rysech. A tahle paní si poslechla moje přednášky a byla velmi pečlivá, protože já jsem to nikde neřekla najednou, ale dá se zjistit ze všech těch přednášek i přesná minuta i vstup, který mě sem přivedl. A ona napsala Jiřině nádherný mail, kde jí píše: „Ježiši, ta baba, té se to říká! Vždyť ona tady vůbec není.“

Společné božství

Jo. Nejdůležitější při vašem zrození totiž je, při východu slunce, kolik a jaké planety tam jsou. Protože my máme naše společné božství. K tomu se dostaneme. A to víte, že všichni jste stejným Bohem. Akorát při vstupu do hmoty v iluzi na čas zapomeneme, že tím Bohem jsme, abychom se k němu vrátili a mohli tu odložit spoustu věcí.

Společný egoismus

A máme i společný egoismus v tom našem hodinovém stroji, ve kterém se pohybujeme tím vesmírem. Což je také vaše součást, aniž byste si to uvědomovali. Přesné planety na vás vysílají vibrační záležitosti, které se týkají vašeho egoismu.

Vy to čidlo máte jednak v duchovním srdci na vásánách. To jsou nezpracované záležitosti, které jste ještě nemohli zpracovat během těch minulých životů, takže ten výtěžek z nich se vám ještě neuložil. Ale samozřejmě navíc máte ještě v levé hemisféře sídlo vašeho egoismu, který

tam je, abyste se tady v té hmotě ze začátku orientovali, než jednoho dne odložíte hmotu a prožijete se k sepnutí pravé hemisféry.

A já zkrátka po okamžiku zrození tam nemám žádnou planetu. Na mě žádná planeta nikdy nedosáhla, protože já už jsem tohle všechno měla dávno zpracované. Takže vidíte, že vaše egoismy, strachy, obavy, zlosti nejsou vaše. Na vás jenom vysílá určitá planeta, která v tu chvíli má nad vámi moc, své výkyvy, kterým podléháte, přivlastňujete si je a trápíte se s nimi. A stačí velmi málo.

Hmota je iluzorní, neexistuje

Ano, já jsem vy, vaše božství v čisté podobě, které vám přišlo sdělit, jak jednoduché to je neposlouchat ty odmítavé procesy. Protože oblast hmoty, ve které jste se narodili a které podléháte, je skutečně iluzorní, vlastně de facto neexistuje. Je to pouze vývojová fáze, kterou se pohybujete spousty životů. A to, co si odnášíte, je vždycky výtěžek těch zkušeností ze všech vašich životů, který stoupá tady v tom hlavním kanálu.

Kdo jsme?

To znamená, že každým životem, ve kterém odložíte kousek egoismu, vám přibude vaše božství. Až jednoho dne se prožijete sem, sem nahoru, kde se naplníte Bohem. Co to znamená?

Vy všichni jste bohové, kteří si přišli zahrát roli vašich těl a vašich jmen. A jestliže jste si vybrali celý osud, tehdy je pro vás ten nejlepší a je to vaše skutečná boží vůle, co se děje.

Egoismus a jeho odkládání

Za prvé, co vám dělají lidé a za druhé, jaké jsou situace. To všechno v okamžiku zrození už bylo dané. My máme skutečně minimální naši vlastní vůli, byť je to iluzorní. Ono se to prolíná tak, abychom žili v uvozovkách v nevědomosti a neprohlédli to. Aby to pro nás bylo obtížné. Ale film světa, film života, na který koukáte vně, je iluzorní a nastavili jste si jej sami, abyste jednoho dne zjistili, že už vám nic tady v této rovině nevadí.

To znamená: na 1. čáře neodmítat nic jako špatné. Ano, toho člověka jsme si do života přivodili sami, protože my takového člověka máme přijmout, jeho božství je stejné jako naše. A to, co dělá, to špatné, je jeho egoismus, který si ten člověk přišel sem odložit. Jestliže my ho ale posoudíme jako špatného, tehdy iluzorně odsuzujeme sami sebe k tomu, aby znova další člověk přišel do našeho života, a zase jsme se učili ho přijímat.

Víte, ono ve skutečnosti je všechno velmi jednoduché a vždycky těsně než přednáším, což je tedy každý týden, tak vždycky v tom týdnu se udějí takové věci, aby ten Bůh mi vyprojektoval to, co vy potřebujete slyšet. A já jsem minulý týden měla nádhernou mailovou komunikaci s jednou paní, která žije v Karlových Varech, která mi psala překrásnou ukázkovou věc.

Příběh: Učíme se přijímat, jinak se situace opakuje

Ona mi napsala dopis o svém tatínkovi, který byl neověřitelný lhář, strašný lhář. Načež se vdala, když dospěla a vzala si muže, který ho desetkrát předčil, že mu i doktoři diagnostikovali tzv. bájnou lhavost. Měl skutečně od doktorů i razítko. S tím se rozvedla, načež další manžel zase lhal. A když se rozvedla podruhé a řekla si, že už teda žádného muže ne, tak dělá ve firmě a její šéfové jsou neověřitelní lháři. A ona paradoxně dělá v té firmě ekonomii. Ona říká: „Já neumím lhát.“ Vidíte to, tam už je napůl jakoby krok. „Já neumím lhát, já to nedokážu a samozřejmě, že už vím, že když mi slíbí nějaký doklad, který já musím mít, protože tu firmu vlastně vedu ekonomicky, tak já vím, že ho nikdy nedostanu. Už jedna

firma přišla jakoby do krachu, oni založili novou a znova se to opakuje. A já jsem napjatá, protože já za to vlastně ručím, mám s tím strašné problémy. Co mám dělat?“

Je to velmi jednoduché, prosím vás. Ten její otec byl pro ni nejlepším otcem, jakého kdy mohla mít, neboť díky němu, dneska ona nelže. Jenže ona neudělala druhou základní věc, kterou měla. Ona měla být šťastná, že takového otce měla, protože díky němu se to naučila. Ale ten odsudek jí přitáhl bájněho lháře, se kterým opravovala tatínka. Pak dalšího lháře, se kterým opravovala bájněho lháře a tatínka. A nakonec ty dva šéfy, se kterými opravuje zkrátka všechny ty lidi až do toho tatínka. Jestliže to přijme a bude vděčná všem za to, co ji předváděli, tehdy buď ta firma zkrachuje, dostane nabídku do jiné nebo se pak všechno změní, protože tehdy už není zapotřebí, aby byla vyučovaná.

Změna vědomí, odložení vlastní vůle, přechod do 5D

Vy se nesmíte nikdy vzpírat nitrem. Tady jde o to, že změna vědomí, která nás tady vlastně čeká, znamená, že určitá část lidských buněk, tzn. vás, v tom božském poměru, dospěla do vývojové fáze, kdy už můžou odložit vlastní vůli a stát se Bohem. Co to znamená?

Já jsem vlastně převaděč. Už jsem vám teď vysvětlovala, že já jsem v životě neměla stres. Nikdy jsem nezažila nic negativního. Na mě zkrátka ty planety..., já, jako by tu nejsem. A vidíte, to je ono. To je stav 5D. Stav 5D je, že ta pozemská karma končí.

Žití optimismu, vše s radostí

Ona samozřejmě existuje ještě vyšší učební jednotka. Ale to není parketa, kterou bych vám potřebovala sdělovat, protože to poznáte všichni sami, až budete převedeni. Já pouze znám cestu na druhou stranu a je velmi jednoduchá. Jenom žitý dennodenní optimismus. Ať se děje, co se děje, musíte si vybrat tu dobrou fázi.

Na všem je něco dobrého a na všem je něco jakoby špatného. Ale vy jste zvyklí, to ego vás nutí, aby se vám zvýraznila ta negativní fáze. Na tu zapomeňte. Jestliže se budete dívat jenom na tu dobrou fázi, tehdy se lehce prožijete k božství, protože vy jste Bůh, který chce už v této době žít. Ten 5D stav je, že se Bůh dostane do hmoty. Neboli, vzpomeňte si na Ježíše: "Nebe přijde na zem". Ano, vaše božství přijde do vašich hmotných příbytků. To je stav 5D.

Příběh: 4D neexistuje

Já jsem se nedávno velmi smála, protože jsem dostala úžasný krátký email, kde jedna milá paní mi psala: „Ivanko, já jsem velmi skromná, já se nepotřebuju dostat do 5D, mě z té třetí dimenze stačí čtyřka. Tak mi vysvětlete, co mám dělat, abych se dostala do čtyřky.“ A já jsem se smála a napsala jsem jí: „Ježíši, vy jste si neposlechla pozorně moje přednášky, protože 4D, pomyslně jako prostor, neexistuje. Existuje pouze přechod.

Vidíte, já jsem převaděč vlastně na druhou stranu. Já vás tomu optimismu učím a vysvětluji vám, proč se to tak děje. Ano. V mém těle, tak jak ho vidíte, jsou všechny čakry přesně otevřené, jak mají být, protože já jsem spokojená se vším, co se děje. A věřte mi, že jsem byla spokojená, i když jsem prošla těmi nejtěžšími zkouškami, kdy jsem odevzdávala děti, partnera a tělo. Víte, žiju opravdu velmi hekticky, ale nic mě nebolí. Kdybych něco odmítala z toho mého života, třeba i to, že sloužím. Že bych si připadala jako Iva, která chudák slouží, to už byste byli zdemolovaní. Ne. Já se jenom raduji. Mně je jenom s vámi dobře, ať jedu kamkoliv, jakoukoliv dálku, ať dělám cokoli pro kohokoliv. Je pravda, že jsem se naučila někdy i nevzít telefon, když to nejde. To by vás roztrhalo, že jo, samozřejmě. Takže, buď to vzít můžu a ráda to vezmu anebo to vzít nemůžu a ráda to nevezmu. To je právě to, co musíte žít. Žádné výčitky,

to nemá absolutně smysl. Teď to zkrátka nejde. Tady jde o ten stav té spokojenosti, protože tehdy nevytváříte tzv. negativní emoce.

Když se na někoho zlobím, pak jsem stejná jako on

Takže zkuste si vzpomenout. Když třeba někoho litujete, tak chcete něco jiného, než je. Chcete, aby tomu druhému člověku, třeba dítěti nebo partnerovi, koho milujete nebo vám, se dělo něco jiného, než je. Ne. Ono se to děje. To je jenom křeč toho odmítnutí. Co to je, když se na někoho zlobíte? Zase. Chcete, aby se ten člověk jinak choval. Vy ho nerespektujete. On je, jaký je. Ale v tu chvíli jste stejní jako on, protože vy taky prosazujete svojí vůli. Ale vy přece nechcete vypadat, jako ten člověk. Víte, tady ten svět je skutečně o poznatelnosti. Stačí se dívat ven, co se tam děje, aby mi došlo, že takhle já nechci vypadat. Je to velmi jednoduché.

Ego vždycky brojí proti druhým lidem, obviňuje je a vyhazuje ze svých životů, když se nehodí tomu člověku, co ten druhý člověk dělá. Ne, vy se toho člověka zbavíte obrovskou láskou. Vy víte, že není špatný, že dělá to, co umí. Nevadí vám to. Proč by vám to mělo vadit, když se společně učíte? Proč byste se na něj měla zlobit? Tady jde o váš respekt ke světu, který se tady děje. Jestliže mě někdo nemá rád, já s obrovskou láskou to budu respektovat. Co mi taky jiného zbude, že jo? Když se na toho člověka budu zlobit, nebudu ho respektovat, tak já sama budu stejná jako on. Je tam nátlak na třetí čarkě. Takže vidíte, ono skutečně stačí jenom reagovat a vidět to. Jakmile vytvoříte odpor zevnitř z vašeho těla směrem ven, už prožíváte prosazování vůle vašeho těla a jména. A to je vždycky egoismus.

Příběh: Homosexualita

Všechno to jsou velmi jemné nuance. Mě nedávno psala mladá žena, která je homosexuálka a psala mi, jaký mám názor na homosexualitu. A já říkám: „To není nic špatného samozřejmě, láska je láska, jaká jiná? Ale uvědomte si, že na úrovni vývoje si tady musíme prožít úplně všechno. To znamená, že člověk, který vlastně nezažije homosexualitu, on ji ještě odsuzuje. Jakmile si zažije jeden dva životy takhle nastavené, on zjistí, jaké je to utrpení, pak ten odpor už odloží. Tady jde o tu zkušenost, kterou si musíte prožít. Jestliže vy sami už tohle máte za sebou, tyhle životy, tehdy už nikdy tohle odsuzovat nebudete. Budete jakoby soucítit s těmi lidmi. To je hladina toho, kdy třeba já jsem dneska ve fázi, ve které se nacházím, já soucítím s každým, i s vrahem, zkrátka s kýmkoli. Když už jste to jednou prožili a víte co to je, že to musíte udělat, abyste si na konci toho života přehodnotili všechno, tam je obrovský soucit. Ale hlavně se dostanete do fáze, kdy vidíte, že člověk, který proti vám dělá své egoismy, všechno sklídí. Protože to, co vytvoříte v egoismu proti světu, vy musíte skutečně sklídit zpátky. Jiná cesta nevede, abyste pochopili a nedělali to. Takže, jestliže vedle mě někdo dělá takové věci, já k tomu mám jenom obrovský soucit. Neodsoudím ho jako špatného, nevadí mi to, snažím se toho člověka zklidnit. Někdy to ani nejde třeba, ale vždycky je to pro vaše dobro. Vůbec si to člověk neuvědomuje. Ale tehdy, když mu to vrátíte, už skutečně zase budete sklízet něco vy. Zaměřte se na to.“

Víte, Bůh je dokonalá záležitost. Mnoho lidí nezná sama sebe. Ano, neznáte své božství, protože jste zaměřeni na ten vnější svět. Vidíte, co se děje v něm, ale to je pouze plátno na vašem vědomí. Teď se dívejte, jestliže zapomenete na ten vnější svět a budete se dívat směrem dovnitř, což je třeba dejme tomu, když přijde nějaká dramatická situace a vy ji odmítnete, vy ji nechcete. Jakmile přijde tenhle nával a vy se ho chytíte, už jste pro tento okamžik ztraceni. Správný pocit je, když cítíte ten pocit vnitřního tlaku, toho napětí, které narůstá, tak jak to ego to odmítá, ten oddělený jedinec, zaměřit se dovnitř a uvědomit si, že ono se to jenom děje. Okamžitě ten přetlak přestane, protože vy si uvědomíte, že vy jste zdrojem těch tlaků, když přijímáte ten egoismus, který je tam vysílaný, za svůj. Ne, vy jste Bůh, ono se děje.

Blokování, co je karma

Všemi bloky si vytváříte další budoucí zkušenosti. Tomu se říká karma, a to je, prosím vás, dobrá záležitost, karma je vynikající věc. Je to totiž důmyslný systém vyučování.

Vy vždycky přijdete na ten svět s tím, co jste už odložili. To znamená, co už umíte. To už v tom světě nevidíte. Ale řešíte věci mezi tím, co jste dokázali a co jste nedokázali, abyste zase udělali další krok. To znamená, že karma vlastně ukončuje úroveň toho, co už jste uměli, ona je na té hladině oddělení.

Nebezpečí zbavování karmy

A teď dobře poslouchajte. Spoustu lidí se té karmy chce poslední dobou zbavovat. A chce se ji zbavovat uměle, což je vaše veliké nebezpečí. Zkuste si to představit na příběhu. Já strašně ráda, a to vy víte, aby vám to bylo jasnější, protože jinak bych musela mluvit hodiny a hodiny a stejně by to nikdo nepochopil, já to převádím do těch pohledů, příběhů a příměrů a ráda používám téma škola.

Vidíte, dneska jsme dokonce i ve škole. Zkuste si představit, že každý má svoji duchovní úroveň, to co už umí a to co ještě neumí. Je to uzavřeno karmou toho člověka, tzn., že karma se mění a posunuje, když přijmete to, co jste neudělali, takže se vyvíjíte. Ano, jsme nedokonalí. Napřed chodíte do první třídy, pak chodíte do druhé, a až dejme tomu do deváté. Zkuste si představit, že to, co neumíte, je karma. Takže jste v první třídě a neumíte sčítat a odčítat. Zkuste si představit, že půjdete za někým, kdo vám tu karmu smaže. To znamená, že on za vás v tu chvíli napsal úkol. To se vám hodí, že jo? Je to super, nemuseli jste psát úkol. Jenže vy se omylem dostanete do druhé třídy, ale tam nerozumíte vůbec ničemu. Tam je vyšší matematika a vy se to stejně musíte doučit, protože váš život a vývoj pokračuje dál. Vy si vlastně ublížíte tím, že jste si od někoho nechali tu karmu stáhnout.

Zastavení karmy

Nejvyšší princip, který vás přichází učít, je ten, že bloky vznikají odmítnutím neboli negativní emocí. Karma se zastaví, když ve vašem životě přijmete úplně všechno. Je to de facto velmi jednoduché. Jste to vy sami, bohové, kteří si přišli zahrát svou roli. Je to vaše vůle, že se to děje, tak když mi to ten člověk dělá, tak to je super, ne? Já to akorát musím skousnout. Pak už budete vidět, jak přes toho druhého člověka přijde egoismus, jak ty oči zčernají, jak se na vás otočí a teď na vás něco řekne.

Příběh: Nový kabát, umět se vzdát chtění

Já vám budu vyprávět můj příběh, který je vlastně dva dny starý. Ta moje maminka je krásná žena, byla vždycky dámou, vždycky měla podpatky a prsteny a spoustu věcí na sobě, načesaná, každý den spí v natáčkách. To já jsem opak, občas mám vrabčí hnízdo na hlavě a občas mám špinavé boty. Já jsem pro ni byla velkou zkouškou. A nenosila jsem nikdy žádné zlato, vůbec, i když se maminka snažila mi dávat šperky, které byly velmi drahé, mně to nic neříkalo. Byla jsem pro ni trošku takovým zklamáním. Já jsem byla napůl kluk, což bylo úžasné zase pro mého tátu. Nicméně, já jsem taky neměla ani peníze. Já jsem si vždycky koupila boty, až když se mi roztrhali. To jsem jednou zjistila, že jsem měla na botě prošlapanou fakt díru jako pětikorunu. Jdu a říkám si, jak to, že mám mokro v botě? Zvednu nohu na silnici a říkám: „Ježiš, já jdu vlastně bosa.“ A on byl říjen. Takže já jsem vždycky takhle jako by přežívala. Jedny boty jsem odhodila, a pak jsem si šla koupit další a ty nosím, dokud mi nespadnou z nohy. Takže to mi nikdy nic neříkalo. Já jsem nikdy nebyla zatížená na hmotu. A taky minulý týden jsem se smála s mojí starší dcerou, protože jí říkám: „Lucí, já si musím koupit kabát, protože dřív, když občas nějaká dírečka tam byla jako na tom kabátě, tak mi to nevadilo, ale teď občas přijdu mezi lidi a nemůžu přijít

s vyžranou dírou od mola.“ A ona se strašně chtěla, takže já poslední dobou jsem si nějaké ty věci koupila, což jsem si říkala, že mamince udělá radost. A předevírem večer u ní sedím, než jsem odjížděla, a než jsem se loučila, jsem ji říkala: „Maminko, já si koupím nový kabát.“ A najednou jsem viděla, jak to ego se takhle otočilo a říká: „Ty ses nějak rozjela.“ To jsem věděla, kdo mluví. Teď pozor. Já jsem tak jako zamrkala a říkám: „Já jsem si myslela, že ti udělám radost. Celý život jsi dáma a konečně když už, tak ty z toho radost nemáš. No tak teď, když občas nějaká ta koruna je, tak zase chodím mezi lidi. Tak třeba nějaký fakt hezký tam bude a třeba se ti pak bude líbit.“ Ale rozloučila jsem se s ní a odjela jsem. V noci jsem spala a já někdy ty kontakty slyším, někdy je vidím, někdy jen o nich vím, když se ráno vzbudím. A ráno jsem se vzbudila a říkám si: „Není to fakt zbytečné? Vždyť mám jediné sako a po Petrušce kabát, ten je ještě pěkný. Tamten, s tou dírou, ten nosit nebudu, ten už vyhodím.“ Ježíš, mě se tak strašně ulevilo od toho chtění. Vždyť vlastně kabát mám. Člověk stejně to koupí, když by to byla nutnost, až bych na sebe neměla nic. Mně se vlastně ulevilo. Místo abych brojila proti té mamince, že mě takhle jako by zasekla, tak jsem byla vděčná, že mi to ten svět ukázal.

Víte, zastavte se. Nenechte reagovat ten váš egoismus s tím silným odmítnutím. Tohle je velmi důležité.

Stav 5D – spokojenost, žitá přítomnost, otevřený čakerní systém, přijetí všeho

Protože spousta lidí zná spoustu informací, oni o tom vědí, ale vy to musíte žít. Jakmile to nežijete, neupraví se vám čakry tak, aby do vašeho těla přišel Otec. To znamená, že v tomhle těle jsou všechny čakry otevřené a vevnitř je 100 % Boha. To je stav 5. dimenze. Jestliže někde na nějaké jedné jediné čakře řeknete ne, a pozor v těch vrchních fázích, kdy už umíte spoustu věcí, tam jde třeba jenom o to přivlastňovat si druhého člověka, tak tam vás vždycky božství navede do těch zkoušek, kdy musíte odevzdat děti, odevzdat partnery, odevzdat hmotu jako i majetek a peníze. Musíte si projít některými opravdu velmi složitými obdobími, protože Bůh ve vás chce žít vědomě ve vašem těle, v té hmotě. Už jste na to připravení. Nesmíte odmítat skutečně žádnou situaci vašeho života, protože i ty situace jste si jako duchovno, ve kterém se pohybuje hmota, která hraje vlastně ty hry, zvolili. Jestliže tohle v praxi dokážete, vaše tělo se oživí Otcem, začnete tak krásně brnět zevnitř. To ráno je nejkrásnější, kdy se vzbudíte a celé tělo jakoby vrní, vnitřně se tak jakoby pohybuje, ten Bůh vás už vede. Odevzdání ale je, prosím vás, jak já říkám po mém tatínkovi, sakum prdum, se vším všudy. I údiv, když už jste před 5. dimenzí, není přijetí. Takové to překvapení, co ten druhý dělá. Ne. On dělá, co umí. Vy musíte přijmout veškeré dění v tom plátně života. Ono to zase tak těžké není. Tohle je vlastně jediné, co vás učím, protože to je žitá přítomnost neboli, a teď dobře poslouvejte, žitá spokojenost.

Co dělat, když druhý útočí, egoismus dává podmínky

Jestliže jste vždycky spokojení, přijímáte skutečně vše, co se děje, jenom tělem napravíte všechny věci, které jdou napravit, tady už je žitá pokora. Zkuste si představit, že přijdete do místnosti, kde se bude hádat třeba 20 lidí. Kdybyste se na ně vy zlobili, aniž byste to řekli nahlas, jen "vevnitř", tak už děláte to samé. Ne. Vy buďto vidíte, že to je zbytečné, tak se vzdálíte nebo se snažíte někoho z nich uklidnit, když víte, že to u někoho jde. No, a když to nejde, no tak se vzdálím a opustím tu parketu, protože kdybych tam zůstala a zlobila bych se jenom vevnitř, tak bych přihazovala vlastně do stejného oleje. Jestliže se skutečně jakoby izolujete v těch negativních pocitech, neděláte je nikdy, stáváte se skutečně žijícím Bohem. Přestanou se vám dít tyhle situace, a i kdybyste jimi procházeli, to je stav 5. dimenze, tak si vás nikdo nevšímne. Na vás jediného nikdo nezaútočí.

Podstata štěstí je v bezpodmínečné lásce

Prosím vás, já mám desítky příběhů z mého života, kdy se tohle dělo, a to je teď pro vás velmi důležité, abyste věděli. Přichází spousta dotazů. Co bude s lidmi ve 3D, když vedle nich budou

lidi v 5D? To je takový iluzorní poměr, vy si s tím nevíte rady. Prosím vás, pohled je ale úplně jiný. Člověk, který začne žít tu trvalou spokojenost neboli přijímá nitrem ten život takový, jaký je, tak se skutečně pomalu prolíná do 5D stavu, kdy jeho vědomí je skutečně božské. Tam je klid, nádherné štěstí. Víte, vy jste skutečně šťastní. Vaše skutečná podstata je štěstí, láska a spokojenost. Jenže to štěstí je bezpodmínečné. Egoismus mu dává podmínky. Nemůžu být šťastný, když tenhle člověk trpí, nemůžu být šťastný, když nemám peníze, nemůžu být šťastný, když mě ten druhý nemiluje. To jsou nesmysly. Tohle odmítání vám nedovolí tu bezpodmínečnou lásku, to štěstí, zažívat. Vy sami jste ti, kteří si blokuji všechno zpětně k sobě a je to iluze. Vy to vidíte úplně opačně. Jestliže vy ale tohle začnete žít, začne skutečně nastávat stav 5D, kdy půjdete kritickou situací a nikdo vás neuvidí.

Jak je to s Ivy přednáškami

Vidíte, ta paní to viděla, že já tady vlastně nejsem. Ano. Paradoxní je, že já jsem si vás stáhla. Bylo to samozřejmě nastavené Otcem. On si vás takhle přese mě stáhl, protože já jsem nikdy neudělala ani "tohle", pro to, abych se protivila boží vůli. 40 let jsem mlčela, nemohla jsem mluvit, jenom jsem konala lidsky běžně, tak jak lidi umí, zklidňováním. 12 let pak jsem byla přivedena Otcem k tomu, abych v soukromí každou sobotu přednášela pro jednoho, maximálně dva lidi. Každý týden, 12 let. Po 12 letech mi Otec ukázal, že sám mě vyvede, až to pro mě bude bezpečné. Vidíte to? A natočili se nečekaně videa. Ano, dostala jsem nabídku na přednášky. Proběhly 3 přednášky. Pak jsem byla pozvaná do Rumburku, protože lidé jezdili na přednášky do Ústí n. L. A tehdy v tom Rumburku, to bylo nečekané. Já jsem nikdy z mé vůle nikdy nic nenatáčela, to se natáčelo samo, fakt úplně samo. A pak se to dostalo na Youtube a začal ten frmol.

A teď pozor. Dnes už se nenatáčí. Poslední natáčení bylo ve Zlíně a nebude se natáčet. To je zase Otcova vůle. V létě mi řekli ze shora, že už se natáčet nesmí, protože já potřebuju říkat lidem na přednáškách ty jemnější věci, které by nepochopili lidé, kteří by si na to klikli v tom vnějším světě, který tam lítá po tom internetu. Spoustu těch lidí by to zablokovalo. Ale oni jsou stejní jako my. Oni jsou dokonalí v tom stavu, v jakém jsou, protože se vyvíjejí, i když ještě nedosahují zdaleka stavu, kdy by mohli odložit úplně egoismus. Takže oni by se vlastně tím svým egoismem zablokovali, bylo by jim špatně. A protože je miluju, tak nemůžu. A Dan Hrabal, který natáčel Brno a stará se o ty videa, tak on z toho byl vykulený, protože já jsem odmítla natáčet v Košicích s tím, že tedy když se nebude natáčet, tak těm lidem řeknu víc. Takže chtěli víc, samozřejmě. Pak jsem odmítla v Bratislavě, pak jsem odmítla v Táboře a ten Dan mi psal a říká: „Ježiši, co se děje? Já furt čekám na nějaká videa, až je tam umístím a ono nic.“ Já říkám: „Danečku, Danečku prosím tě...“ a teď jsem mu to vysvětlila, že to už nejde. Že tu nejsem pro pomyslnou slávu. Kdybych si myslela, že je to kvůli mně a slávě, tak to je pitomost, už bych vám nemohla přednášet. Ne, já jsem přišla pro vás. Ta videa si vás stáhla. Teď vám rok do prosince příštího roku, poslední přednáška je v Jičíně, budu přednášet a pak se ztratím úplně.

Pak budu jenom v Mnichově. Když bude někdo chtít přijet, tak přijede, popovídáme si a vysvětlím mu věci, o které by měl zájem, co chce vědět. To je všechno. Jen odevzdám tu práci, kterou jsem odevzdat měla. A teď si představte. Ten Dan mi napsal smsku: „Jsi moudrá,“ pochopil to. Ale za 14 dní mi poslal mail, ve kterém mi poslal komentář, takový docela ostrý od nějakého pána, který se objevil někde pod zlínskou přednáškou. A Dan mi tam napsal: „Ježiši, Ivanko podívej, co se tam objevilo. Mě to "zahřálo" trojku.“ Já říkám: „Dane, jak ti to může "zahřát" trojku? Vidíš to? Ty už jsi věducí.“ On je fakt šikovný, to je velice duchovní člověk. „Jsi velice duchovní a ještě se umíš zlobit na toho pána. Ale pak jsi stejný jako ten pán, který se zlobí na mě. Vidíš to, jak to je těžké? To nejde, zkrátka natáčet se už nesmí.“

Je to skutečně takové bliknutí, kdy Otec si tu zvolil jednu schránku, jenom žitého optimistu, který si to takhle stáhnul. Teď budou informace chodit skutečně pouze jenom pro vás. Vy co

chodíte na přednášky, natáčejte si na telefony, co chcete, to je vaše, do toho já vám nebudu povídat nebo si pište, to je mi jedno. Víte, já jsem si nikdy nedělala žádná autorská práva. Nic z toho skutečně nemám. A to, co je z přednášek, když se platí nějaké pronájmy, tak to všechno jde na výstavbu Mnichova, kam jednou budete jezdit. A to bude vaše dobrá vůle. Já tam budu fungovat pouze pro toho, kdo bude chtít vědět. A bude to přes tu asociaci, to už pak bude vyřešený stav 5D, už nebudeme mít ani peníze, ani platby nějakých energií. To všechno máme slíbené se shora. A už se to děje, že se fyzikální zákony planety změní. Ano, už se to mění.

Transformace, co bude s lidmi v 3D

Víte, hodně se samozřejmě mluví o transformaci. Prosím vás, transformace tady vždycky byla, aniž byste o tom dávno jako lidé kdy tušili. Když už jste se narodili, tak ve vašem genomu je napsáno, jestli patříte do 3D a nebo jestli patříte do 5D. Vy máte svůj vlastní program A až B. A teď. Spoustu lidí v tom má maglajz. Už jsem to říkala, že se lidé ptají, co bude s těmi lidmi, co bude tam s tamtěmi lidmi, jestli se uvidí nebo neuvidí.

Prosím vás, vy si odžívejte ten váš program A až B. To stačí. Budete přesně na tom místě, kde máte být. Tady ty nesmysly odhodte ze sebe daleko, strašně se vám uleví. Už jen takové ty časté otázky: „Ježiši, co bude s mými dětmi, nebo s partnerem? Vždyť oni jsou neduchovní.“ Podívejte se, spousta lidí, je tady zdánlivě neduchovních, ale oni spoustu věcí dělají dobře, oni už to žijí.

Příběh: Kritika "neduchovních" lidí

Já jsem teď dostala krásný mail, od jedné paní, která byla v Ostravě. Ona žije 20 let duchovně a říkala mi, že celou tu přednášku probřečela, protože večer předtím byla strašně ošklivá na svého manžela, který je podle ní neduchovní a dělá spoustu věcí "špatně". A ona mi po přednášce říkala: „Ono to bylo dobře, už to vidím. Ono bylo dobře, že se tam právě tato neshoda stala večer předtím, než jsem přišla na tu přednášku, protože já jsem si to na té přednášce odbřečela a zjistila jsem, že ten můj muž je ve skutečnosti mnohem víc duchovní než já. A že on mi vždycky říká: Ty jsi vlastně furt nespokojená, tak ber věci takové, jaké jsou. A on, který vlastně neví o těchto věcech, on to žije a je mým velkým učitelem. A mně se strašně ulevilo, ale pak jsem to probřečela. Mně bylo napřed tak těžko, když jsem si tu kartotéku čistila, jak jste mluvila, mluvila, to bylo něco tak těžkého.“ To nic není. Hlavně, že ten člověk tam přišel pro to pochopení. Žádné výčitky, vždyť vy se učíte. Jste dokonalí a nejdokonalejší v každém okamžiku, jak běží teď, teď, teď, teď.

Oddělené vědomí, nemoc jako platba

Víte, lidé to vědomí mají skutečně utlumené, oni nevnímají skutečnou realitu. Zkuste si představit, že jste prvňáček, který se přišel do první třídy učit číst, psát a počítat. Kdybyste uměli číst, psát a počítat, tak byste do té první třídy nepřišli. To znamená, že něco neumíte. Ano, my jsme se sem narodili do 3D, protože jsme něco neuměli a my se to přicházíme učit. Jestliže ale vy byste si o sobě mysleli, že jste špatní, takoví a makoví, už jste jako ten prvňáček, který fňuká, že se přišel do té první třídy učit číst, psát a počítat. To je nesmysl. Napřed vám to třeba nejde, dostáváte čtyřky, pak trojky, pak dvojky, jednoho dne jedničky, ale jakmile to umíte, už to umíte. Pak jsou zase lidé, kteří si to vyčítají, že to jednou neuměli. To už zase hodnotíte minulost, protože ego je geniální záležitost. Ego vás nenechá žít v přítomnosti. Rozděluje vám váš svět na svět minulosti, který vás tahá zpátky a nenechá vás v přítomnosti. A tam jsou všichni lidé, kteří vám vadili, které jste považovali za špatné, na které jste se zlobili, které jste litovali, nenáviděli nebo je kritizovali. Všechno tam je a to vás otravuje. Občas se tam něco vynoří a teď si to odžijete, přijde nějaký ten zdravotní problém. Takže to je tzv. lžička, která ty věci míchá a je to geniálně nastavené.

Vaše platby jsou geniálně nastavené. Zkuste si představit, že ve svém mládí se seznámíte s mužem, milujete se. Teď mluvím jako žena samozřejmě. Mně jednou jeden pán vyčetl: „To vždycky říkáte jako ženská a co my chudáci mužský,“ smál se. Já беру člověka, tak si zkuste představit, že jsem žena, tak musím mluvit jako žena. A teď si vezměte, že tancujete na nějakou krásnou muziku, pak se vdáte, máte děti, rozvedete se a po nějakých ošklivých peripetiích vy půjdete za pár let ulicí a půjdete okolo krámu, kde zrovna uslyšíte tu muziku, na kterou jste tenkrát tancovali. V tu ránu si vzpomenete na manžela. Po tom všem, co jste s ním prožila, je to samozřejmě hajzl. Pozor. A najednou vás začne bolet kyčel, třeba levá noha, začnete kulhat a odžijete si třeba dva měsíce nějakých zdravotních problémů. To je tím, jak se to rozvířilo. Ale není náhoda, že jste v té chvíli byli na tom místě, kde jste z těch otevřených dveří zaslechli právě tuhle muziku. Člověk není schopný svým odděleným vědomím vnímat tyhle věci. Je to geniálně nastavené. Takže takhle probíhají platby a věřte mi, že je za co děkovat, protože většinou si skutečně vymažeme ty staré věci. Ony se odbourají, a když vás něco bolí, tak jste vlastně v meditaci. Nemůžete pak myslet negativně zase na toho člověka, protože si odžíváte tu přítomnost. Když vás něco bolí, tak jste tady, teď vás to bolí. Ano, to je vlastně platba. Ona ta nemoc je cestou, je to nápravný moment pro toho člověka.

Chtění je egoismus, nespokojenost

Takže člověk v 5D, on si skutečně prožije ten svůj osud. Máte to stejně nastavené. Takže i chtění, prosím vás, chtění být v 5. dimenzi vám nedovolí tam být. Co to je vlastně chtění? Egoismus. To je nespokojenost s tím, co je a chtění něčeho jiného. Vy máte být spokojení s tím, co máte. Otec mi vždycky říkával: „Když budeš spokojená, dostaneš víc.“ Ano, vy se otevřete až tou spokojeností, kdy On vám to může dát. Jestliže já zavřu čakry, budu nespokojená, já to od toho božství nedostanu. Ale tohle už je tvorba na té nejvyšší úrovni, tady v téhle úrovni, kde my žijeme. Vy nemusíte chtít vůbec nic. Vy všechno už máte tady a teď.

Přání a modlitba, Otčenáš

Přání a modlitba, to je také téma, které mnoho lidí oslovuje a je také pro 3. dimenzi. Zkuste si vybavit, když si budu přát něco, tak už nejsem spokojená s tím, co mám, ale chci něco jiného, je to pravda? Člověk o tom nikdy takhle neuvažoval. Jediná modlitba, která je „povolená“ při přechodu do 5D, ta je půl napůl, a tou je otčenáš. Zkuste si vzpomenout, tam už je nádech 5. dimenze. Už je to tady 2000 let a lidé tomu nerozuměli. Buď vůle tvá jak v nebi, tak na zemi. Ale nebe je Bůh ve vás, země je vaše tělo, do kterého se ten Bůh narodí a připadá si za čas jako jméno toho těla. Ano, vaše jméno, je jméno vaší schránky. Tak tu schránku pojmenovali rodiče, když jste se narodili. Ale to není vaše realita. To je role tohoto života. To znamená, vidíte to, tady už je naznačené, že vaší vůlí je celý váš život.

Ale pozor, ke konci se už píše: "ochraňuj nás od všeho zlého," to už je blbost, to už patří k 3. dimenzi. Takže když je vůle jak v nebi, tak na zemi, tak i když se děje tady jakoby něco špatného, tak je to přece dobře. Ale je to proto, že se to prolíná. Já, i když dělám aurické sezení, nikdy nezasahuju vědomě, že bych vám něco sundávala. V životě bych si to nedovolila. Já bych vás poškodila, protože vy byste znovu museli přijít, už jsme o karmě mluvili, k nějakému zhoršení situace a prožít si to.

Nejdůležitější je to povídání, kdy já vysvětluji, jak se dívat na co, v jaké čakerní úrovni a co vy pochopíte, to váš Otec, vaše božství, předá mému, což je jedna realita. My jsme všichni stejný Bůh, akorát jste iluzorně takhle zacvaklí do těch vašich schránek na chvíličku a tím jste vlastně oddělení a připadáte si tak oddělení.

Oddělenost, boj proti sobě samému

Už jsem o tom mluvila, když jsem vysvětlovala dimenze na základní přednášce, že 3. dimenze je, že je tu iluzorní čas a prostor, protože lidé jsou oddělení, takže proti sobě bojují. To je "já" a "zbytek světa". A když si připadáte oddělení, tak jakékoliv negativní emoce, které ten člověk tady prožívá, na jedničce je to posuzování, že je někdo špatný.

To je oddělenost – on je špatný. Když mi on vadí – je to na dvojce. Jeho potřebuju trošku zmáčknot a agresivně – to je na trojce. Lítosti, nenávisti, kritika, to jsou už ty horní čakry. Vidíte, to je oddělení. To znamená, že ten člověk bojuje se zbytkem světa. On v tu chvíli, v té své duchovní úrovni nevnímá, že on je tou samou bytostí, a že jediný s kým bojuje, je on sám se sebou. Když vám klackem někdo práskne po hlavě na ulici, tak to nebyl ten člověk. Byli jste to vy někde v minulosti vašeho těla, kde jste zapsali karmu a tam jste tu ruku sami proti sobě zvedli. Neexistuje nikdo druhý, tak vám ani nikdo druhý nemůže ublížit.

Jestliže budete mít absolutně čisté myšlenky, bez žádných odmítavých procesů, všechno se do času vždycky vyčistí. Navíc začnete žít skutečnost svého života, že vše, co se mi děje, si zasloužím. To vám zastaví odvetné akce. Jestliže si to zasloužím, tak to přijímám, to už není negativní emoce. Já přijímám, že jsem teď dostala klackem po hlavě, protože jsem si to zřejmě zasloužila. Ano, tím si buďte jistí.

Taky vidíte, že tady se už zobrazuje, že vše je dobré, tady už sklízím a platím jako své platby. Ono jednoho dne se to zastaví, protože vám dojde náplň těch minulostních činů, takže je to skutečně dočasné.

Takže jestliže tohle zastavíte, prolnete se přes 4. dimenzi, což je stav žité spokojenosti, do 5. dimenze. Jestliže jednu čakru nebudete umět, budete tam zkoušeni.

Příběh: Koktání, odsouzení rodičů

Já jsem zažila ve Zlíně neuvěřitelně krásnou věc, to vám musím vyprávět. Tam je to vidět na těch přednáškách, tam přišel dotaz od takového mladého muže, bylo mu asi takových pětadvacet, že silně koktá, že zadržává a chtěl vědět, jestli se toho může zbavit. A ve Zlíně bylo 400 lidí, takže to se nedá, abych tam dělala aurické sezení, tak jsem mu tenkrát odpověděla, že bych si musela sáhnout do aury, jestli se otevře čas a pak bych mu možná mohla říct, ale obecně mu můžu říct, že určitě udělal nějakou velice nehezkou komunikační záležitost. Buď kritiku, nebo i prokletí druhého člověka, tam jsou takové různé hladiny a odložila jsem ten papírek. Druhý den byla malá přednáška asi pro 50 lidí v takovém místním duchovním centru v Arkáně a tam se už nenatáčelo, takže jsem mohla povídat víc, a když jsem v 5 hodin odjížděla, tak se tam udělala fronta lidí, oni se přišli rozloučit a obejmout se a jako první si stoupl takový vysoký dvoumetrový bledý kluk a já na něho tak koukám nahoru a on mi říká, a fakt teda hrozně koktal, tak jako tlačil ta slova ze sebe, říkal mi: „Víte, včera ten dotaz, to jsem byl já a vy jste říkala, že byste si musela sáhnout, tak jsem tady.“ Lidí se začali smát, tak jako vy, on teda taky, i já a já říkám: „Ty se nestydíš? Nevadí ti, že jsou tady lidi?“ A on: „Ne, já jsem proto přišel.“ Ten čas se fakt otočil, otevřelo se všechno. On měl zápis víc než 7 let a méně než 8 let zpátky v duchovnu, v hlavě. A on začal tak třestit oči a říkal: „To je neuvěřitelné, já to mám fakt 7 let, já jsem se s tím nenarodil.“ A já říkám: „Jo? A koho jsi odsoudil? Ale jenom v hlavě, tys to neřekl nahlas, koho jsi odsoudil?“ A on říká: „No rodiče, oni se strašně hádají celý život, mimochodem oni se hádají dodneška.“ Já říkám: „Tak a teď ti ukážu pravdivý pohled, čistý jednotný pohled. Své rodiče sis vybral jako geniální rodiče. A správně bys je měl milovat za to, že ti ukazují. Za pro, co se ti na nich líbí, to bys měl mít za vzor a dělat to tak také. A za druhé, co se ti na nich nelíbí? Protože to můžeš na sobě opravit, a nedělat to. Proto jsou oni pro tebe důležití. Jenže vidíš, ty jsi stejný jako oni. Byť jsi to neřekl nahlas, tak jsi vlastně udělal to samé. Co je to hádka? Když na druhého házíte, že je ten člověk špatný, svoje viny, kritika, nemluvení, to je taky nekomunikace, pomluva, kletba. Ne, ty máš být ohromně vděčný za to, co ti předvádějí, abys ty jednou to nedělal svým dětem.“ A on říkal: „To stačí?“ A já říkám: „Jo, pros za odpuštění a zkrátka musíš tohle přehodnotit. Pokažd' se ti to podaří, tak to může postupně slábnout, až jednoho dne budeš

mluvit tak, jak máš nebo se můžeš vzbudit a můžeš mluvit normálně, to se taky může stát, anebo se třeba jednou sejdem, a když to skutečně opravíš, tak mi to ten tvůj Bůh do té ruky dá, ale jen to, co jsi pochopil.“ A on tak zruřověl a říká: „Já se fakt budu snažit.“

Ano, všechny věci, které se vám dějí a zdají se vám špatné, ony nejsou špatné. Jsou tu proto, abyste konečně pochopili. Víte, už jsem říkala o tom opakování se, když mladá dívka odsoudí svého otce za to, co dělal mamince, ona sama pak má stejného partnera. A když se s ním rozejde, má dalšího podobného partnera. Ne, ona musí vědět, že on není špatný. Za prvé by měla opravit toho otce, měla by ho milovat za to, co ji ukázal, aby ona taková taky nebyla, většinou nám rodiče ukazují to, co máme i my v sobě. Vy můžete opravit úplně všechno. Správný postup je, že máte matku a otce. Matka dělá dobré věci, super, ty si беру. Dělá taky věci, které považuju za špatné, ale ty jsou pro mě také dobré, protože já takhle vypadat nechci, takže já je opravím a dělat je nebudu. A u otce uděláte to samé.

Příběh: Ivy rodiče, když nás někdo miluje víc, než druhé

Mí rodiče byli kouzelní. Táta měl lásku k lidem jako já k vám. Ten miloval všechny lidi. On potom selhal v 60. roce svého života k jedné jediné bytosti a skutečně velice rychle odešel. Ale to jsme měli domluvené. Vidíte, jak je to nastavené, protože mě ve 33 letech, kdy on zemřel, to probudilo. Do té doby jsem spala, ale jinak já jsem ho nikdy neslyšela, že by pomlouval. On miloval lidi. Já jsem přes něj byla dovedená i do takových oblastí, které by vlastně děti neměly vidět, protože táta teda nebyl pijan, já ho nikdy neviděla opilého, ale on jak miloval lidi, tak měl kámoše v hospodě, tak on každý den šel na jedno pivo, maximálně na dvě. Tam si u pultu dal a jako malinkou mě vodil sebou. A to byla taková zaplivaná putyka, taková smradlavá, zakouřená a taková ti dědkové tam byli, poklopce takový ocintaný. Já je měla tak ráda, mě tihle lidi vůbec nevadí. To bylo úžasné, že taková lidé, že jsem k nim byla dovedená v dětství, abych někde neměla mezeru. Já si žádného takového člověka neošklivím, on je, on hraje tu svou roli. A dokonce, když jsme tak vždycky přišli, už z dálky nás viděli, když jsme vešli, tak všichni volali: „Ivanko!“ A teď jeden mi koupil Pedro a druhý tatrunku... a já vždycky šla s nabitými kapsami. Každému jsem říkala strejdo. Pozor, moje maminka, to je dáma. A když se náhodou stalo, že tatínek přivedl nějakého takového kámoše domů, moje maminka se mohla osypat. Ta snad byla na hranici žloutenky, když já jsem si tomu dědkovi sedla na klín, dala jsem mu pusku na tváře a řekla jsem mu: „Ahoj strejdo!“ To bylo nad její chápání. Takže od táty jsem si vzala tohle.

Ale teď pozor. Táta měl taky to, co jsem potřebovala opravit. A to bylo, že..., a teď dobře poslouchajte. On si mě vytáhl takhle vysoko nad ostatní lidi. To byla tak otravná láska. Když si někoho takhle vystřícíte výš, vy jste pak jako koule u nohy. Ježíš, to bylo tak těžké. Mně to vadilo samozřejmě, to vám musí vadit, protože to na vás ten člověk visí. Já jsem mu teda dávala kapky a pak mě to zase mrzelo. Tam byl takový ten skok, kdy jsem to neuměla vyrovnávat. On třeba na mě tak dojatě mluvil, až měl slzy v očích, jak pro mě chtěl něco udělat. Já jsem ho potřebovala srazit do té stejné úrovně ke všem ostatním lidem, a tak jsem ho tak sekla a teď vidím, jak měl plné oči slz a mně to zase bylo líto, to jsem taky nechtěla. Jak to s námi se všemi hýbalo, to je hrozné. Jakmile si někoho vyvýšíte, vy ho trápíte. Ta vaše láska je obtížná. Proto zase, já ho milovala, ale nikdy jsem svým dětem ani nikomu ve svém okolí tohle nedělala. Já vás fakt všechny miluju úplně stejně, ať vás znám nebo neznám. Já mám hladinu božství absolutně srovnanou, protože Bůh je jednota, rovina. Mého muže miluju stejně jako kohokoli z vás tady v sále a mé děti taky. Akorát můj muž je pro mě jediný muž, ostatní muži jsou lidé. Mě by nikdy nenapadlo mít jiné myšlenky jakoby intimnosti s někým jiným. Tam je láska taková jakoby k tomu lidství, k tomu prazáklađu božství.

Tohle vám strašně uvolní cestu a rozváže vás od egoismu, protože když pak milujete vaši rodinu víc než ty druhé, tak můžete rozmazlit děti, viset na někom takhle obtížně, a když na něčem visíte, ten váš Bůh vás chce mít pro sebe, tak on vám toho člověka vezme, o něj musíte přijít.

To je právě to, co nechápete. Vám skutečně nikdo nepatří. Vám nepatří ani to tělo, ve kterém žijete, to jste vyfasovali jako domeček. Máte povinnost ho milovat a starat se o něj, aby vám neupadly okapy a nespady komíny, tam se o sebe je nutno starat, ale pro to, abyste tady mohli sloužit druhým, to je jediný důvod. Takže to jsou hladiny, kdy tohle musíte mít jasné.

Příběh: Ivy maminka, nejde být ve všem dokonalý

Moje maminka byla nesmírně pracovitá, pečlivá, to bylo úžasné. Já jsem doteď nedohonila její pečlivost, protože já mám zase vás a jak můžu mít nablýskaný byt, když já jsem věčně někde v prachu nebo v laborce? To zkrátka nejde. Já mám uklizeno, takže když tam někdo přijde, tak vidí uklizeno, ale já vidím ty své, já tomu říkám „prachy“. Já měla kolegyni, ta měla 2 děti a ty se věčně hádaly o prachy. To je můj prach. Oni utírali prach teda, abych to vysvětlila. A oni měli lokality, kde utíral ten kluk a kde utírala holka, tak se vždycky hádali o prachy, ona tomu tak říkala, tak od té doby říkám, že to bylo o prachy.

Chtění dokonalosti je past

Takže ano, všechno má svůj čas a člověk nemůže být nikdy dokonalý ve všem. I chtění dokonalosti vás dožene do takové pasti, že se z toho zblázníte. Jako matka, jsem věděla, že nemůžu být dokonalou matkou, protože musím taky vydělávat peníze a musím být taky dokonalou pracovnící, že jo, dokonalou manželkou, tam je hodně těch dokonalostí. To znamená, že zlatá střední cesta. Jakmile někde zvýšíte úsilí, už vám chybí někde jinde.

Takže žádné výčitky, to už se zase blokuje, zase odmítáte nějaké situace. Ne, proškrtete si věci, které jsou důležité a které jsou méně důležité. Zklidněte si to napětí toho tlaku ve vás, to stačí. Ono je to de facto hodně jednoduché. Takže tím se zlikviduje hladina toho iluzorního egoismu a tehdy procitnete. Najednou začnete jinak myslet. Jestliže se prožijete do stavu přítomnosti, obraz 3D, kdy jste vy a zbytek světa najednou přestává platit, jsme MY. Protože si uvědomíte, že je jeden jediný Bůh a vy jste jeho buňkou, a že není proti komu bojovat, a že není nikdo druhý.

Pět paprsků na planetě k předání informací

Víte, v té 3. dimenzi musíte mít čas a prostor, protože z jednoho bodu se musíte dostat do druhého. Teď si představte, že chcete na někoho zaútočit, tak jak to lidi dělají. Berme pomyslný útok, že ten člověk vezme kudlu do ruky, musí doběhnout v čase a prostoru někam a píchnout někoho. Ano, protože skutečná realita, a to ti lidé nevědí, je, že jde zabít i myšlenkou. Jenže oni se to naštěstí ani nedozví a ani neví, jak by to provedli, to zkrátka nejde. Jestliže se ale prolne přes 4. dimenzi, to znamená žitou spokojenost do 5. dimenze, čas a prostor zmizí. Víte, že i při těch aurických sezeních co dělám přes Skype, to dělám na dálku a vy, jestli jste někdo to aurické sezení zažili, někdy je to takové normální, ale vždycky je to hezké, a někdy se zažijí obrovské zážitky pro mě i pro toho druhého člověka, ale hlavně mi předáte to, co jste pochopili.

Tohle je jediná možnost na přelomu mezi platonskými měsíci, kdy to jde, kdy jako učitel, vás přicházím učit přechodu do vyššího platonského měsíce a tehdy jsem povolána Otcem a je nás 5 na planetě. Známe se jenom dva, já a můj muž, o těch třech nevíme, ale na tom nezáleží, protože nás pět je jednou bytostí.

Jsmo rozdělení na pět paprsků, abychom předali potřebné informace. A tehdy jsme posláni od Otce, aby vám ty informace dal, aby vám došlo, jak je to vlastně jednoduché, když jste na to připravení. Jestliže se prožijete do toho stavu 5D, tehdy skutečně čas a prostor neexistuje, tam jsme MY.

Problémy se srdcem, překódování

Prosím vás, teď budete mít problémy se srdcem, nebojte se toho, běžte klidně k doktorovi, oni vám nic nezjistí. Začnou tachykardie, takové ťukání, najednou se zastaví srdce, vy budete trnout: "Ježíš, já už nežiju." Já jsem to měla před 15, 20 lety, kdy jsem usínala a jak je to ucho v tom polštáři, tak bylo slyšet ťuk, ťuk a najednou mě něco vzbudilo, jak bylo ticho. Teď já otevřu oči a říkám: „Já nežiju.“ Ale nic mě nebolelo a najednou to srdce rychle udělalo tutututututu, jak to dohání. To je překódování 4. čakry.

Vy máte ještě jinou vyšší srdeční čakru, vy máte 13 čaker ve skutečnosti. Až se prožijete do té vyšší, to se mi stalo asi před půl rokem, tam už skutečně přes vás Kristus mluví, tam už je to napojení vyšší. To se stane postupně, to uvidíte potom v noci, jak se vám budou otevírat ty okvětní lístky jednotlivých vyšších čaker, osmé, deváté, desáté atd., a tady už skutečně nejste. Vy mě sice vidíte fyzicky, ale nejsem tady.

Neuvidíte spoustu věcí, které na té ulici nemáte vidět. Je zbytečné, abyste je viděli. Druzí je uvidí, vy už ne. A ani vás si v tomto smyslu nikdo nevšimne.

Příběh: Neviditelná Iva, vše, co se nám děje, jsme si předem vybrali

Já vám budu vyprávět příběh. Ani nevím, jestli jsem ho někdy vyprávěla. Určitě na veřejnosti ano, ale nevím, jestli byl vůbec natočený. O tom, jak jsem jela se starým panem Kalíkem. To je taková postavička mého života. Je to pán, který má 160 kg a dneska už je mu asi 82 let. Občas se o něj starám, protože má jedinou příbuznou, která žije v Děčíně. A on chtěl před lety koupit stolní lampu k sedmdesátinám jedné paní. A protože byl důchodce a neměl moc peněz na tu lampu, tak si řekl, že ji koupí v bazaru. Ti lidé měli koupený rustikální nábytek, tak si řekl, že koupí i rustikální lampu. Já jsem mu tehdy řkala: „Kalíku, tak si zjistěte ty bazary, kde jsou a já v pátek už nepracuju, tak já vezmu auto a odvezu vás tam.“ Načež jsme v pátek vyjeli. Přijedeme tam a teď to bylo v takové staré sokolovně nebo tělocvičně. A byl tam takový malý plácek na parkování a tam byla všechna místa obsazená a volné jedno jediné místo. Já říkám: „Kalíku, to je pro nás.“ Žitý optimista. Pak uvidíte, jak to bylo ve skutečnosti. Tak já tam to auto takhle píchla a tam byl takhle plot, naproti barák a točila se tam míchačka s maltou. My vešli dovnitř. Klídek, pohoda, vesnička, to bylo v Žalanech na Teplicku. To jsme tam prohlíželi ty lampy, on skutečně jednu koupil a najednou venku slyšíme řev, ale strašný. Jako když velká skupina lidí se hádá. Nadávali si, ale ošklivě a teď to tak gradovalo ten zvuk. Ještě říkám Kalíkovi: „Co se to tam děje?“ a on: „Já nevím.“ Načež vběhl dovnitř pán a říká: „Prosím vás, čí je ten starý bavorák venku?“ Já říkám: „Ten je můj.“ A on: „To venku, to je kvůli vám.“ Já říkám: „Cože?“ On říká: „No, prosím vás pojdte ven, musíte si přeparkovat auto.“ Tak já jsem dala Kalíkovi kabelku, sáhla jsem pro klíč, vyběhnu ven a tam scéna jako z filmu. Chlap rozzuřený do běla stál, strašně sprostě nadával a kolem něj bylo asi 10 lidí, tak 4 ženské a 6 mužských tak zhruba a všichni si strašně ošklivě nadávali, ale fakt, to ani nemůžu říct, a že jsem sprosták. Pozor, normálně běžné je, že když máte oplocený barák, tak do ulice máte velkou bránu, kde se vjíždí, ale on ne. On měl bránu až vlastně dozadu v těch polích a to místo, kde já jsem stála, on nemohl vyjíždět. On měl vepředu jenom malou branku. Teď on potřeboval vyjet s autem, a to byl pán, který buď měl 2, nebo 3 děti, všechny vyhodil z baráku, s každým z té vesnice měl nějakou nepříjemnost, každému vyhrožoval, i soudně se soudil, s každým měl něco, tak oni si tady vyřizovali staré účty. A já teď věděla, že to je kvůli mně, tak jsem vzala klíč, prošla jsem do té skupinky těch lidí a říkám, takhle blízko jsem u něho byla a říkám mu: „Prosím vás, nezlobte se na ně, to je moje auto, já jsem to nevěděla, mě to mrzí.“ On mě neviděl, on mě vůbec neviděl. Tak jsem zvedla ruku a mávala jsem mu tím klíček před rukou: „Haló, to jsem já!“ Nic, on přese mě takhle řval ty svoje nadávky, tak jsem si řkala dobře, tak já ti to ukážu. Vylezla jsem ven z té skupiny lidí, přeparkovala jsem auto a znovu jsem šla před něj. No já tam šaškovala asi 5 minut, on mě neviděl. Pozor, kdybych ale měla v hlavě, to je blbec, už by mě viděl a už by mi jednu střelil. Tam došlo, prosím vás, na pěsti i na facky, tam se poprali úplně neuvěřitelně. Prostě chlupy tam z nich lítaly. Já vlezla dovnitř a potom, když přišel ten pán dovnitř tak

mu říkám: „Prosím vás, nezlobte se, to mě mrzí.“ A on říkal: „To je dobrý, on tady má s každým nevyřízené účty, to je dobrý.“ Vlastně byl rád.

Jen mi to božství ukázalo, jak můžete být skutečně neviditelní. Ale pozor i v hlavě žádný odsudek. Ten chlap prostě byl, jaký byl, on to neuměl líp.

A pozor, vidíte, i pro ty ostatní on byl ten nejlepší, protože takového člověka oni neuměli skousnout, proto jim do toho života je natažený. Vy jeden pro druhého jste skutečně andělé, ať si děláte, co děláte. Vy se vzájemně potřebujete. Dokud vám ten druhý nepřestane vadit, budete si o něm myslet, že je špatný nebo i situace, pozor. Žádné zlosti, žádné lítosti. Teď se mi to děje. Proč se mi to děje? Vy jste si to vybrali. Vy jste ten, kdo si to vybral. Vaše skutečná boží vůle je to, co se děje, protože celý osud, jste si vy, jako bohové vybrali. To je skutečná realita. A tehdy projdete mimo prostor a čas.

Prostor a čas neexistují

Takže, když já budu třeba na dálku uhlazovat auru, ano, jde to. Prostor neexistuje, já jsem skutečně na všech místech. Někdy se mi stává, že si nemůžeme pohodlně sednout s někým, a tak já si na něj nesahám, ale sednu si směrem úplně jiným, třeba ke stolu a šahám na něj, přestože on je na druhé straně, na tom nezáleží. Všechno je tady a teď, což vy si vůbec neuvědomujete. Ale tohle může žít jenom člověk, o kterém už jeho vnitřní božství ví, že nikdy nikomu nemůže ublížit, ani myšlenkou. Takže ono si vás to strašně hodně prozkouší, aby ten Bůh měl jistotu, že už se nikdy nevrátíte k těm zajetým věcem. Proto existují programy, ty jsou nastavené vámi. Akašický program je pro nás pro všechny, to je vlastně vývoj Gaii. Gaia je hmota, naše planeta, ale vy ji ožívujete, vaše tělo je složené z prvků Gaii. Si myslíte, že Gaia je mrtvá? Ne, to je živá bytost a vy jste její součástí.

Teprve spojením matky a otce vzniká jedinec a vyšší božství. Takže napřed se v nevědomosti musíme pohroužit do hmoty. Ono to vypadá jako plástev. Viděli jste někde plástev, jak tam jsou ty komůrčičky. Teď si představte, že tohle je pohled shora a ten Bůh si vždycky do jedné zaleze a zavíčkuj se na nějaký čas a pak se zase otevře, on se vrátí a zase si vklouzne do jiné, jak se posunuje čas. To už je dalším životem a dalším, a to nitro se vyvíjí k čistotě a nestrannosti.

Kdybyste si všechno pamatovali, nezapomínali ze života do života, kdybyste věděli o tom svém božství, to byste se snažili jenom jako. No vždyť já ho miluju. Ne ne, to si musíte v zapomnění odžít skutečně do čistoty, a pak, i kdyby vám někdo utrhnul hlavu, tak se na něj nebudete zlobit.

Příběh: Iva u kadeřníka, vše, co se nám děje, jsme si předem domluvili

Já vám budu vyprávět takový malý směšný příběh, který jsem zažila já. Nebylo to teda o hlavě ani o noze. Bylo to o vlasech. Říká se, že vlasy jsou koruna ženy. Já jsem asi před 20 lety, jo to mi bylo 33, jsem měla najednou strašně krásné vlasy, fakt nádherné, mě zastavovali cizí lidé na ulici. Mně se najednou začaly ty vlasy tak lesknout, tak jsem je měla pevné, tuhé, Fakt se leskly jako bych viděla jakoby odraz světla ze zrcadla. To jsem nikdy v životě neměla. Vidíte, jak to božství si s vámi zahraje. Nenápadně vás navede na věci, které začnete jíst, a ono to funguje. Ale to jsem ani nevěděla, nicméně vlasy byly krásné, tak jsem si říkala: „Ty jo, tak si je nechám dorůst.“ Dva roky to trvalo, než jsem si nechala tak patku jakoby dorůst, a pak jsem se rozhodla, že půjdu na takovou tu super trolou, to jsou takové ty prstýnky. Pozor, to byla moje poslední trolalá. Ta holka, abyste věděli, jak je božství dokonalé, byla šampionka České republiky, ta vyhrávala 1. místo. Já jsem k ní chodila léta a těch 2,5 roku jsme ty vlasy nechávaly růst. Já přijdu na tu trolou. Ona vám mi dala ta Gábinka tu trolou nejobyčejnější a úplně mi ty vlasy spálila, ale tak, že ona to nemohla ani učesat. Ona se hodinu snažila, to bylo jako roští. Mně se chtělo brečet, teď to vidíte na té hlavě. Ona mi musela dát svou sponku, kterou mi to sepnula, já

jsem jí ještě dala dýško. Já jsem se na ni neuměla zlobit, ona z toho byla tak nešťastná. Já jsem tenkrát šla kanálama domů, to je pravda. Pak jsem si začala dělat takový ten stažený uzel, jako že jsem si to natáhla. Když se to natáhlo a trošku se to nagelovalo. Pak zase dva roky mi to odrůstalo, než jsem se toho zbavila, a pak už jsem nikdy v životě tvalou neměla. Ale neuměla jsem se na ni zlobit, to zkrátka nešlo a pak i to dýško jsem ji dala. Ona byla úplně zhroucená a říká: „Já nevím, co mě napadlo? Ale kdybych vám dala tu druhou.“ Říkám: „Gábino, vždyť mě znáte, co s tím jiného naděláte?“

Nenapadlo ji to, najednou to božství jde a udělá, co je zapotřebí, protože ten člověk potřebuje být prozkoušený. Vy to máte domluvené. Jestliže dneska s někým prožíváte obtížný vztah, už když jste se narodili, tak jste si to slíbili, že si to hezky uděláte. Tak jak to můžete považovat za špatné?

Naplnění chtění – nuda, odříkání – blažené stavy

Vy totiž, a teď dobře poslouchejte, vy sami o sobě tady v tom zapomnění musíte vědět, co umíte a co ne. A věřte, přijdou neuvěřitelné stavy blaženosti. Víte, to chtění přes egoismus, to přináší obrovskou nudu. Každý výtěžek z egoismu je nuda. Vy, co chcete, to pak máte a najednou nic.

Ale odříkání si, to znamená minimalizace egoismu, přináší vysoké blaženské stavy. Tam se dějí neuvěřitelné věci. Tam se vám úplně motá hlava. Já si pamatuji, že můj muž byl jediný, který byl nastavený, aby mi dělal příkoří. To bylo v mém osudu. Viděla jsem to dopředu. Já jsem věděla pár let před svatbou, že se ke mně žene černo. Skočila jsem zpátky a říkám si: „Co to na mě čeká?“ Ono to fakt přišlo, to nebudu rozebírat. Fakt jsem byla vehnaná do toho svazku. Ono to samozřejmě bylo dobře. Tam jsem si během pár let směla prožít spousty zkoušek a řeknu vám jednu jedinou, abyste viděli, že ten člověk pro mě byl živoucím andělem.

Příběh: Ivy rozhodnutí se rozvést

Víte, jak člověk pozná, jaký je? Až když se dostanete do nějaké obtížné situace. My si o sobě myslíme, že i kdyby ta situace iluzorně přišla, že to zvládneme, ale když pak přijde do tuhého, tak přeci jenom zjistíte, že máte rezervy. Pozor, kdybyste to fakt zvládali, tak by se ta situace už nestala, to božství by to vědělo. Takže jestliže k tomu dojde, je vidět vždycky, co ještě neumíte. Ale vy to o sobě musíte vědět, co ještě neumíte, abyste se příště na to mohli nasměrovat. To je stupeň vývoje, takzvaného zakopnutí, vykročení dál, a opět zakopnutí a vykročení dál. Já jsem celý život chtěla být dobrým člověkem, to bylo mé jediné „chtění“, ale já jsem věděla, že to poznám jediné tehdy, až se mi něco stane. To mi bylo jasné, a když už potom to manželství bylo velmi, velmi obtížné, tak jsem byla otcem dovedena k tomu, že bych se mohla rozvést. Na což jsem třestila oči, protože mě to vlastně ani nenapadlo. Ale já jsem stejně odolávala a říkala si, ještě třeba to půjde, a ještě třeba zkusím tohle, ještě támhleto. Nicméně, jednou večer sněžilo, já jsem seděla v kuchyni a holky spaly. Byly malinké, jedné bylo 5 a druhé 2 roky. A ten můj muž večer udělal nějakou scénu kvůli lednici. Něco tam buď mělo být a nebylo anebo obráceně bylo a nemělo být. On se rozzlobil, vzal si na sebe kabát, bouchnul dveřmi a šel ven. Venku chumelilo. Já jsem seděla v kuchyni, pletla jsem. A zase – žitý optimismus. Já jsem byla ráda, že se holky neovzbudily, to byl ten výtěžek, co jsem si z toho vzala. Nicméně pak mi tekly slzy a už jsem byla najednou unavená a říkám Otcí: „Já už se asi opravdu rozvedu, to nemá smysl, já už jsem pro to opravdu udělala hodně, to je nekonečný příběh a holky už jsou veliké“ A já jsem se rozhodla. A vzpomeňte si, když se rozhodnete, to je to nejtěžší, pak už je to lehké. Když už jste rozhodnutí, pak už to jenom realizujete. Ale než se člověk rozhodne, tak je to obtížné. Mně se teda strašně ulevilo. Načež on se vrátil asi za hodinu, odložil kabát, přišel do kuchyně.

A teď vám musím předeslat ještě jednu věc. Víte, v Americe existují velmi bohatí lidé a oni se třeba už nudí tím bohatstvím. To je taky těžká karma mimochodem. O tom bychom se pobavili, já se pak k tomu ještě vrátím. A ti lidé si třeba chtějí vyzkoušet, co to je život bezdomovce. A tak jdou třeba na půl roku v hadrech pod most, ale prosím vás, ten člověk to nikdy nezažije, protože i pod tím mostem – vidíte

prostor a čas neexistuje, tam ty peníze v bance máte a není to ta mizérie toho pocitu, že skutečně už nikdy nemůžu do toho pohodlí, že ten kabát mám vyfasovaný opravdu dožitelně.

A teď se vrátím zpátky, abyste viděli, jak to bylo skutečně důležité a andělské, to bytí. On se vrátil zpátky, zapíchl do mě oči a říká mi: „Já jsem zabil člověka.“ Já jsem okamžitě zapomněla na nějaké rozvádění se, že jo, jsem zamrkala a říkám: „Co jsi říkal?“ „Já jsem zabil člověka, jsi mě tak naštovala. A jak tam tolik chumelí, podívej, jak tam sněží, nějaký chlap mi zezadu zaťukal na rameno, asi chtěl připálit cigaretu a já jsem do něj strčil, jak jsem byl naštovaný. On uklouzl a jak padal, tak se uhodil o sloupek o plot a leží tam mrtvý na chodníku.“ A já na něj třeštím oči. Poprvé mi proběhlo, že jsem chtěla už být rozvedená, už jsem chtěla mít klid, že jo, úleva a okamžitě nastoupilo božství, protože už mám hodně míry v sobě. Já jsem věděla, že mu musím pomoci, protože i když ho už nemiluju jako partnera, tak ho miluju jako člověka. A miluju ho jako otce svých dětí, a když nepomůžu jemu, ublížím i dětem. A taky miluju jeho rodiče a moje rodiče, a když ještě k tomu přidám rozvod, k tomu, že on si půjde sednout za nějaké zabití, tak ještě zhorším ostatním lidem tu jejich pomyslnou situaci. A tohle už je pokora a já jsem fakt neváhala ani vteřinu a říkám mu: „Tak jo, víš co? Já se půjdu oblíknout, ty taky a půjdeme na VB, ty se přiznáš a já ti slibuju, že i kdybys dostal 10 let, tak já na tebe počkám.“ A když jsem tohle řekla, tak on se usmál a řekl mi: „Já jsem si dělal legraci.“

A teď pozor, jestliže vám proběhlo hlavou: "To je blbec!" To u vás ještě není čisté. Já jsem zažila obrovské štěstí. Já jsem najednou věděla, kdo jsem. To bylo v době, kdy Otec mě to těch 33 let udržoval sice ve stavu, kdy já jsem o něm věděla, ale já jsem o reinkarnacích nevěděla. Pro mě to byl jediný a poslední život. Všechno se otevřelo až později. To znamená, že to byl můj jediný život a já ho darovala jakoby těch 10 let. To by bylo pro mě jednoduché, kdybych věděla, tak se narodím ještě jinde, tak si to ještě odžiju někde. Pro mě to byl v tu chvíli jediný poslední život a zkrátka já jsem věděla, kdo jsem. Já jsem si de facto v tu chvíli nemusela odžít ještě jeden život jako by musel ten bezdomovec, který by v tom jednom životě prožil naostro najednou ten pocit té beznaděje bez těch peněz pod tím mostem. Takže vidíte to, vy o sobě musíte vědět v těch jakoby beznadějných situacích, jak se zachováte. Sami jste si to nastavili, vy jste ten Bůh, který si to přál prožít.

Příběh: Dopis od Jendy, jsem Bůh, který si přál vše prožít

Já jsem o tom možná nedávno někde mluvila, V Ústí n. L. existuje úžasný človíček, jmenuje se Jenda. Píše nádherné básně a chodí také do Ústí na přednášky, je strašně fajn, je kouzelný. Když mi psal poprvé, tak říkal, že jsem jeho 12. andělem v životě, a že ví, že jsem jeho posledním. Občas mi napíše nějakou básničku, občas spolu komunikujeme a najednou mi napsal krásný dopis a říkal: „Ivanko, každý večer je pro mě stejný, já si zalezu do koutku, než jdu spát, zavřu oči a tam si řeknu tomášovsky: „Kdo jsem já?“ a za 5 minut usnu. Ale tentokrát jsem šel zase meditoval, myslel jsem si, že usnu a najednou to bylo jiné. Najednou se to tělo otevřelo jako se zipem a já jsem vystartoval do vesmíru, já jsem byl všechno. A tam mi teprve došlo, že ten, kdo tady žije je Bůh. Že jsem každým lístečkem, každým práškem, každou kytičkou, každým člověkem. Já jsem vším a ten Bůh si přichází pro tu zkušenost sem toho všeho. Jak je to všechno dokonalé.“

Proč Bůh dopouští, že trpíme?

A víte, tento týden jsem zrovna měla mail na toto téma, protože mi psala paní, jak je strašně smutná, že se dějí všechny ty věci na zemi a jak to, že Bůh to dopustí, že se to vlastně všechno jakoby děje a proč vůbec, když on je všechno, tak proč to vůbec prožívá a musíme takhle trpět, než se vracíme zpátky. Bylo vidět, že si prožila dost těžké období. Já jsem říkala: „Prosím vás, zkuste si představit, vždyť je to vaše vlastní vůle. Zaprvé, vy jste ten Bůh, který si to přeje, a teď už to odmítáte, že se to děje, a za druhé, když už budete tím Bohem, jako jím jste a bude tma a nicota bilióny miliard věků, to je jedno jaké číslo, to si ani nedokážete představit, budete jenom ve tmě a nic se nebude dít. To je utrpení.“

On hraje hru, je to jenom hra velkého těla a je krásná, něco se děje, tady jde o to, aby se něco dělo a vždycky si smíte vybrat. To je právě to, co koliduje a hodně lidí to motá dohromady jedno s druhým.

Dotaz: Proč se rozhodovat, když je vše dáno?

Abyste tomu rozuměli, mě oslovila paní s úžasným dotazem, někdy mě skutečně inspirujete. Ona se ptala, že já udávám, že bod A až B je daný a máme minimální rozhodování. Ano to je pravda. A na druhé straně, že je na nás, jak se díváme na svět, že si smíme vybrat, jestli ano, to uvidím dobře nebo špatně. Ano, obojí je pravda, vy jste tvůrci zároveň. Jenže vy to motáte dohromady v nevědomosti.

Příběh: Pýcha – každý má jiné vědomí

Obojí je pravda, a abych vám to vysvětlila, musím vám vyprávět o tom, jak jsem jednou zametala před naším barákem s mojí maminkou. Ona okopávala, já jsem zametala a moje maminka, to jsem ještě nedopověděla, že tu negativní vlastnost, kterou měla, byla pýcha. Ona fakt dělá všechno precizně, to bylo kouzelné, na druhou stranu ale byla ještě pyšná na to, že ona to dělá líp. Tam bylo trošku pohrdání těmi druhými, co to neuměli tak dobře a já si pamatuju, jak jsme tenkrát spolupracovali a šel okolo soused. On tak z dálky zdravil a volal na lidi, a tak jako zavolal: „No jo, vy to zase chcete mít nejlepší.“ Pro mě to byla nádherná záležitost, maminka se taky smála, pozdravila a on tak odcházel, a když byl ve větší dálce, tak najednou slyším, jak ta maminka tak polohlasně si sama pro sebe řekla: „Dědek jeden závistivej.“

Vidíte to? Jedna situace viděná dvěma bytostmi, natož sty. Každý má jiné vědomí. Ano a teď pozor. Váš osud A až B je daný. A teď záleží na tom, jestli jste už vyvinutí tak, aby v tomhle osudu poprvé někde byl bod, který je nastavený, kdy tohle pochopíte. Takže tohle je velmi důležité. Jednoho dne se skutečně vaše vědomí změní, ale musíte mít určité množství odloženého egoismu, kdy to ego na vás vysílá tak silně, že to ještě neumíte zlikvidovat a eliminovat. Ale hladina lidí, kteří dovedou poslouchat tyto přednášky, už na to má.

Příběh: Kritika Ivy mluvy

Tenhle týden mi psala paní. Tam byla trošku kritika. Byla tam kritika v tom smyslu, že ji rozčilovalo, že říkám pořád „prosím vás“. Ano, já to velmi často říkám a ona mi napsala takový krátký strohý mail: „Jako proč prosím vás pořád říkáte prosím vás?“ A to už jsem viděla, kdo na mě mluví, samozřejmě. Tak si říkám, že ji tak opatrně odpovím. Tak jsem ji napsala, že je to takový dávný zvyk, že je to od mého tatínka, že s velkou láskou mohu poprosit druhého člověka o víru, aby mi věřil, a že to je docela hezký akt. Že vím, že nabízím jenom informace, a že vy si samozřejmě naberete to, co je, protože svět je, jaký je a jak vy ho uvidíte. A ona mi odpověděla velmi ostře: „Ano, vše je, jak je, takže, když ty lidi prosíte, tak jim to cpete.“ Jako, že to je nátlak na lidi. Já jsem ji tedy pochválila a říkám: „To není tak. Když někoho poprosíte: „Prosím tě, vezmi si bonbon“, tak to ještě neznamená, že ten člověk si ten bonbon vezme, nebo že ho odmítne, ale já se na toho člověka nebudu zlobit, i když si ho vezme nebo když ho odmítne, protože on má svou hladinu, kterou si doplňuje v tom učení.“

Každý z vás tady chodíte a učíte se, to znamená, to, co se vám líbí, si přivlastňujete, to, co se nelíbí, zrovna v tom obraze života odmítáte a tím se vyvíjíte, ale ta cesta nalevo i napravo se tam děje, ta je nastavená, tu jste si zvolili. Vy de facto nemusíte dělat vůbec nic.

Snaha je nespokojenost, radost je spokojenost

Jestliže byste usilovali o své osvícení, už byste ho nenalezli. Tam je chtění, nespokojenost s tím, jací jste. Vy jenom máte optimisticky žít, vidět v každé situaci a věci jenom to dobré. Protože

jestliže máte v tomhle životě osvícení nebo 5. dimenze dosáhnout, tak když už jste se narodili, tak to tam bylo napsané. A ta cesta vás tam dovede. To dennodenní vstávání do druhého dne a všichni ti lidé, kteří vás tam přijdou trošičku poškádlit. Budeme tomu říkat poškádlit. Nebo situace, které vás přijdou trochu napnout, jsou pro vás ty nejlepší. Vy tam dojdete bez jakéhokoli snažení. Snaha už je nespokojenost s tím, co je. Taková ta intenzivní, takové to draní se dopředu. Vy fakt se můžete jenom proskotačit tím životem, věřte mi. Ta radost je pro vás důležitá. Radost je spokojenost. Tím skutečně pustíte do vašeho těla Boha. Jestliže něco vidíte obtížného, neskousnutelného a bráníte se tomu. Ne. Je to, jak to je.

Bůh může tvořit, až když už to nechci

Mohli jste všichni, jak jste tady, už zažít stav, kdy jste léta o něco usilovali, a až když jste to hodili za hlavu, tak jste to dostali. To už jste v takovém vysokém stavu, kdy to vaše božství vám to skutečně nastaví, aby vám ukázalo, jaká je tady skutečná realita. Ano, až když je vám to jedno, nebrzdíte práci Boha ve hmotě. To je divné, co? Zkuste si představit tohle říct na veřejnosti. Tak by mě někdo ukamenoval. Ti by řekli: „Ježiši, to tady bude chaos a nikdo o nic nebude usilovat.“ Ne ne, ono se to děje samo. Oni jen nejsou schopní v té síle egoismu přiznat, že jejich firma není jimi vybudovaná. Každý člověk si to musí prožít a je dobrý v tom stavu, v jakém je. Tenhle pohled je pro vás nesmírně důležitý.

Oddělení se od stavu magie. Láska je nejsilnější zbraň ve vesmíru. Láska je Bůh.

Víte, oddělení se od stavu magie, to je těsně před stavem, než jste vy, je pro vás někdy složitě. Protože jestliže v magických životech ještě někomu ubližujete a prosazujete svoji vůli, musíte pak ještě sklídit svoje platby, abyste to prožili z druhé strany. A protože teď té magie a lidí na planetě je hodně. Skutečně, vy si nedovedete představit, to jsou přímo energetické války, co se tady dějí. To si vůbec nedovedete představit. Někteří možná jo, možná máte zkušenosti s něčím podobným. Hlavně se to děje po nocích, někdy i ve dne jsou útoky mezi sebou, to dělají magové. Zasáhne to ještě člověka, který by je odsoudil.

Ne, vy se dostanete na hladinu božství, až když je přijmete takové jako vývojovou vrstvu Boha. Věřte mi, láska je nejsilnější zbraň ve vesmíru. Láska je Bůh, nic vyššího neexistuje.

Příběh: O dceři Lucce, co člověk odmítá, to se stane

Mně bylo jednou ukázáno neuvěřitelnou historkou, která byla napůl v neprojeveném světě a napůl tady v tom světě. Víte, my známe svůj osud, já vím, ve kterém roce zemřu. To pak už víte úplně všechno a je vám to jedno. Víme, kde budeme, co se bude dít okolo toho našeho života. Ví to samozřejmě jenom má rodina. Jednou moje starší dcera se rozhodla, že si tady v Praze koupí byt na hypotéku a jela si ji vyřídit sem. Mně to ani tenkrát neřekla, mně by to taky bylo jedno, že jo, proč by mi to měla říkat. Protože by musela ještě cestovat 100 km z Prahy do Teplic a jela na otočku, takže zbytečně mě ani nenapínala. Paradoxní bylo, že jediný, komu by to vadilo, byl její otec a ona ho potkala v tom letadle. To byla přča. Vidíte, to co člověk odmítá, tak se to stane. „Mami, představ si, co se mi stalo. Já jedu inkognito do Čech a potkám tátu v letadle.“ Ale to byla jenom perlička, to byla jenom třesnička na dortu, to jsem vám nechtěla vyprávět.

A ona jela tedy koupit ten byt, a protože tady byla 1 den od rána do večera, tak se tady setkala se spolužákem, se kterým byla krátce předtím na mailu, a on ji říkal: „Já tě seznámím s jedním člověkem, bude pro tebe velmi zajímavý, on je to malíř, a to se ti bude líbit.“ A ona řekla: „Tak víš co? To je super, my si totiž chceme koupit nějaký obraz do obýváku, třeba bychom si nějaký koupili. Když se mi bude líbit, tak bych si ho odvezla.“ A on ale, a to ji neřekl, tomu malíři neřekl nic. Nicméně oni tam přišli, zazvonili na zvonek, načež se otevřely dveře a ten člověk říká Lucce: „My už vás čekáme.“ A ten Honza říkal: „Co to kecáš, vždyť jsi vůbec nevěděl, že přijdeme.“ A on byl ticho. Šel udělat čaj, oni si sedli do

obýváku, přinesl čaj, a jak se uvelebil takhle proti té Lucince, tak ji říká: „Tak co Lucí, kdy se sejdeme.“ a teď řekl jméno města, kde jednou budeme bydlet. Ten Honza vůbec nevěděl, co se děje. Pak mi to vyprávěl, oni tam hodinu mluvili, já jsem byl vyvalený, o čem si povídají, vůbec jsem ničemu nerozuměl. A teď pozor. On byl teda naštěstí už bílý mág, ale přece jenom tam část černé magie byla. On ji ukazoval a ona tam byla kvůli tomu. V těch obrazech byli skutečně začarovaní démoni. Ona to samozřejmě poznala a říká: „Co tam je?“ A on říkal: „Já vím, že ty to vidíš.“ A ona: „Jak si tohle vůbec můžeš dovolit?“ On byl jediný schopný, který by býval tu informaci slyšel, ale kvůli tomu vám to nevyprávím.

Příběh: Zvědavost je egoismus. Buďte šťastní, že nemůžete rozhodovat svou vůlí

Představte si, můj muž v tu dobu, když volal z Ameriky, on byl ještě zvědavý, což je taky egoismus. Ano, i zvědavost je egoismus. Protože jestliže máte něco vědět a má vám to tady být nějakým způsobem užitečné, tak se to vždycky dozvíte. Ale přijde to samo, aniž byste do něčeho šfouřali. Opravdu tu informaci dostanete. Buď přes někoho z venku, nebo i zevnitř a je jedno jakou cestou. Ale můj muž tou dobou ještě zvědavý byl, a když jsem mu tohle vyprávěla po tom telefonu, tak říkal: „Zavolej mu, zavolej mu.“ A já říkám: „Nezavolám. Jestliže o nás vědí a patří k nám, dobře, tak nějakým způsobem budou přitaženi. Jestli ne, tak je mi to jedno.“ Jenže on se asi týden tak jako snažil a ptal se mně: "A opravdu mu nezavoláš?" A mně se jednou tak mihla v hlavě myšlenka a říkala jsem: „Že bych mu mohla jenom zavolat.“ Ale jen tak, že nepůjdu tam, že třeba jen tak si pokecat. Ježíši, já jsem šla večer spát. Když jste čistí a nemá to být a já jsem věděla, že teda ne, ale chtěla jsem tomu svému muži udělat trošku radost. Neberte nikdy nic do svých rukou, to vám pak ještě vysvětlím. Okamžitě přišla vize, ale neuvěřitelná a pozor, tam se stalo něco neuvěřitelného. U nás nahoře na Teplickou, tam je jeden černý mág, on fakt dělá černou magii, je to známý a jsem se probrala v takovém zvláštním snu. To spíš byla vize. Skutečně to poznáte, to není sen, tam se pohybuje úplně jinak. Byl tam takový správný totalitní starý hotel, sklo, beton. Teď taková hala se sloupy, tam takové malé kostkované našikmo postavené stolečky, bílé ubrusy, uprostřed taková ta malá vázička s umělou kytkou. Přesně totalita. A teď, já jsem přišla do toho hotelu a teď u té recepcce. Pozor, všichni tam byli černí mágové, všichni v černém, černé obleky. Sranda, teď mám na sobě černé gatě. Všichni v černém, černé vlasy. Pořád slyším to jméno toho teplického černokněžníka, jak se to tam ozývalo a mně oni nevadí. Kdyby mi vadili, už by na mě měli. Já jsem se tam pohybovala a říkala jsem si: „Tady to je hustota.“ A tak se ptám paní u recepcce: „Prosím vás, já hledám tohoto pána, měl by tady na mě čekat.“ A ona říká: „Jo, on na vás čeká v hale, jak tam jsou ty stolečky.“ Já tam přijdu a on byl fakt jediný bílý, měl bílý oblek. Já jsem optimista, já měla takovou radost, že vidím jediného bílého, když tam jsou všichni černí. A já jsem se k němu řítila tou halou, a takhle mu podávám ruku s takovým štěstím, že aspoň teda on, říkám: „Jé, já jsem ráda, že vás poznávám, já jsem Adamcová.“ A jak jsem mu podala ruku, fakt s radostí, se štěstím, že aspoň někoho takového vidím čistšího trošičku. On najednou, jak mi podával ruku, začal třestit oči. Jak jsem se ho dotkla, takhle se mu naježily vlasy. Moje tělo se zvedlo, uvodorovnilo se a začalo rotovat a pořád se zrychlovalo. Ti černí mágové skákali z oken, já jsem nevěděla, co se děje. Já jsem jenom rotovala a držela jsem ho pořád za ruku. To bylo zvláštní, ta ruka byla neviditelná, ona se prolínala tím tělem. Načež najednou ze srdce vystřelil blesk, jako když vidíte blesk na noční obloze, ale to se stalo z toho srdce, to božství mě ochránilo. Vyjel mi z mého srdce blesk rukou a projel do něj a zmizelo to. Jenže já jsem se vzbudila a měla jsem od toho srdce prasklinu do ruky, jak ten Bůh mě ochránil. To nebyla vůbec moje vůle, to se zkrátka jenom stalo. Takže můj muž potom, když odpoledne volal, já mu říkám: „Ty Járo, mě bolí ruka, já nemůžu hýbat rukou.“ Takže on mi to stáhnul a říkám: „Vidíš, já jsem ti chtěla udělat radost.“ A on: „Ivanko, já už vím, já ti děkuju, už nemusíš.“

Víte, vaše vůle těla a toho vašeho jména je iluzorní. Buďte šťastní, že nemůžete ve skutečnosti rozhodovat. Tady by byl takový chaos.

Peníze

Zkuste si představit náš případ. Mám milující děti, které chtějí postavit statek, nemají na to dostatek peněz, proto přednáším, aby se tam postavilo to centrum pro lidi, kteří tam jednou

můžou přijít. Máme to dané, slíbené a teď si představte, že kdybych ty peníze měla, tak jim je dám. Jenže Paolo se musí naučit nemít strach. Jít bez peněz s třemi dětmi do jiného státu bez zaměstnání. Pěť se zase musí naučit něco jiného. Každý ten člověk se musí něco naučit a já, mou vůlí bych zasahovala takovým způsobem, že by o to přišli. Ale pozor, vy tu veškerou hmotu necháte, vy si odnesete jenom to, co umíte a já bych ho připravila o ten největší poklad. Vaše vůle je skutečně úplně minimální a nikdy se neděje nic, co by nebylo v božím záměru.

Příběh: Sen o výhře, vše dostaneme v pravý čas, který jsme si sami zvolili

Možná už to někde někdo slyšel, já jsem se celý život „bála“ peněz, ze začátku, protože jsem si zažila jeden život, kdy jsem byla slavná a bohatá a byla jsem sama. Lidé milovali moje bohatství a moji slávu a ve skutečnosti jsem byla úplně opuštěný kůl. A tak v tomhle životě jsem ty peníze odmítala, bála jsem se jich. Já jsem chtěla, aby milovali mě kvůli mně. Aby přišli za mnou, která nemá žádné peníze, pomalu ani na jídlo, aby si přišli pokecat, a aby mě měli rádi. A tak jsem těch peněz celý život měla strašně maličko. Ale já byla fakt spokojená, šťastná, mně to nevadilo.

Načež v roce 2001, já, mistr světa, už jsem si myslela, že by už nějaké ty peníze mohly přijít. V tu ránu jsem měla neuvěřitelnou vizi, a jak jsem byla ráda, že je nemám. Já jsem najednou seděla v Komerční bance a říkám: „Co tady dělám.“ Začala jsem panikařit, protože já mám mimochodem ČSOB. Teď jsem v ruce držela lístek a vedle mě seděl chlap, taky s lístkem v ruce a najednou tududududu, taková fanfára a tam blikalo takové to světlo a hlásilo to, že číslo to a to, které já držela v ruce, vyhrálo milion. To už jsem začala panikařit víc, protože já tady v té bance nemám ani účet a teď tady budu vyhrávat. A říkám tomu chlapovi: „To je moje číslo, ale já sem nepatřím, já nevím, co tu dělám.“ On říká: „To nevádí, běžte k okénku.“ Tak jsem přišla k okénku a té ženské říkám: „Prosím vás, já nevím, jak jsem se tady vzala, ale mám ten lístek a teď to vyhrálo.“ A ona říká: „To nevádí.“ A teď mi do takového papírového pytle dala milión. Takhle ho tam nasypala a byl stříh. Já jsem najednou doma v kuchyni, ten milión jsem takhle vysypala na kuchyňský stůl, dala jsem pryč ubrus a začalo to. Pozor. Něco jsem dala na dluhy, v tu dobu jsem ještě měla leasing, teď jsem neměla auto, tak něco na auto. Teď jsem si říkala: „Tak teď něco na zvířátka a něco na dětské domovy.“ No jo, ale najednou jsem si říkala: „To už mi nic nezbylo.“ Pozor. A teď jsem začala tak přemítat. No mě bylo mi tak špatně. Já jsem si připadala jako takový hajzl, co nechce těm zvířátkům a těm dětem dát. Já jsem se vzbudila tak ubrečená, s takovou úlevou říkám: „Děkuju, to stačí, už nepotřebuju.“ Věřte mi, to, co se děje, vždycky to vaše božství ví, že ještě nemáte ty peníze mít. Nemáte ještě práci mít, nemáte cokoli mít. Až ji budete mít, tak to bude v ten pravý čas. Nerozhodujte svojí vůlí, neodmítejte to. Skutečně jste ti, co si to zvolili. Takže stačí, že zachováte klid. Víte, ono je to velmi jednoduché.

Děkování

Já vám vysvětlím, co je děkování. Když budete děkovat pusou, budete se chovat navenek tělem, ten otec vám nebude rozumět. On rozumí spokojenosti jako děkování. Poděkování je vaše otevřená čakra bez bloku. Takže vy máte být jenom klidní v jakékoli situaci, abyste děkovali. A jestliže děkovat budete, dostanete všechno. To vaše děkování, otevře ty prostory ve spojení s vaším univerzálním božstvím. Tehdy vám nemůže druhý člověk iluzorní ublížit, nemůžete nic nedostat, co byste v tu chvíli nepotřebovali. Tam je přesně hranice, teď potřebuju, teď dostanu, protože vy jste otevření tomu všemu.

Funguje to absolutně dokonale se vším všudy. I s místem na parkování, i s přesným počtem do pětikoruny peněz v peněžence. I s dobou setkání se.

Příběh: Na čem nelpíte, to dostanete

Já jsem byla před půl rokem v Praze a já tady mám bratrance. Teď už ne, oni ten byt už dali pryč, ale on měl byt na Václavském náměstí tam, jak je čajovna U Konička, to je dole, jak je Baťa, tak kousek, asi

50 m nad tím. A já jsem projížděla Prahou, byla jsem na Puncovním úřadě a pak jsem ještě cestovala dál. A nebyla jsem s nimi vůbec domluvená, protože oni ve skutečnosti žijí až u Příbrami v Oborech. A já jdu. Když se koukáte dolů, když jdete od Muzea dolů k Můstku, tak jsem šla po pravém chodníku, chtěla jsem jít rovně, ale najednou tělo udělalo vlevo bok. Já jsem přecházela ulici. Říkám: „Kam jdu?“ A teď jsem chtěla tam jako. Ale pak jsem si říkala, ono to má asi nějaký smysl. Představte si, já přijdu před ten vchod, tam je taková pasáž, k tomu Koníčkovi a oni si šli vyzvednout poštu do té schránky. My jsme se setkali, tak jsme šli na kafe. Pozor, ale předtím, já jsem neměla peníze. To vám taky musím říct. Já jsem neměla peníze a věděla jsem, že ta paní byla velmi ochotná, na tom Puncovním úřadě, tak si říkám, tak těm děvčatům, že mi to udělali, koupím aspoň kafe. A neměla jsem peníze v peněžence, tak jsem šla do obchodu, který bral karty, a říkám si: „Vždyť já to kafe nepotřebuju.“ A jak jsem to řekla, tak mi to božství řeklo: „Tys ho nechtěla, tak ho dostaneš.“ Oni mě na to kafe pozvali. Takže vidíte, i taková drobnost skutečně probíhá. Vy dostanete i kafe v pravou chvíli, i všechno, co tam patří.

Tak kolik je hodin, nechcete náhodou na záchod? Chcete, že jo. Je jedenáct. Tak běžte. To musíte písknout, já jsem hrozná.

Oddělování se od magických stavů

Já se vrátím k tomu oddělování od magických stavů. Jestliže v minulosti člověk, bytost dělá magii, on musí potom sklízet věci dočista. To znamená, že někdo jiný z magických stavů vám musí dělat věci, a vy se vymaníte z těchto hladin jediné tím, že se skutečně naučíte být láskyplní. Ano, láska vás jediná dokáže od magických stavů ochránit. Já jsem měla minulý týden neuvěřitelnou vizi. V noci mě Otec vzbudil a já jsem viděla u mého těla, bylo tam takové šero, a v tom šeru byla černá koule. To bylo moje srdce. Bylo to, jako když vidíte kaštan a najednou ten kaštan prasknul, přesně tak jako když pukne ten obal kaštanu a zevnitř šlo neuvěřitelné světlo. Ale taková zář, že ty oči mě bolely i zavřené. A najednou se ozval zvuk, jako když tasíte šavli: ššš. A to světlo bylo všude, to byla tak strašná zář. Já jsem nevěděla, co mám dělat, protože před tím nešlo utéct. A najednou znovu přišel zvuk, jako když vrazíte zpátky tu šavli do pochvy, udělalo to: ššš a zas tam byla jen ta černá koule. Otec mi dal najevo, že tady a teď jsem, ta největší zbraň, tu nosíš sebou. Nemůže se ti skutečně nic stát. Vy se z těch bodů a vrstev, kdy ještě ti mágové na vás někde můžou, se můžete lehce vymanit. Jakmile je budete považovat za špatné, nebo že dělají špatné věci, už vás mají, protože si otevíráte karemní body. Nedělejte to. Oni jsou úžasní ve své úrovni. Zase jsou mnohem výš, než vše, co je pod magickými stavy. Ukazovala jsem vám, že vás od nich vymaní jen ta praxe lásky. Nic jiného. I to, že byste si dělali ochranu, vás nezachrání. Slyšíte to, jo? Vy máte nastavené testy v životě, že tohohle člověka takto potkáte, že vám tohle udělá, abyste se tohle naučili. Jestliže si dělám ochranu, už nejste spokojení, že se vám něco děje. Chcete něco jinak. To je jako kdybyste v první třídě odmítali sčítat a odčítat. Teď to nepotřebuji, zkrátka teď to nechci, tak si s paní učitelkou udělám ochranné vajíčko. To už je vaše vůle. Prosazování vůle Jména. A to nejde. Někdy čas to odolává, tak jak jdete mezi bodem A a B, čas se tu kupí, přibývá tlaku, a pak ta darda, která přijde, věřte mi, to dostanete pěkně na kokos, to vás smete. Ne, ničemu se nesmíte bránit. Naopak. Máte se ze všeho radovat. Já jsem vždycky říkala: "Čím hůř a větší kapky, tím je to lepší. Tím to mám za sebou, zvládnou to." Stačí opravdu jen optimismus. Nic jiného mít nemusíte. Ta má dcera, která dělá šperky, ona je úplně stejná jako já. A je to dva roky zpátky, když mi volala, dnes mi to někdo připomněl, myslím, že Evička, protože já miluji perly. Líbí se mi, jsou takové zvláštní. A Pěťa mi volala, a říká: "Ty, mami, to je zajímavé, jak ty perly v těch Čechách jdou a tady vůbec ne. Ti Italové se bojí perel. Ono se totiž říká, a je to pravda, že perly urychlují karmu." Já říkám: "No Pěťo, to mě zajímá, jaký na to máš názor?" A ona říká: "Vždyť jsou hloupí. Či dřív to mám za sebou, tím líp, že jo. Já bych se ověsila od shora až dolů." Já říkám: "No jo, ale to jsme my, optimisti." Čím více se tomu bráníte, tím více to protahujete v tom iluzorním čase těla. Ano, vás to skutečně dožene. Ničemu se nebraňte. To nic není. Tak přijměte úplně všechno s tím, že teď je to tady a teď to mám vyřešit. Jestliže se toho bojíte, tak ten člověk se snaží nevidět to, otočit se k tomu zády, ale ono to tam pořád je. Vy to musíte

vyřešit a jít proti tomu. Přesně tak, jak to bylo v Harry Potterovi, který to tam měl nastavené. Tohle je cesta vzhůru do jednoty.

5. dimenze, Bůh vidí naše úmysly, ne jak se chováme navenek

Takže pak přichází pátá dimenze, která je bez prostoru, bez času. Čas je iluzorní. Když sahám do aurických těl, tak tam, i když se vám zdá, že je to v prostoru kolem vašeho těla, je to do času, kdy ten zápis byl vytvořený. A ten je teď na řadě a odbourává se. Takže vidíte, že stav páté dimenze je úplně něco jiného. Ten Bůh si vás musí prověřit, než vás do páté dimenze pustí. Protože kdyby vás tam pustil a neměl by jistotu, že někde v páté dimenzi neuděláte nějaký negativní emocionální podnět, to by vás strašným způsobem vyhodilo z páté dimenze do třetí a ten náraz je obrovský. Otec to nedovolí. On je vy. Vy před ním nic neutajíte. Kdybyste si mysleli: "Teď budu přemýšlet tak a tak", a byl by tam záměr: "Počkej, já tě dostanu, já si to tak zahraju, jakože jsem čistej." Ne. On zná vaše úmysly. On je vy. Takže tam je jen iluze. Vy to musíte skutečně žít. A naopak. Je to zvláštní. To, co dělá navenek tělo, není důležité, protože člověk navenek už může být hezký, spořádaný, milý, ale uvnitř budou jiné, negativní úmysly. Třeba získání prospěchu z něčeho. Tak budu hodný, abych něco dostal. Ne, ne, ne. Tak tudy cesta nevede.

Příběh: To, co děláš druhým, sklidiš

Já jsem měla ohromný dar už, od dětství, být neviditelná. Vy už víte, že můj tatínek byl velice láskyplný tvor. A já si pamatuji, když mi byly dva roky, tak jednou přišel první nádherný horký den. Maminka mi dala modré šortky, tričko, ponožky, cvičky a říká: "Hele Jirko, já ještě nemám uvařený oběd, to maso je tvrdý jak hužva. Takže vezmi Ivanku a běžte se projít k potoku. A já jsem slyšela bzuchet mouchy, zpívat skřivoánka. Pamatuji si to jako dnes. Měla jsem ruku nahoru, jak mě tatínek vedl. Prožívala jsem tu nádhru u potoka a tatínek mi říká, a to je nejdůležitější věta mého života, ta mě provází celým životem: "Ivanko, když budeš hodná a budeš mít ráda všechny lidi, tak tě každéj bude mít rád. To je ten záměr Boha říct: To, co děláš druhým, sklidiš. Jednoduchá věta. Je pravda, když jsem v 19 letech nastoupila na zubárnu, tak krátký čas jsem o tom pochybovala. Ale pozor, v té době já jsem jinak už žít neuměla. Já jsem konala, jak jsem konala, ale fakt jsem to tělo zlikvidovala. Tam se děly neuvěřitelné zkoušky. To by bylo do nekonečna vyprávění. V tu dobu jsem to konání dýchala, a tím se fakt všechno vyčistilo a vyřešilo. Bůh odečítá uvnitř vaše úmysly a uvnitř vaše prožitky. Člověk, který bude navenek klidný a mírný a uvnitř bude zuřit, má to tam. Bůh to viděl, Bůh to slyšel.

Já vám někdy předvádím sprostárny. Já jsem sprosták. Řeknu sice jakoby sprosté slovo, ale ono není sprosté. Bůh ví, že to neříkám. A naopak, člověk, který bude komunikovat s úmyslem si rejpnout nebo říct v klidu, hezkým slovem nějakou informaci, která druhého člověka raní, ublíží mu. Když třeba kamarádce řeknu: *Tamhle jsem viděla Frantu, jak se objímal s nějakou ženskou u potoka.* A vím, že odejdu a ona pak bude plakat, protože si na něj tajně myslí. To už je úmysl ublížit. Ne. Nebraňte se. Ego vás bude snadno provokovat přes druhého člověka. Když už ustojíte věci v sobě, přijde někdo, kdo zvedne laťku a pak zase trošku. Ale ten člověk je pro vás dar. Když mu odoláte, přijde obrovský pocit blaha.

Příběh: Strýc, jak a proč nereagovat na útoky druhého člověka

Před týdnem jsem zažila zvláštní věc. Rodina mého bývalého muže. Oni jsou báječní, je to strejda s tetou. Jsou velmi staří a strejda je hodný člověk, ale u něj ještě byla zvláštní kritická fáze. Já to z něj cítím, že on se někde dozvěděl, co dělám. Ale ještě není v hladině, aby to úplně pochopil. Možná, že si jen myslí, že jsem nábožensky zblblá. Napsal mi, jestli chceme s maminkou jablka. Já říkám: "Strejdo, není to možné, protože já nemám ty jablka kam dát. Kdyby to třeba nebylo hodně, možná tak dvě kila, kilo. Protože v suterénu mám laborku, tam je teplo a topí se tam. To se zkazí. Vy to máte v chladném

sklepě. My sklep máme teplý, tam pracuji a v garáži by to zmrzlo." Jenže minulý týden vidím, jak ten strejda zvoní u sloupku a má velkou tašku. Šla jsem otevřít, říkám: "Jé, strejdo". A on říká: "Já jsem ti přinesl ty jablka. Mě to nedalo." "Ježiš, to jste hodnej, to jste nemusel nosit. Já bych si proto i přijela, ale v tak velkém množství to nemáme kam dát, vždyť to víte. Ale jste hrozně hodnej. Půjdete dál?" A on říká: "Ne, ne, nepůjdu." Teď jsem na něm cítila, že chce něco říct. Jak ho to ego ponoukalo. Vždy vidím ty oči, jak si s tím ten člověk neví rady. Vy jste fakt jako loutky. Teď to nutkání. Já říkám: "Jsem něco dlužná? Pozdravujte tetu." A dávám mu pusku na tvář a najednou jeho ego promluvilo a říká: "Nic. Pomodli se za nás." Teď čekal, že se chytím, aby si o tom mohl povídat. Kdybych mu bývala odpověděla, tak bych mu řekla, že se modlit neumím. Vždyť to víte. Modlitba je prosba za něco jiného, to znamená třetí dimenze. Já jsem se nikdy neuměla modlit. A on to řekl ještě jednou, protože já jsem nereagovala a usmívala se. "Pomodli se za nás." Já říkám: "Ne. Pozdravujte tetu." Otevřela jsem dveře, on za ně prošel a bylo vidět, jak přišlo jeho Nadjá, jak mu bylo nepříjemné, že to řekl, že tlačil. Protože já jsem se totiž nebránila zbraní, jakou on vytasil. Já jsem mu hezky poděkovala a opravdu ho mám ráda, i tu tetu. Otočil se a opravdu se styděl.

Tímto vždycky zvítězíte a ten člověk si tehdy uvědomí, že už to příště nikomu neudělá. Když by to proběhlo jako boj, znovu to nepochopí. Tam musíte zažít čistotu toho druhého člověka, který na vaši nečistotu nereagoval. A obráceně. Dá se to prožít z obou stran. Jednou můžete být ten útočící, podruhé ten, kdo to zvládne. Vždy to pochopí ta strana, která útočila a nedočkala se negativní odvety. Tohle je velmi důležité. Pozor. To nesmíte udělat ani v hlavě. Tohle je velmi důležité.

A teď pozor. Ono se to tam ale někdy objeví. Ale samo. Satan je velmi mazaný. Nesmíte to považovat za vás. Nejste to vy. To je hladina, ve které se pohybujete. Nezapomeňte, že máte v hlavě a v duchovním srdci přijímač. Takže vy plavete ve společném egoismu. Tady mezi vámi je to vyrovnání téměř stejné, ale když půjdete po ulici, tam budou různé hladiny lidí s různými egoismy. A teď si vezměte, že Satan vysílá, ty vibrace tu jsou a vy v tom plavete, vy jim to chytáte na to, co umíte. Když už váš egoismus neumí něco ukrást, tak už této nejhrubší vibraci odoláte. Ale už zase neumíte vyšší, např. žárlit na někoho, přivlastňovat si někoho. Nebo někoho kritizovat, rýpnout si. To jsou velice citlivé hladiny. Ono se to tam objeví, ale není to vaše. Vy jste Bůh. To, co je tam odmítaného, negativního, je ego, to je ten pokušitel.

Příběh: Dopis, strach z pekla

Já jsem nedávno dostala šílený dopis. Cítila jsem úplně bezmoc, kdy jsem věděla, že tomu člověku nemůžu pomoci, i kdybych tisíckrát chtěla. Sice jsem mu odpověděla, ale ani on mi potom neodpověděl. Nebylo to možné. Ten pán bědoval celou dobu. Psal mi, že je v psychicky šíleném zdravotním stavu, že se celý život bojí, že přijde do pekla. No to je přeci peklo.

Uvědomte si, že peklo neexistuje. Peklo je tady. Tady je pekelná rovina. Představte si, že k vám přijde někdo druhý, ten s tím egem, čert, který akorát nemá rohy ani ocas, přijde tam a nabídne vám, abyste si zaprodali svou duši. "Pojď, uděláme nějaký podfuk, vyděláme si peníze." Pozor, on může přijít nenápadně i z vás tím, že vás to napadne. To také může. Ano, tam je vždy smlouva o kus duše. Protože to, co vám pak zůstane, je špatné svědomí, což je ta ukradnutá duše, už nejste celiství.

Od tohoto pocitu špatného svědomí vás zachrání jen láska. Láska k druhým, a i k sobě, že to sama sobě neudělám. **Ten nejcennější poklad, který máte, je čisté svědomí.** To je vaše Božství. Ano, čisté svědomí, to je vaše božství. Vy skutečně reagujete ke každému tak, jak byste chtěli, aby oni reagovali směrem k vám. To je andělská čistota. Pokud ji chcete žít, tak odolejte tomu hlasu, nezaprodávejte se a nepodepisujte tu smlouvu svou krví, abyste nepřišli o svou duši, protože může ještě léta trvat, než přijde situace, kdy to opravíte.

Je pravda, že to člověk potřebuje. Nadjá ví, že si musíte něco odžít. Ale potom se vám strašně uleví. Někdo si ty věci v sobě nosíte nesmírně dlouho.

Příběh – jak přijímat špatné situace a odpustit

Já jsem ve čtvrtek zrovna byla s jednou paní ze severních Čech. Bylo to velice zajímavé setkání. Ona byla hrozně fajn. Byla mi také hrozně blízká. Z některých lidí cítím hodně velkou blízkost. Já to vždy považuji za energetickou blízkost. Už jste velmi blízko podobným hladinám a je mi vždy velmi dobře. Takový pocit, že vidím sestru, bratra. Příjemné to je. Tahle paní byla jednou z nich. Přijela do Ústí n. L. před měsícem na přednášku, protože přednášky jsou všechny naplněné. A v tom Ústí se to ještě nezastavilo, kapacita tam ještě trochu byla. Takže tam začali jezdit i lidé ze Sokolova, z Poděbrad, a tahle paní přijela od Liberce. Po té přednášce mi napsala krásný email, že to viděla poproúe naživo, a že to je něco úplně jiného než z videa. A že díky tomu zažila neuvěřitelné historky: Já jsem za vámi chodila jako pejsek, ale kolem vás bylo vždy tolik lidí, že jsem si netroufla. A dvakrát mnou projela taková vlna jako při meditaci, kterou jsem dosahovala strašně dlouho, a opravdu to bylo neuvěřitelné, takže já vám fakt věřím. A víte, já jsem měla ten den narozeniny a já jsem si k těm narozeninám jako dárek přála, aby můj muž, se kterým jsem 13 let rozvedená, ale komunikujeme spolu, aby mě odvezl za vámi. Nic jiného, že nechci. A on mi řekl: "No na to zapomeň." A protože vás poslouchám každý den, když jezdím vlakem, tak jsem si řekla: "No jo, ale ona ta Ivanka tam říká, že když to tedy nemá být, že se s tím mám smířit. Tak jsem to hodila za hlavu. Tak ne. Hele on za půl hodiny volal a říká mi: "Tak jo. Tak jedeme." Ono to funguje! Načež přijeli, a já si je pamatuji. Seděli ve druhé řadě, vedle ní ten muž, který nikdy neměl s duchovností nic společného, ten člověk se na mě bál podívat. Furt rudnul a koukal dolů, když jsem se rozhlížela. A jak jsem mluvila, tak bylo vidět, jak si tu svou kartotéku čistil. Viděl, co dělal tedy za blbosti. A jak viděl všechny ty dopady, to si můžete prohlédnout, jak se to otevře. A ona mi říkala: "My jsme odjeli, druhý den jsme měli rozhovor, který jsme za 30 let, co se známe, nikdy neměli. To bylo tak něco hezkého." Tam se vyčistilo spousty věcí. Nicméně my jsme si domluvili Skype sezení, které proběhlo teď ve čtvrtek. Ta paní byla fakt super. Tomášovec. Nejdřív, když jsem mluvila to obecné uvedení do Skype roviny, kde jsem vysvětlovala pohled na "dobrý a špatný", jak to dělám i na přednáškách. A na té jedničce (1. čakře) to byl jen takový malý šrám, trošku roztržený v duchovnu, nic moc, ta jednička byla docela fajn. Nicméně pak jsme zjistili, co to bylo. Protože tam byl ohromný blok, který se otevřel až, když jsme otevřeli čakru, uložený 44 let zpátky. Ta žena odmítala 44 let nějakou situaci, která se stala ještě dávno v dětství a považovala ji za špatnou. Ona se snažila na ní pracovat těch 44 let, posledních 20 let velmi intenzivně. Prosím vás, vy to nikdy nezlikvidujete, dokud to nepřijmete, že to bylo dobré. Ano, bylo dobré proto, že to bylo nastavené v jejím osudu, aby celou tu dobu o to usilovala, o pocit čištění, ale nevěděla jak. Ano. Ta situace byla dobrá, že se stala. Ona si jí nastavila ve své cestě k duchovnu. A dnes je tak dobrou právě proto, že tuto situaci prožila. Takže ta situace nebyla špatná, ale dobrá. Takže teď se to vyvalilo jako vřed, já myslela, že mě to odhodí od té obrazovky. Jí se strašně ulevilo. Ona to potlačovala. Ona to nepřeměnila svým pocitem v dobrou situaci. Ano, ta situace byla dobrá, protože ona je dnes tak duchovně vysoko právě díky tomu, že se jí to tenkrát stalo. A tady to pochopila. A pak to tělo to pustilo.

Takže vy to schováváte jako kostlivce ve skříni. Vy si myslíte, že jste druhému člověku odpustili, protože s ním mluvíte, komunikujete, navštěvujete se, ale vy mu nemůžete odpustit, pokud si myslíte, že vám udělal špatnou věc. On vám udělal dobrou věc. On vám ji přišel udělat za první proto, že jste to s ním měli domluvené. A za druhé proto, abyste zjistili, jestli odpouštět umíte nebo neumíte. Proto ta věc, kterou on vám učinil, byla dobrá. Tohle je skutečný pohled do 5D.

Tvorba. Nic nepovažujeme za špatné. Propojení s Bohem, kdy se nám již nemůže nic stát

Nebude se vám dít vůbec nic, co nebudete potřebovat prožít. **Když už vám nebude nic vadit, tak už se není co učit.** O tento stav jde. Ale abyste to zjistili, tak si musíte ty stavy prozkoušet, vy byste jinak nevěděli, co umíte a co neumíte, musíte o sobě vědět úplně všechno. Takže proto je to dobré.

Když to přijmete jako dobré, tak to zmizí. Okamžitě se i ten druhý člověk začne chovat jinak. Uvědomte si, že jste vy a zbytek světa. Ve zbytku světa je každá druhá osoba, kterou vidíte okolo sebe, i všechny situace, veškerý zbytek světa tam je. Jestliže mi něco vadí, sevřu se na nějaké čakře. Tehdy jsem se od zbytku Boha oddělila. Já jsem to udělala. Nikdo druhý. Mně to vadilo. Já jsem se zlobila. Já jsem litovala, že se to dělo. Já jsem nenáviděla. Já jsem kritizovala.

Ne. Tvorba je, když tenhle uzávěr neuděláte, když vám to nevadí, nepovažujete to za špatné, nezlobíte se, necháte to čisté, pak jste s Bohem spojeni. Ten druhý člověk vám to pak nemůže udělat. Jde o to, docílit tohoto stavu. Stavů spojených nádob. Pak jste celek. V tomto stavu už nad vámi Otec drží obrovskou ochrannou ruku. Nemůže dojít k žádnému ublížení. Krom toho, když pak odcházíte na druhou stranu, je všechno i velice rychlé. To jsou iluzorní stavy.

Církev, náboženství, fanatismus

Já jsem teď ještě chtěla načít trochu hladinu církví. Já jsem se setkala ve svém životě se spoustou zajímavých věcí. Samozřejmě vy už víte, že církve byly dobré a jsou dobré pouze také na učení. Vše, co tady je v hladině učení. Jsou lidé, kteří jsou hluboce věřící, aniž by v životě šli do kostela. Oni se tak chovají pouze v těch zásadních bodech, že neublíží druhým lidem a dělají lidem, co by chtěli, aby se dělo jim. Ano, to je základ. A nemusí se umět modlit nebo patřit k nějaké církvi.

Ale i naopak. Mohou v těch církvích být lidé, kteří jsou takhle čistí a třeba se i modlit umí, protože tam chodí. Ty církve tady byly docela dobře rozmístěné, protože vy jste si museli prožít takzvané zkušenosti skupiny. Jakmile je skupina, už někdo někomu diriguje. To se musí, to je dobré, ale tohle nedělejte, jakmile to budeš dělat, tak už jsi špatný, protože tě vyškrtáme. Jsou to stavy, kde ty jednotlivé bytosti, které se v těchto oblastech pohybovaly, neměly ještě zpracovanou hladinu moci.

Člověk si myslí, že jí třeba někdo má. Teď se to třeba ukazuje hodně v politice. Protože člověk tam jde s čistým úmyslem a neví, co v něm je. Má dobré úmysly, ale jakmile tam přijde a najednou je mocný, může rozhodovat, už to začne. Už je pod mocí toho "černého" a už mu podléhá a dějí se neuvěřitelné věci. Pak strhává jeden druhého, člověk zkrátka neodolá.

Rozumný člověk by v současnosti do politiky vůbec nešel, to by vůbec neudělal. Ale oni tu existují tzv. zaměstnání, která jsou nastavená na tyto věci. Např. vojenství, dozorství ve věznicích, anebo obyčejný šéf. Je to normální, fajn člověk, ať už ženská nebo chlap. Najednou se stane vedoucím, a hele, najednou je úplně někým jiným. Kolikrát je člověk pak rád, že se toho zbaví. Jak moc si uleví. On neumí tomu satanovi v sobě odolat. Chce dirigovat těm lidem. A přitom předtím se choval normálně. Ne. On si to musí zažít. Tady jde o ten prožitek.

Proto vidíte, že nikdo tady nedělá nic špatně. Platí to pro vás i pro druhé lidi. I vy si musíte prožít tzv. pitomost, kterou děláte, abyste jí odložili. To vnímáte.

Ale u druhých lidí, které považujete již za oddělené už to tak čisté není. Už si říkáte, on by to neměl dělat. Ne. On má ta samá pravidla. On také musí nejprve udělat pitomost, aby zjistil, že se cítí blbě, když tu pitomost udělal, a aby ji neudělal druhým lidem.

Příběh: Fanatická katolička

Jednou jsem dělala na Plzeňsku v Radějovicích výklad paní, která byla velice poškozená na jedničce. Byl tam pesimismus a lítost. Měla absolutně rozbourané dvě prvních čakry a velké zdravotní problémy. Tak tam moje známá mi s ní domluvila výklad. To už je asi 10 let zpátky.

Ta paní byla fanatická katolička, ale opravdu fanatic. Pan farář byl Bůh, a co řekl, bylo správně. Pan farář 7 km z Nýřan. A protože ta paní chodila o berlích a špatně se pohybovala, on pro ni každou neděli přijel, dovezl ji na bohoslužbu a pak jí zase odvezl zpátky těch 7 km.

A já jsem povídala a povídala, měli jsme ten výklad skutečně asi 6 až 9 hodin. A jak jsem malovala a povídala, a šly jsme od čakry k čakře do těch vyšších hladin a blížily jsme se ke konci, kdy už jsme probíraly komunikaci, tak najednou ona na mě tak kouká a říká mi: Aha. Teď mi došlo spoustu věcí, Ivanko. Vy jste vlastně nefarář – farář a ten náš farář je farář – nefarář. Já jsem se smála a říkám: A teď mi to ještě vysvětlíte. A ona: Jak jste teď mluvila o komunikaci, tak mi to došlo. Nedávno za mnou přijel a jak parkoval na návsí, tak tam jezdili dva mladí kluci na motorce, turovali to tam a chechtali se. Když zaparkoval a šel k brance, kde jsem stála, tak mi říká: "To jsou ale idioti, co?" To by neměl, že jo? Říkám jí: "No, to by neměl. Ale on to ještě neumí. Vždyť on je sice farář, ale je taky člověk. I on se učí." A ona říká: "No jo. Také se mi vybavuje, že já mu každou tu neděli dávám 100,- Kč. Vždyť to je 14 km. A když mě vezl minulý týden, tak si 3x po sobě postěžoval, jak mu to auto žere v serpentínách, on chtěl víc." Trošku jí to sešlo a trošku tím odložila svůj fanatismus. Vše, co je už přehnané, to už je předimenzované. Ne. Držte se zlaté střední cesty. To je nejlepší cesta k Bohu. Je to bez zbytečných výkyvů, kdy vás to mlátí zleva, zprava a zas zprava, zleva. Zlatou střední cestou se dostanete do těch nejvyšších výšin. Přehnaná je každá vyhraněnost a je jedno, čeho se to týká, třeba i stravy. Já jsem byla 10 let vegetarián, ale nebylo to z mé vůle. Osud mě tak nasměroval, abych si kvůli vám tyto věci prožila. Potom mi sám Otec v roce 2001 řekl, teď budeš nějaký čas jíst maso. Jednou, až ti přestane chutnat, v programu to máš, tak to odložíš. Nyní ho ještě jím, ale zas to nepřeháním. Zlatá střední cesta. Já mám ráda zeleninu.

Zdraví jde zevnitř ven, nikoli z venku dovnitř

Ale vezměte si, když si sedáte k tomu jídlu nebo když jste třeba vyhranění na BIO. Vy nemůžete ovlivnit všechno. Nemůžete vědět, že ta rajčata jsou čistá, i když si je vypěstujete na vaší zahrádce. Vždyť je znečištěný i déšť, mohlo se tam něco spláchnout atd. A teď si představte, že si k tomu jídlu sednete s nedůvěrou. Víte už, jak princip funguje. Nedůvěra je nesouhlas. To už není čisté. Vy si k tomu talíři sednete s myšlenkami: "Jím dobře nebo se poškozuju?" V tu chvíli se poškozujete už jen tou myslí. V tom případě totiž vaše buňky dělají to samé. Vy už víte, na jakém principu to je, sevřením čakerního systému (je jedno, která čakra to je), vyrábíte více nebo méně hormonu.

To znamená, že buňky reagují stejně jako vy k tomu světu. Jestliže jsou nedůvěřivé, už si z té potravy vezmou méně, než by měly. Už to nepracuje. Ne. Já proto udělám všechno. Snažím se něco si uvařit. Když nemůžu, tak si klidně sním něco narychlo. To nevadí. Ale nedělám si výčitky. A když už si k tomu jídlu sedám, tak cítím radost. Radost je vděk. A ty buňky, i kdyby tam bylo něco jakoby špatného, závadného, to tak vyčistí!

Příběh: Zeť citlivý na kvalitu jídla

Můj italský zeť, kterého nesmírně miluji, má tuto cestu "neprošlou". Ten je tak háklivý na jídlo. Já ho vždy děsně týrá, tím, že přijedu do Itálie. Mají tam nádherná jablka. Já se do něj tak zakousnu. A on říká: "Ježiši, vždyť je to navoskované, víš, co ti to udělá se žaludkem a se střevy?" A já říkám: "Vidíš na mě, že by to se mnou něco dělalo? Mě to chutná" "Já ti to oloupu?" Já říkám: "Já nic nechci loupát. Neboj se. Já alespoň budu mít velké zbytky ve střevech, ať to hezky všechno z těch střev vyletí ven jako odpadky." Takže já ho takto jakoby trénuji. Vždycky se bavím a on je z toho úplně hotovej. A on ti je i tak vyhraněný na to, že on pozná i koření, i kdyby tam bylo jen tak jemně, má jemný čuch: "Cos tam dala?". To je sranda. On je tedy výborný kuchař, to je pravda. Ale tam je to až skutečně vyhraněnost. On také vždycky, co jsem ho znala, teď už ne, měl problémy s trávením, jak to tělo se bálo cokoli sníst a už to považovalo za tíhu, tak mu vždy, ale vždy něco bylo. Psychika vytvoří váš zdravotní stav. Zdraví jde zevnitř ven, nikdy nejde z venku dovnitř. To už je jen doladění do dokonalosti, ale základ jde vždy z vás ven.

Transformace. Vše je trvalá změna, to je jediná pravda. Stáváme se vědomou energií

Já se vrátím k důležitému tématu transformace.

Transformace tu byla vždy. V 80. letech se již začala zvyšovat vibrace našeho celého planetárního systému, protože Bůh se neustále vyvíjí. Vy si můžete myslet, že existuje archanděl Michael, archanděl Gabriel a další andělé. Je to určitá síla, která tu je, ale i oni se neustále vyvíjejí a jsou stále silnější. My také, a i ti pod námi se stále vyvíjejí. Je to jen zrání jednoho velkého organismu. Nic není trvalé, vše je trvalá změna, vše se neustále mění. To je jediná pravda. Pohyb. Vibrace. Vše je energie, která se musí hýbat, jinak by nebyla energií. Impulz jde vždy z centra, z jádra celku, tedy z našeho Slunce. Planeta povýšila, již odskočila obrovským skokem. Začalo to právě kolem roku 1980, kdy byly zemské vibrace 7,8 Hz, v roce 1995 byly 8,6 Hz a dnes máme přes 10 Hz. To je téměř 2x tolik. Současně se mění hustota magnetismu. Proto máte stavy, které jsou pro vás podivné. Když si vzpomenete před dlouhými lety, vy jste se v tom těle cítili jinak. Navíc máte zvláštní noční stavy, kdy prožíváte brnění a vidíte věci, o kterých byste si nemysleli, že byste je někdy mohli vidět, různé vize, energetické skluzy a výboje. To všechno tam je vidět. Ano. Vy jste energií.

Změna klimatu a kontinentů

Za prvé, když končíte ve 3D, tak se vám otevírají vyšší čakarní soustavy, protože náš vývoj nekončí. Stáváte se živoucí vědomou energií. Zároveň Slunce má neuvěřitelně vysokou aktivitu. Slunce je teď velmi nebezpečné. Pozor. V letních měsících si chraňte oči, kůži. Budeme tu pak mít jiné klima. Už to začíná. Tím, jak se zvyšují vibrace, s tím souvisí zvyšování teploty. Není to tím, že je nás hodně, zahříváme a znečišťujeme planetu. Nebojte se, planeta se očistí sama. Nemusíte si s ní dělat starosti. Samozřejmě přispějte tříděním odpadu a věcmi, které jsou ve vašich silách, ale jiné starosti o planetu opravdu hoďte za hlavu. Země se sama přerodí, už se to děje, protože ona ty negativní jedince nemůže unést. Takže tito lidé energeticky ve velkých skupinách umírají. Ať to jsou tsunami nebo hromadné havárie na dálnicích. To vše souvisí s neudržením určité vzdálenosti vibrací na planetě. Takže planeta se čistí.

Pozor. Samozřejmě, že nyní může zemřít i člověk, který patří do 5D. To ale neřešte, on se zase do 5D znovu narodí. To s čištěním planety nesouvisí, to je proběhnul a byl dosažen čas mezi body A až B. Ale je třeba si nedělat s planetou starosti. Planeta tím, jak zvyšuje teplotu, tak tu bude více vody. Takže my budeme mít také moře. Německo bude ostrovní říší. Holandsko bude pod vodou. Paříž bude na východním břehu velkého ostrova. Planeta bude na tektonických deskách pociťovat velké tlaky, tzn., že se mohou někde vyzdvihnout opět nové kontinenty. Měla by se zase vyzvednout Atlantida, Lemurie a něco by se zas mělo propadnout. To by mělo být ale postupně!

Ale hlavně tím, že je větší teplota, bude větší vodní plocha, bude více vlhkosti ve vzduchu a planeta bude obalená v lehkém oparu, což nás vlastně zase ochrání od aktivit Slunce. Vidíte, ono se to stane samo. Sice to nebude tak, jak jsme zvyklí, modrá obloha a Slunce, ale bude nás to chránit. Mělo by v Čechách být klima asi jako v severní Itálii, což je báječné. Měli bychom 2x do roka sklízet úrodu. Těšte se.

Strach je egoismus, tedy nespokojenost

Je pravda, že teď bude trochu drsně. Připravte se na to, že lidé, kteří patří do 3D se strašně bojí. Strach je strašný egoismus, nespokojenost, prosazování člověka. To je virtuální realita. Člověk je nespokojený s tím, co bude a v budoucnosti, to už je dvojitá nepřítomnost v přítomnosti. To je iluze. Ne. Teď se ještě nic neděje. Vždyť jsem tady. Je mi dobře. Až to bude,

tak to bude. Pak to budu řešit, ale až to bude! Teď jsem tady. To stačí, ten "černej" ve vás zmlkne. My jsme s mužem vždy říkali: "Už ten černej po nás zase skáče". On umí skákat, umí se nenápadně obalit, vlísat se. Přesně to, co neumíte, to vás postihne. Tak se radujte z každého člověka, který je vám poslaný do cesty.

Tak. Odpoledne se budeme věnovat i nějakým dotazům. Prosím vás umírněně, ať to stihneme.

Kundaliní síla

Teď jsem si vzpomněla, tady jedna paní chtěla vědět o vyjetí Kundaliní síly.

Tam jsou dvě fáze. Nejlepší je, když se nic nedělá pro to, aby Kundaliní síla vyjela. Protože i to je egoismus. V době, kdy vyjíždí hadí síla, vy potřebujete být ve stavu, aby ten tunel (čakerní kanál) byl úplně prázdný. Aby v něm byl Bůh. Každým sevřením čakerního systému neboli odmítnutím jakékoliv situace, se stane, že ta síla má najednou zavřenou bránu a těch bran je hodně, tak jak směřují nahoru. Ona navíc vyjíždí velice opatrně, pomalu, po malých kouskách, postupně tak, jak uděláte pokroky.

Kundaliní síla má u člověka etapy, které jsou nastavené v bodě A až B. Pokud jste morální a čistí ve všech směrech ve svém životě, tak ta cesta je otevřená. Když vyjede, zažijete nádherné stavy. Ale pokud v té době člověk prožívá ještě někde svůj egoismus, kdy něco ve svém životě odmítá, pak vás to může poškodit. Pozor, o tom vůbec nemusíte vědět, to je právě to.

Příběh: Cvičení na probuzení hadí síly

Byla u mě na sezení letos v únoru zajímavá paní, které před 8 lety vyjela nečekaně hadí síla. Pozor. Ale ona ochrnula. Na obličej se jí udělala ohromná boule. Úplně ji to znetvořilo. Nebyla schopná dojít ani na záchod. Stalo se to tím, že prožívala velice těžkou životní situaci a její manžel, aniž by to věděl, dělal černou magii. Ona si ho samozřejmě vybrala do svého osudu. Ale ono ji to absolutně zdemolovalo. Doktoři nevěděli, co se stalo, nemohli na nic přijít, viděli jen zdeformovanou tvář s ohromnou boulí, a že má zcela nefunkční páteř. Nikdo jí neuměl pomoci. Pak jezdila od léčitele k léčiteli, to mi pak vyprávěla. A vždy ten léčitel jí od něčeho pomohl, ale něco druhého jí udělal. Třeba si od něj odvážela zase zablokovanou pátou čakru. Ona říkala: "Já jsem si vždycky něco odložilo a něco dalšího tam přibylo, jak to ten léčitel ještě ovlivňoval, ale de facto mě bylo psychicky pořád ještě špatně."

A pozor, to bylo to, co si pak ke mně přišla právě odložit. Mezi tím se ale staly zvláštní věci. V tu dobu se s manželem už nemilovali, nerozuměli si již dlouhou dobu, a on se zamíloval do ženy svého kolegy v práci. Ona mi říkala: "Já jsem dostala znovu šanci, začít ho zase milovat. Protože on si se mnou léta nepovídá, ale jak byl nešťastný z toho, že nechtěl ublížit kamarádovi, ale jeho ženu chtěl, tak se své ženě svěřoval. Oni už byli v hladině kamarádství. Ona mi říká: "My jak jsme si dlouhé hodiny povídali po večerech, tak najednou jsem se do něj znovu zamílovala. On byl kouzelný. Tam jsem zjistila, že není špatný a znovu se k němu navrátila. Dokonce jsem ho chlácholila, když brečel, že nemůže mít tu ženu. Prožívali jsme tak nádherné stavy. V tu dobu já jsem se do něj znovu zamílovala. Tehdy se stalo, že se to provalilo a najednou jí přišel pocit: "Ježíši, ti dva se rozvedou a muž mi odejde a já tu zůstanu sama a teď kdo mě bude vodit na záchod? Ale pak jsem si hned uvědomila, že když ho mám ráda, tak mu to přeju. Že klidně v bytě budu sama, že budu mít klidně bažanta, že si třeba zařídím nějakou pečovatelku, a že vše proběhne dobře." A její muž odešel si to vyřídit s tím kamarádem. Ona mi pak říká: "Představ si, on se vrátil zpátky, on to nedokázal mě opustit. Tam jsem zjistila, proč se to všechno dělo. Tam jsem poprvé zažila, že to, co jsem pustila, i když jsem byla v hodně těžkém stavu, a proč jsem si toho mága vedle sebe nabrala." Ano. Ona dnes chodí, je zdravá. Poslední dočínění bylo právě v tom únoru, když ke mně přišla, protože ona si ještě odnesla nepřijatou vztahovku k situaci. Ta situace ji přeci jen vadila. Říkám jí: "Ale tobě to nemá vadit. Ty sis nastavila do osudu těchhle 8 těžkých let života. Je jedno, že trvaly osm let. Bylo to hodně těžké. Ale ty bys to nestihla, to utrpení muselo být tak obrovské, i přesto, že ti to někde zdemolovalo tělo, pokud to přijmeš, že je to tvoje, všechno zmizí. Teprve když odcházela,

tak říká: "Teď. Teď jsem čistá." Přesto ještě řekla, když si zavazovala botu: "Já teď už vyhlížím do budoucnosti, jaká opravná zkouška na mě asi čeká, to je blbě, že jo?" Já říkám: "No jéje. Až přijde, tak přijde v pravý čas. Nevyhlížej. Skotač si tou ulicí. Vždyť už víš, že i tahle situace byla dobrá. Jakákoliv jiná, menší tě už nemůže zdemolovat."

Takže já se vrátím k hadí síle. Někdy se stává, že lidé nevědomky, ale jsou vedeni osudem k tomu, aby to proběhlo, dělají tzv. cvičení na probuzení Kundalini síly. Jestliže nejste připraveni, zdemoluje vás to.

Příběh – Dominik, umělé vyvolání hadí síly

Já jsem zažila příběh, a teď nevím, jestli jsem ho někdy vyprávěla, loni v listopadu. V Ústí n. L. je jedna strašně fajn holka, která pracuje v krajské nemocnici jako sestra. Přišel tam chlapec, který měl velké problémy, a ona mu řekla, ať zavolá Ivance a dala mu mé číslo, ona vám pomůže.

Vždy si můžete pomoci sami, ale to zjistíte, až to dovyprávím. Načež se mi ozval telefon a on říká: "Dobrý den, dostal jsem na vás kontakt, jmenuji se Dominik, a že mi prý pomůžete." Já mu říkám: "Slyšel jste mé přednášky? Já bych z vás jinak nemohla nic vytáhnout." "Já nic nepotřebuji slyšet." Tak si říkám, no tě péro. Tak mu říkám: "No tak přijďte, já si s vámi popovídám a uvidíme."

Přišel kluk, bylo to velice zvláštní. Víte, přesně tak, jak člověk vypadá, vypadat má, protože i v tom vzezření člověka je zapasovaný osud.

Já si pamatuji, že jsme měli na zubárně holku. Ta byla krásná, upravená, nádherná ženská, do té doby, než otevřela pusou. Ona měla hrozný hlas. To bylo, jak když střelí do vrabců. Šššš, a byli všichni pryč. Takové křákání. To je obrovský dar. Ona měla celý život prožít sama. Opravdu, ta se nedala poslouchat. Ať jste chtěli, jak jste chtěli, tak to nešlo. A to, že já jsem velký mistr, že mi to nevádí, ale já jsem to viděla na těch ostatních, jak vždycky mizeli z místnosti, že to nemohli poslouchat. Tam nešlo o to, co povídala, ale tón toho hlasu. Manžel se s ní rozvedl. On byl podnikatel. Ona přišla i o dítě, protože by ho neměla jak uživit. Syn zůstal u otce. Ona s tím hlasem nemohla sehnat žádnou práci, přišla o ní. Ta opravdu měla prožít život jen o samotě, a aby se naučila být spokojená. Opravdu nemohla nic sehnat. Pamatuji si, jak jsem jí jednou potkala a říkala mi: "Představ si, já jsem si našetřila, za tak dlouhou dobu, protože nemám moc peněz, několik let mi to trvalo, kolo a za týden mi to kolo ukradli." Aby ani nemohla nikam dál dojet, ona zkrátka měla sedět na jednom místě, v těch Teplicích, a jen chodit pěšky, kam dojde. To byla jediná zábava, kterou měla. Tam byla zapasovaná informace pro samotu.

A tenhleten kluk, co za mnou přišel, Dominik, to jsem hned viděla. To bylo takové ošklivé káčátko. Ono se říká: Tohle dítě muže milovat jen máma. Ale pozor. Mně se líbí všichni. Ale tam je zapasovaný ten osud. Samozřejmě, že byl nechtěné dítě, ti rodiče ho nemuseli. Ale zase, ten člověk si to nastaví proto, aby si uvědomil, že ti rodiče jsou pro něj to nejlepší. Aby se naučil mít je rád, ale hlavně, aby on sám to nedělal druhým lidem. Pro své další fáze života, své děti, vnoučata, všechny lidi okolo, to bylo nutné. Já ho musím pochválit, protože byl docela dobrý, na to, jak přišel suverénně. Měl tam drobnosti. Na první čákrě považoval někoho za špatného, to byl dávný zápis ještě z dětství. On říkal: "Jo, to byli rodiče, protože mě neměli rádi." Ale dobrý. Na srdci byla trošku situační lítost, ale pozor. V hlavě byl velký zápis komunikační. V hlavě si blafal, odsuzoval. On mi nejdřív říkal, že chce, abych mu pomohla. Já ale říkám: "Počkejte, počkejte. Vy jste neslyšel moje přednášky, to znamená, že vám teď jen sáhnu do aury, ale nic vám nebudu vytahovat. Jen vám řeknu, kde máte rezervy. Pak mi řeknete, s čím jste přišel. Protože když už opravíte to, co vám teď řeknu, tak se to samo upraví. Takže jsem našla zmiňované tři závady, načež on si sedl naproti mně ke stolu a říká mi: "Víte, já jsem před dvěma lety, záměrně, si vyhnal hadí sílu ven."

Vidíte, kdyby on měl stav kanálu bez egoismu, tak by ta hadí síla vyjela. Ale tam byl egoismus. Už jen to, že chce tu hadí sílu vytlačit. Ne. Ona má vyjet sama, v pravý čas. Tam nesmíte nikdy zasahovat. To už je vůle vašich jmen a těl. To nesmíte nikdy udělat. Nenechte se zlákat.

Dočištění chování na jednotlivých čakrách

Vy si potřebujete dočistit chování na jednotlivých čakrách.

1. čakra

To znamená, že na první čakře musíte zpětně všechny lidi a situace vidět jako dobré. Sama jste si je jako Bůh nastavila.

2. čakra

Na druhé čakře vám nikdo nesmí vadit. Kohokoliv jste v životě potkala, musel vám to ve vašem životě udělat, abyste zjistila, jak reagujete. Takže proto to bylo dobré. Ale i situace. Existují i situační neodpuštění. Což vy nevíte. Jestliže vám vadí situace, už neumíte duchovně odpouštět.

3. čakra

Na třetí čakře jsou zlosti. To znamená reakce na moc. Zlost pociťujete, když vás někdo hrne a neumíte se bránit. Nebo naopak, když vy chcete, aby druzí dělali něco, a chcete je donutit (typy "buldozer"): "Teď to uděláš nebo ti rozbiju kušnu." Nebo psychické vydírání: "Buď to uděláš, nebo na tebe něco řeknu, nebo ti něco udělám." To jsou samé nesmysly. Já, když člověka obrovsky miluju a vím, co on si zaplatí za to, že mě takhle hrne, jak mi vyhrožuje, tak mu řeknu: "Podívej se, tohle na mě nezkoušej." Ale v klidu. Vy mu nesmíte dovolit, aby takhle sám sobě ubližoval. Pozor to je iluze, že ubližuje vám. On ubližuje sobě.

4. čakra

Čtvrtá čakra je stav na srdci. Tedy žádné lítosti. Lítost je velice nenápadně skrytý egoismus. Dále je to nenávisť. Lítost je nesouhlas s osudem toho člověka. Ale on si ho sám vybral. On ho musí takový mít. Ne. Správné je jen soucítění, to znamená, že víte, co ten člověk prožívá, v té situaci, kterou prožívá, to je správné. Ale lítost je odmítnutí.

5. čakra

Pátá čakra – kritika, posuzování. Je jedno, co druhý člověk dělá. On hraje v tuhle dobu, tuhle roli. Vyučuje kolem sebe množství lidí. On jim to musí přehrát, on jim to slíbil. Kdybych ho posuzovala, už by to nebylo čisté. On je, jaký je. To řekl Ježíš: "Jsem, jaký jsem."

Jsme, jací jsme, protože my tu roli musíme s láskou zahrát, jak pro druhé, tak pro sebe. My se totiž učíme ve skupinách. Podívejte se na svou ruku, kde žije vedle sebe spousta buněk, narodily se tam. Tak jako máte vaše nejbližší buňky, ty, kteří se pohybují kolem vás, rodinu, kolegy v práci. Ty vám nikdo neodpáře. Většinou ti vás protahují tím nejobtížnějším, co neumíte. Což je dobře, protože jinak byste si zabalila a utekla od nich. Takže je to báječné.

Snažte se dočistit chování i myšlení, že vše je skutečně tak, jak má. Vidět podstatu pod tou hladinou. To vám otevře kanál a všechno se narovná. Jinak ta hadí síla kličkuje a vyrazí někde z těla ven a zdemoluje vám tělo.

Dotaz z publika:

Když se mi to sešlo na sedmé čakře? Prošla jsem čištěním čaker na různých regresích a terapiích, začali se mi projevovat léčitelské schopnosti, možnost nahlédnout do minulých životů, ale pořád cítím, jak se mi to seká v hlavě a jakoby to vibruje, hlavně v noci.

Odpověď:

Tam ještě bude blok. Pokud je to na hlavě, může to být obava, ještě nějaký strach, vymístění do budoucnosti. Tam ještě není čistota přítomnosti. Vy máte být jen spokojená na všech úrovních. Když si prohlédnete celý svůj život zpátky, musíte vědět, že dnes jste došli do té úrovně vaší duchovnosti, kde jste, díky tomu, že jste to všechno prožila. Člověk má ve skutečnosti cítit vděk za všechno. I za agresivního muže, alkoholika, za cokoliv tam je, protože teprve až když jste schopní si tohoto jediného člověka narovnat, pak to všechno zmizí a zůstanete zdraví. A o to jde. Pokud to neuděláte, znovu onemocníte, znovu přijde někdo nápravný. Protože ten Bůh chce tady žít. Zkrátka vývoj nezastavíte. Jestli si myslíte, že zastavíte svůj vývoj, že se nedostanete do páté, šesté, sedmé dimenze, to jste na velkém omylu. To jde furt dál jako ve škole. Nejkratší cesta k tomu je přijetí na všech čakrách, bez negativních emocí. Je zbytečné rozebírat, co a jak mi druhý člověk udělal. Ne. Já jsem si ho zvolila, tak tam patřil a měl mi to udělat a bylo to dobře. To je nejkratší cesta k pochopení.

Pokračování příběhu o Dominikovi

Já se vrátím k tomu Dominikovi. On si z pánevního dna vyhnal hadí sílu vysoko. A teď pozor. Jeho tělo na to nebylo připravené. To je také váš případ (k tazatelce). A je jedno, jestli je to chtěně nebo nechtěně. To znamená, že hadí síla nevyjela kanálem vzhůru, ale protože byl uzavřený bloky na čakrách, tak mu to zdemolovalo tělo.

Víte, i vaše tělo zvyšuje vibrace. Jak jste dál a dál, tak vibrujete pořád výš a výš. Jestliže vlastní vůlí, tedy egoismem, chcete, to je egoismus. Takže tělo nemá dostatečně vysoké vibrace, které by hadí síla potřebovala mít. Tehdy hadí síla vaše tělo zdemoluje. On od první čakry až k hlavě necítil nic. On říkal: "Já jím, a všechno je jak bláto, já nemám chuť. Navíc já slyším průmyslové ruchy, vím, co říká kamení a vše možné, a můžu se z toho zbláznit. To je takový chaos v hlavě. Já už kolikrát mlátím hlavou o zeď." Já jsem mu říkala: "Jo, ale nikdo jiný než vy sám si pomoci nemůžete." Já jsem si myslel, že mi pomůžete." Říkám: "Ale já už jsem vám pomohla. Já jsem vám ukázala na těch třech čakrách, co máte opravit. Až tohle dokážete opravit, tehdy se všechno srovná, protože vy dohoníte tělo."

Jestliže tu máte nastavený program od bodu A až do bodu B a máte např. ve 36 letech dojít k osvícení, tak v těch 36 letech se to stane, protože váš program spočívá v tom, že projdete všechny zkoušky a začnete se chovat tak, jak máte, hadí síla pak vyjede sama. Jestliže on jí předběhl ve 34 letech a nebyl tělem neboli morálkou na to připraven (vibrace těla byly nižší), tehdy si zdemoloval tělo. On nyní tou prací na morálce to musí dohnat. Až to dožene, tělo bude mít vibrace, jaké potřebuje, tehdy se všechno srovná. Kdyby to trvalo 10 let, 20 let, to nikdo neví, to přijde podle nastaveného programu, kdy to měl v osudu mít. O to větší on musí mít trpělivost, víru a sílu v to, aby to dokázal. Dřív to nejde, i tohle je programem.

Ohledně hadí síly je to hodně obtížné. Já jsem zažila v životě hadí sílu několikrát, ale pro mě to byl krásný zážitek. To fakt jenom ten had syčel, obrovská tlama proti mně, takhle mi to vyjelo tělem nahoru. Já jsem v noci několik hodin vibrovala v obrovském světle. To bylo tak strašně příjemné. Nesla jsem si to pak ještě několik dní a vždycky zůstal ten stav v té zvýšené vibraci pro další konání. Je to opravdu příjemné, ale nesmí tam být překážky.

Kdyby třeba i teď mi něco vadilo, např. že takhle hodně cestuji, takhle hodně přednáším, kdybych si připadala jako Iva. Ale já jsem zapomněla na Ivu, Iva zkrátka neexistuje. To tělo jenom slouží vám. Nemám pocit, že by mě někdo obtěžoval. To už by bylo odmítání. To zkrátka nejde, já se jen raduju z toho, že když Já – to božství ve mně, si tenhle osud zvolil, tak že se děje. To je stav, kdy Bůh rovná se té roli.

Kdybych už něco odmítala, už bych měla stín v pravé noze. Já jsem v létě v jeden okamžik už začínala být hodně unavená. A teď pozor. Začínala jsem mít pocit: "Já bych si už potřebovala odpočinout." To už je ale moje rozhodování. Já si na to hned říkám: "Ale né, vždyť jsem si to

zvolila." A okamžitě jsem měla hodně síly. Vy tam toho Boha musíte pustit. Takže skutečně jen přijímat, nic jiného. Přijímání je spokojenost a klid.

Takže kdokoliv k vám teď přijde a dělal by vám v životě komplikace, stačí si uvědomit, že ho tam máte právě proto, abyste se tomu klidu, i při tom jeho konání, naučili. Tehdy se vše stabilizuje a vyrovná se to ve velmi krátkém čase. S hadí silou není jednoduché vycházet.

3D – Chtění pomáhat, modlitby, přání

Někdo to má v osudu nastavené, když už o tom mluvíme, jako to měla tato paní, co žila s tím černým mágem. Tam to bylo v osudu nastavené, protože potřebovala prožít obrovské osmileté utrpení. Tam někde v minulosti ona by nezvládla projít do páté dimenze. Ona sama byla ještě ve stavu bílé magie. Bylo tam ještě rozhodování, že by chtěla pomáhat. Pozor. To jsou ještě stavy chtění. Až to Božství tam necháte pustit, pak to někdy poznáte, kdy už vám ten Bůh řekne: "Teď nepomůžu tomu člověku vedle mě, protože kdybych mu pomohl, tak mu ublížím." To znamená, že ta běžná lidská pomoc by mu přitížila. Tehdy je nepomoc tou pomocí. To nikdy nemůže rozhodnout člověk.

Příběh: Syn se jde umýt vždy, když se mě dotkne

Víte, tady jsou opravdu věci iluzorní. Já jsem teď zažila nádhernou věc v Košicích. Nádhernou. Já jsem přednášela v Košicích v pátek 3 hodiny, a potom 9 hodin v sobotu, a pak mi jel vlak. A v pátek přišel po přednášce, asi v 18 hodin, kdy ještě chodili asi hodinu lidé a ptali se mně, a pořád poslední se udržoval takový mladý muž, bylo mu asi 35 let. Bylo vidět, že se mnou chce mluvit jako poslední. Pak přišel, byl takový vnitřně čistý, to bylo takové příjemné, a říká mi: "Prosím vás, já mám veliký problém. Víte, já mám pocit, že nějakým způsobem ubližuji mému čtyřletému synovi. A já nevím čím. A já říkám: "A proč máte ten pocit?" On říká: "Víte, on vždycky, když na mě sáhne, tak pak odběhne a jde si mýt ruce. On se pořád máchá ve vodě." A já říkám: "Ježíš Maria" On: "On mi nic nechce vysvětlit. Tak jestli se mě neštítí nebo jestli mu nepřipadám špinavý. Vždyť já se myji." Tak na mě kouká a já říkám: "Můžu si na vás šáhnout?" A on: "Jo." Ten člověk byl anděl. Do hmoty byl anděl. Tam nebylo na jedničce žádné posuzování někoho, nějakého člověka, že je špatný, nikdo mu nevadil, žádná zlost, srdce nádherné, žádná kritika. No nic, ten člověk byl v levé straně úplně čistý. Ale v pravé straně, sice byly čakry čisté, ale tam byl takový šedivý závoj. Byl jako black and white. Teď mi ta hlava nezabírala: Teda vy jste pro mě oříšek." A najednou mě napadlo a říkám: "Co děláte?" A on říká: "Já jsem státní prokurátor." Já říkám: "Doprdele. Vy si nosíte tu práci domů." A on říká: "No víte, když já ty lidi mám tak strašně rád. A víte, já jsem dřív dělal trestní právo, ale teď už naštěstí ne. Teď jsem se dostal, jako když má někdo pocit, že ho stát poškodil, tak když se lidé odvolají, tak já to potom prošetřuji a rozhoduji mezi tím státem a člověkem. Ale někdy vidím, že ti lidé mají skutečně pravdu." "No jo, ale vy v té práci to za sebou nezavřete a přinesete si to domů. Vy si ty starosti o to děláte, ale to není pravá parketa. Zkuste to nechat v té práci." Teď jsem cítila, že už mu nemám co říct. My jsme se rozloučili, já jsem si šla asi o půlnoci lehnout, že půjdu spát. A ten malej kluk v noci ke mně přišel. Přišlo nádherné dítě. Svítilo a říká mi: "Víš, já jsem se narodil kvůli tatínkovi. Já ho mám strašně rád. Když on tak trpí." Takže on těma rukama to z něj stahoval a pak se chodil umýt. To se pak spálí ohněm anebo vodou. Takže já ráno jsem si říkala, že mu to musím říct. Jenže teď jsem nevěděla jak. Někteří lidé chodí jen v pátek a v sobotu už nemůžou. Někdo zase přijde až v sobotu, podle toho, jak se to těm lidem hodí. To se také stává. Tak jsem řkala Daně, která dělala ty přednášky: "Hele, podívej se, kdyby nepřišel, půjdeš na prokuraturu v Košicích. A teď já jsem znala jen křestní jméno, takže najdeš tam tohle křestní jméno prokurátora a musíš mu to říct, protože to je důležité. A ona, že jo. A teď začala přednáška a on nikde. On ale naštěstí přišel deset minut po začátku. A když jsem ho viděla, tak jsem na něj ukázala, že až bude přestávka, tak ať přijde. A on, když ke mně šel, tak se smál a říká: "Já včera, když jsme se loučili, jsem věděl, že mě dneska zavoláte. Já se tak těším." A já říkám: "Představte si, ten váš malej, to je anděl." On říká: "No on je kouzelný." A já na to: "On byl dnes v noci u mě. On mi byl říct, že zkrátka se kvůli vám narodil, a že si nemáte dělat starosti, protože on vám stahuje tu tíhu, kterou si nosíte domů." "No jo, ale on se pořád ráchá ve

vodě." A já říkám: "Voda mu nikdy neublíží, to je čisté médium. To si nemusíte absolutně dělat starosti. To zkrátka odplave." "A jak mu mám pomoci?" A já říkám: "Tak. Je to jednoduché. A pozor. Okamžitě to z něj spadlo. Ten stín okamžitě zmizel, on to pak pochopil. Říkám: "Podívejte se. Vy musíte také respektovat Boží vůli. To chtění "být jen pomocný", lidé někdy potřebují prožít takovou tu situační zátěž. Takže, jestliže já mám k dispozici nějaký opravný prostředek, já ho využiji. Já s těmi lidmi cítím, chci jim pomoci, takže ano, já podám odvolání, využiji zákona. Protože někdy je zákon nedostačující a vy nemůžete jednat mimo zákon. Dobře. Vráti se mi to. Pokud ještě něco zbývá, mohu to udělat, ale pak, když skončí veškeré možné pokusy, tak ten výsledek je správný. A věřte mi, že někdy si ti lidé musejí zažít, byť by měli lidsky pravdu, že musí skousnout, cokoli se tu děje. Ale vy jste proto už udělal všechno. Vy si na sebe nabalujete tu situační tíhu, že jste za to zodpovědný. To není pravda. Jestliže jsem tím tělem vykonal, co jsem měl, nic jsem nezapomněl, tehdy to stačí. A výsledek je dokonaný." A on řekl: "Jé, to se mi ulevilo." A odešel čistý. Tady jde o to momentální pochopení. Ale to dítě bylo úžasné. A to říkal, že mají doma ještě tříměsíční holčičku. A pozor. To jsem vám ještě neřekla. Když jsem mu to řekla, že to dítě bylo za mnou, tak on mi říkal: "No představte si, že já vám věřím." "No ještě abyste mi nevěřil." "Protože on ke mně v noci přišel a říká mi: Ahoj. A otočil se a odešel. Tak já jsem vstal, že asi něco potřebuje. Tak jsem šel za ním do pokojíčku a on spal jako dudek." Já říkám: "No, to šel ode mne. Šel kolem vás pozdravit." Takže on o tom věděl, to bylo kouzelné. Ta pomoc přijde. Jakmile jste čistí, to Božství ve vás to ví, tak vám pošle vždycky ty další lidi, aby vám pomohli. Pozor. Nesmíte rozlišovat dobré a špatné. Ve skutečnosti vám pomáhají i ti, co jsou takzvaně špatní. Ti vás přijdou prozkoušet. A ti, co jsou dobří, vám doladují věci.

Já si pamatuji, jak jedna má kamarádka ke mně chodila sedm let, abych jí dorovnávala negativního souseda. On jim tedy dělal strašné věci. Bylo to pro ni dobré, protože ona v sobě měla hodně čistoty, ale byla tam arogance vůči lidem, kteří ještě nebyli tak čistí. Takže tento člověk jí to totálně vymetl ze života. A bylo to nutné. Ona ze začátku, ty první léta, říkala: "Ty jsi takový anděl, ještě že tě mám." A já jí říkám: "Vždyť ti celou dobu vykládám, že on je tím andělem. Já ti jen narovnávám pohled na něj." Ano. Je to skutečně jinak. Všichni jsme tady andělé. A my skutečně těmi anděly jsme.

Andělé, vzhlížení k vyšším bytostem – oddělenost od Boha

Ted' jsme u andělské zóny. Tak. Stav 3D je stav, kdy ještě vidíte vás jako člověka a všechno nad tím - Boha, anděly, archanděly. To je oddělenost. To si připadáte jako ten malinkatej drobeček, který na něj povídáte ty vaše prosbičky, aby vám je splnili. To už je blbost, že jo. Oni vědí, že oni jsou my a my jsme oni. Jsme jeden Bůh. Až přestanete ty anděly prosit, o to víc vám budou sloužit, protože vám budou dorovnávat všechny ty situace. Bude se to dít samo. Tehdy jste spojení s vaším skutečným andělským stavem. Stáváte se Bohem, to je stav 5D. Odděluje vás právě ta prosba nebo modlitba, která je na úrovni 3D.

Modlitby za planetu, přání. Iluzorní utrpení

Nedávno mě kontaktovala dvě česká děvčata, která žijí v Itálii. Jsou fajn, jsou to dvojčata s tím, že v Indii je nějaké centrum, kde lidé, kteří v něm jsou, si myslí a jsou přesvědčeni o tom, že když 70 % lidí na planetě se bude modlit a prosit, tak že celá planeta bude osvícená. Prosím vás, to je ještě utrpení. Jakákoliv prosba, to je utrpení. Uvědomte si, že na planetě musí být zastoupena celá škála vibračních rovin. To znamená, že lidé v úrovni první čakry, kteří jsou jen hmotní, mají obrovský egoismus. Každá vyšší čakra snižuje egoismus a zvyšuje božství. Ale jen jedna jediná, ta poslední nejvrchnější, je schopná odložit utrpení. To není pravda, to je jen přání. A ti lidé, kteří už jsou hodně čistí, ještě tuto iluzi mají. To je to samé jako kdybyste si chtěli vymodlit osvícení pro někoho, kdo tu ještě není dostatečně dlouho. To nejde. Jemu by něco chybělo. Vy byste mu zamezili získat karmu, kterou potřebuje k pochopení, aby ji odložil. To jsou vaše učební procesy. To je jako kdybyste někomu dali vysvědčení z 9. třídy a on byl přítom jen v první. To nejde.

Vy sami jste si všechno museli prožít, abyste dnes pochopili to, co chápete. A ještě zcela nechápete všechno. Každý jsme vždy v určité rovině. I já mám úroveň, kterou chápu a úroveň, které ještě nechápu. Ale nepletu se do nich. Já jsem přišla pouze s úkolem převést tuto plástev do 5. dimenze. A není mým úkolem vás vyučovat dál. To je jediné, co pro vás mám udělat. Je to přesně rozvrstvené. Takže se nebudu montovat do vyšších věcí. Ani mě v tu chvíli nezajímají.

Princip lidského a Božího těla

Víte, je to jako v těle. Vysvětlovala jsem princip těla, který je stejný jako princip vyšší, tedy Boží tělo. To znamená, že jednou je vaše energie třeba kožní buňkou. Jestliže buňka doslouží, odchází do aurických těl, kde přežívá jako energie. To je pro nás ten tzv. neprojevený svět. To je vaše energetická rezerva, kterou si nosíte. Protože součet aurických těl + energie ve vašem těle = 100 % vás. To jste vy. Aurické tělo nevidíte, tohle své tělo vidíte, tohle vibruje nejpomaleji. To znamená, že když to tělo se bude někde množit, tak ta buňka si zase bude přát, a má úkol být nyní v játrech a příště např. v ledvinách, v dalším životě bude např. neuronem. Měníte roli v těle. Je to stejné jako v tomto našem světě. Jednou jste Josefem, pak jste Janem. Máte i jiná povolání, abyste si vyzkoušeli zase něco jiného. Jednou jste logičtější, jednou jste víc emocionálnější. Vše jsou to role prožitku, abyste si vyzkoušeli, co to obnáší. Abyste potom mohli cítit s těmi ostatními, kteří jsou v té situaci, ve které vy jste byli tenkrát. O to jde. Takže vidíte, že je to zapotřebí. Kdyby vám tohle někdo vzal, nedostali byste se dál. Je to nutné prožít. To je pouze přání, aby ta planeta byla celá osvětlená.

A pozor. To je zase nadstavba. Já jsem vám vysvětlovala, že jsem byla převedená. Ano, pan doktor Tomáš mi předal štafetový kolík. Tam ještě bylo: "Ať jsou všechny bytosti šťastné." Ale pozor, 5. dimenze je, že vy víte, že oni jsou nešťastnější, že si to vybrali. Učení si vybrali. Ten citát je totiž v podstatě také přání. Skutečný stav je ten, že ten člověk, resp. ten Bůh v něm, si vybral tuto zkušenost, že ji přijal. On je šťastný i v tom utrpení, které teď musí prožít, protože zkušenost přijetí je potřebná ke sjednocení. Pak zjistíte, že vlastně nemáte žádné přání, protože bez tohoto života, bez tohoto člověka, on by nepochopil. On ho musí prožít, takže mu ho vlastně přejete. To je zvláštní, že jo, velmi zvláštní. Pak už se najednou rozhlídnete okolo a zjistíte, že už žádné přání nemáte, že je vše dokonalé takové, jaké to je. A tehdy žijete 5. dimenzi.

Dobrou chuť.

(přestávka)

Výpadky paměti, přechod hmotného těla

...tak doladíte všechny nemoci. Všechno odpadne. Všechno se vyjasní. Nebojte se ničeho. Teď budete děsně sklerotičtí. Nebuďte zděšení, tím zděšením byste se blokovali. Je to normální, protože tady se děje jen mechanický přechod vnímání vašeho hmotného těla, které začíná sloužit ve vyšších dimenzích. Uvědomte si, že se děje to, že ten člověk si připadá jako hmota. To znamená, jako to jméno, to tělo. Vy hodnotíte, posuzujete, ... vše, co dělá ego, protože ono bydlí v té levé hemisféře. To znamená, že ta levá hemisféra tam štěbetá, to je to, co ve vás blafe. Ale najednou jsem přišla, abych vám ukázala, jak to neposlouchat. To znamená, jak neposlouchat ty negativní emoce. To skutečně nejste vy. Jakmile přestanete tyto věci dělat a konat to, co dělá hlava, a budete jen přijímat, co se děje, ona začne vypínat. Začne se spínat pravá hemisféra, což je vaše božství, vědomí. Vy jste se vlastně vyvinuli. Vy jste jako takový transformátor.

Utrpení posiluje CNS

To utrpení, které prožíváme, život po životě, zvyšuje odolnost naší nervové centrální soustavy. Vy se připravujete na to, abyste toho Boha uměli snést, až přijde k vám naplno do těla. Jinak byste shořeli, pak byste se úplně zdevastovali. Vy byste to nevydrželi, takže vlastně těmi utrpeními, život po životě, my zvyšujeme vibrační fázi těl, abychom byli připraveni na to, stát se živoucím Bohem. O to jde. A pak, v té mechanické fázi přechodu, začne vypínat levá hemisféra. To znamená, že vy si nic nepamätujete. Já také, já si pamätuji úplné hovno. Teď pozor, nesmíte být ale zděšení. To nic není. Po čase, až se tu zabydlí ten pocit jiného vnímání, tak se vám zase začne spínat, ale už to budete vidět jinak. Pak se to vyrovná. Teď ne, takže si nepamätujete. Jdu a najednou nevím, kam. Teď jsem zděšená, nevím, kam mám zabočít, jít rovně, jestli doprava nebo doleva, teď nevím, co tam vůbec dělám. Takže lidé, kteří by podlehlí: "Ježiši, to už je asi Alzheimer." Ne, ne, ne. Čím klidnější budete, zachováte klid, nedělejte si s tím skutečně starosti. To už byste si někde v budoucnosti museli odžít. Je to pouze mechanický přechod hmotného těla. To nic není.

Dotaz 1: Výchova dětí

Mohla byste krátce pohovořit o výchově malých dětí do 3 let? Děkuji, Lenka Dvořáková

Víte, děti jsou teď jiné. Já navážu. Za prvé ony už se narodily se sepnutou pravou hemisférou a nejen to, ony už mají i jinou DNA.

To, že se od 80. let zvyšovala vibrace tady v této rovině, tak to způsobuje, že si rozbouráváte staré aurické prostory. Nižší aurická těla se rozpadají. Vytváříte si svítivá energetická těla, která jsou výraznější. Vy se skutečně přeměňujete. My, kteří jsme sem kdysi přišli, měli jsme ještě DNA takovou, jaká byla. Ono to působení Slunce teď, které na nás vysílá nesmírně silnou energii, proto je také nebezpečné v jistém smyslu, už jsem o tom mluvila, vám dává přetvořovat vaši DNA do vyšších fází. Vytváří se další řetězce, a proto zažíváte v noci stavy brnění a jiné stavy vědomí. To je ono. Není čeho se bát. Není to nic jiného než vývoj. Jen je zapotřebí vydržet období tohoto přetvořování. Ale tyto malé děti, ty už to mají. Většinou nás přijdou pekelně prozkoušet. Ony vás převádějí na druhou stranu. Ony mají zcela jiné hodnoty. Už i já jsem byla velkým oříškem pro moji maminku. Už jsem vám vyprávěla, že já jsem milovala všechny lidi stejně. Ona věděla, že ji nesmírně miluju, ale do chvíle, než jsem to samé udělala špinavému dědkovi, co přišel z hospody. V tu chvíli si myslela, že ji nemám ráda. Jak to skákalo z těch pohledů ze člověka na člověka. To jí tedy strašně trápilo. Pochopila to až v 68 letech, že to tak není. Celý život se s tím nedovedla srovnat, přitom já jsem v tom byla nevině. My jsme si ale byly vždy souzené. Tam je důvod. Ona je neuvěřitelná, nesmírně pracovitá, v čistotě, pro tu domácnost, zařizování oprav na domě. Vše dělá tak, jak má, to, co přichází, co se má vyřešit. Ať je to znovu výstavba komína nebo oprava plotu. Všechno přesně zařizuje. Nedávno mi Otec ukázal, že i to je cesta, plnění svých povinností v pravou chvíli. Když něco nechci udělat, tak odmítám něco, co je přede mnou připravené. I to je cesta pro toho člověka. Ale já se vrátím k těm dětem.

Tvrdohlavost dnešních dětí

Tyto děti si sem většinou přináší jednu jedinou věc, kterou neumí. To je i pro nás velký oříšek, a to je tvrdohlavost. Pozor, to jsou kamenolomy. To je opravdu neuvěřitelné, co se to děje. Ale to je jediné, co ony mají. V tomto tu bude dost pádů a úrazů na kolenou a na nohou. Já i mé dcery to měly také. V tom svém období odkládání to mají. Za prvé se k nim musíte chovat jako k dospělým. I mně tenkrát vadilo, když na mě někdo šíslal, to bylo hrozné. Já jsem to svým dětem nikdy nedělala, ony pro mne byly rovnocenní partneři. Ony si toho velmi vážily. To dítě ví samo o sobě, že je dospělé, i když má malé tělo. Já si pamätuji, můj nejstarší italský vnuk Matyo, kterému je teď 10 let. On, i když byl malinkej, bylo mu 5 let, seděl s námi u stolu

a žertoval jako sedmnáctiletý. On byl opravdu dospělý. To si pamatuji, to u nás byla Janina s Hankou, to jsou ty dvě další holčiny, které jsem vychovala. No my jsme se tak bavily. On měl tak dospělé vtipy, že jsme brečely smíchy. Já jsem potom volala Petrušce, než oni pak odjížděli: "Ten tvůj Matýsek, on je opravdu dospělý." A ona říká: "Ano, vždyť on tím ale také trpí. Tuhle mu Paolo říkal: Ty Matý, co je? A on říká: Tati, to tělo mě tak štve. Já musím čekat, až mi doroste. A Paolo říkal: Já vím, ty jsi dospělý. No, ale víš, co to je?" Oni to vědí.

Příběh: Ivy vnuk Jovany

A pamatuji si, zase můj úplně nejstarší vnuk Jovany, teď je mu 13 let. Ten před dvěma lety, tam jsou u nás holky, které jsou o 3–4 roky starší a ony ho milují, to je opravdu velká, otevřená duše. To jsou ale děti, které ještě prožívají silné egoismy nebo se nechovají tak, jak by měly a ten kluk to ví. A přestože byl mladší. Oni tam stáli třeba před naším barákem, tak mu říkám: "Proč je sem nevezmeš?" A on tak na mě koukal a říká: "Teď nechci, abys to špatně vnímala, ale oni jsou malí." Já jsem se smála, já jsem mu samozřejmě rozuměla, ale on pokračoval a říkal: "Já myslím v hlavě, víš." Říkám mu: "Já ti rozumím. Nemusíš mi to vysvětlovat". On je třeba přivedl na zahradu, aby si hráli a tam byla Lucka s Aurelianem, to jsou jeho rodiče, a ta holčička neřekla dobrý den. Vůbec nikoho nepozdravila. Teď on se styděl a říká jí: "Ty neumíš pozdravit?" Tak pozdravila. Pak odcházela a zas se nerozloučila. On se za to styděl, tak už mu to za to nestálo. "Já vím, pak mám spousty problému se s tím vyrovnat. Já vím, že za to nemůžou, ale já si přeci nebudu komplikovat život." Takže ony se pak ty děti takto rozdělí. Jsou to ty malé děti, co se teď rodí, ty jsou dospělé od začátku. A ony touží být s vámi vyrovnání. Když jim dáte důvěru a jednáte s nimi na rovinu, např. já jsem se dovedla omluvit malému dítěti, když jsem udělala chybu. A to často uděláte chybu, musíte to přiznat. A byli dospělí lidé, kteří mi říkali: "Ty jsi snad spadla na hlavu? Jak to, že se tomu dítěti omlouváš?" A já jsem říkala: "Podívej se, já jsem udělala chybu, a když to dnes před tím dítětem nepřiznám, on to může odkoukat, a bude to tak dělat ve svém životě, tím mu komplikuji život.

Jak se budete chovat k dětem dnes, tak se budou ony chovat k vám v dospělosti

Navíc, vy musíte jednat podle zásad jednoty. Děti na to mají radar. Pamatuju si, jak mě můj tatínek, z lásky ke mně, vyzdvihl nahoru. On by mě býval zahrnul vším možným. Tenkrát za totality dělali oříškovou čokoládu. Byla žlutá. A on jí někde sehnal. A viděl mě, že si hraji na dvorku s kamarádkou a říká: "Pojd' sem, Ivanko, obejdi barák, já ti něco dám." Tak jsem přišla, on mi to dal a já říkám: "Jé, ty jsi hodnej." Otočím se, že odejdu a rozdělím se s tou kamarádkou Ivou. On ale říká: "Ne, ne, ne. Tady si to sněž." Přišla mi taková vlna nechuti a já řekla: "Víš co, sněž si to sám. Já už nechci." A odešla jsem. "Prosím tě běž, běž i s čokoládou." Děti cítí jednotu. Jakmile uděláte chybu, tak i kdybyste jim 1000x v životě řekli, co je dobře a co není, ale neuměli jste to sami žít, tak ony se to nenaučí. Zbytečně je budete blokovat, protože by vás potom viděli jako špatné. To už je pro ně blokace, když vidí někoho v okolí závadného.

Buďte čestní. Vyplatí se vám to. Protože když byste je v nějakém směru zkazili, tak za nějaký čas vás to dožene. Oni to budou dělat vám. To je systém učení. Kolikrát si rodiče stěžují na své dospělé děti, jak jsou egoistické, jak na ně nemyslí, ale oni je to naučili. Já mám známého a ten má jedinou dceru. A ta Kačenka, když byla malá, tak byla pořád doma sama. Máma s tátou byli pořád jenom v práci. Ta Kačka byla super holka, ona je fajn. Vždy měla napsáno: V lednici je večere, přijdeme v tolik a v tolik hodin. Ona byla samostatná a byla fajn. Rodiče jsou navíc oba ekonomové, takže první tři měsíce v roce se vůbec neviděli, než se vypočítají daně apod. Nedávno u mě ten známý (otec) byl a říká, že má starosti, jak se ta jeho dcera k té Ivě chová špatně. Že Iva by se pro ni rozkrájela, a teď byl silvestr, a Iva byla do pěti do večera v práci a ona jí slíbila, že jí pohlídá vnuka, že někam půjdou. Tak si myslela, že jí dcera připraví nějaké pohoštění, obloženou mísu. Přišla a Katka už s manželem byli na odchodu a dcera jí říká: "Hele v lednici máš jídlo, vyber si, co chceš." Ta máma probřečela celého silvestra. "Vždyť ona jí to mohla připravit!" Ne. Ta matka jí to takhle naučila. Dcera vůbec nevnímá, že něco dělá špatně. Pro ni to bylo přirozené. Vždycky se to vrátí, takže myslte i na sebe. Vše vás dožene.

Dotaz 2: Kdy pomáhat

Jak poznám, kdy mám člověku pomoci, a kdy ho nechat projít jeho zkouškou, abych mu neublížila tou mou pomocí?

Zkoušky přes utrpení odkrývají závoje

Víte, vy smíte druhému člověku poradit. Když nemáte v té situaci zainteresované ego, tak to vidíte čistě. On je slepý. Oni tomu nahoře říkávají "závoje". Egoismus nás oslepuje. Něco chcete, to je pro vás dobré, tak nevidíte skutečnou podstatu světa. My jsme skutečně slepí. A věřte mi, že to sundávání závoju je právě v tom utrpení, kdy my získáváme ty zkušenosti. Oni nám v roce 1998, kdy mně se to poprvé stalo přesně 14. prosince 1998, když shůry přišel anděl a sundávali nám závoje. Říkali nám, že se to musí dít postupně, že teď budou chodit častěji, a že to bude ještě nějaký čas trvat. Trvalo to ještě 14 let. Protože kdyby to bylo najednou, tak by nás to strašně bolelo. To je to utrpení, které vy v tom čase, v těch zkouškách odkládáte. Tak to vás také bolí, ale vy si to neuvědomujete, ono je to pro vás jako pro buňky žijící v oddělenosti a izolaci, ohromně milosrdné. Je to nutné. Tohle přežijete. Ten, kdo je tu uspaný, je tu z určitého důvodu, má tu nějaký úkol, je veden tak, aby to také přežil.

Stačí poradit, jinak bude druhý agresivní, zkušenost potřebuje

Když mi tehdy sundávali ty závoje, já jsem potom v noci jezdila po zvláštní kolejnici. Byly to strašně blažené stavy. Ta kolejnice se točila jako spirála. Až po pár letech mi došlo, že když vám někdo sundá závoj, tak už nemusíte kus toho osudu prožít, protože už to umíte. Takže v rychlosti přejedete v té blaženosti. Vzpomeňte si, že když už něco umíte, přijde blaženost, která je tam v rychlosti projetá. Opravdu vše je jenom program. A sami jste si ho nastavili. Je to program vašeho vývoje, který zapadá do programu celého Božího těla. Takže vy smíte jen poradit – jednou nebo dvakrát. Když by člověk chtěl tu svoji věc přesto udělat, musí ji udělat, protože on si jde pro zkušenost. Věřte mi, že kdybyste ho chtěli zachraňovat, tak jeho egoismus, je i váš. Tam je společná hranice. Člověk proti vám bude vytvářet agresivitu, protože on si tu zkušenost musí prožít. On má v programu, že mu chybí ještě např. 10 % k pochopení, proto si to musí prožít. Takže nebědujte. Tady většinou chráníme děti.

Příběh: Chránění svých dětí

Věřte mi, já sama jsem to prožila. A že moje mladší dcera prožívala hodně těžké zkoušky. V 17 letech se vdávala a měl přijít Paolo. Tak předtím přišly drsné věci. Ona neznala hranici, kdy neuměla sama sebe chránit. Což také není střed. Už dávno neměla chodit za svou tehdejší láskou. A ona mi říká: "Mami, zastav mě. Zbij mě." Já říkám: "Ne, to já nikdy neudělám. Já ti jenom můžu poradit, abys tam už nechodila, protože když vidíš, co ten člověk dělá, tak bys tam neměla chodit." Ona tam šla a zbil ji on. My máme jedno Božství, jedno jediné Božství. Já jsem byla šťastná. Opravdu. A dcera se zachovala úžasně. Pozor. On ji zbil tak, jako když máte štěnici, tak takhle měla černý obličej. Ale pro mě on nebyl nikdy špatný. Nebyl. Jen proběhla časová hranice, kdy on už v jejím osudu neměl být a muselo se to nějakým způsobem zastavit. Tam to pochopila. Ale mezitím už chodili ze shora, protože Božství chtělo, abych si byla jistá. Představte si, kdybych si nebyla jistá informacemi k vám, tak bych nikdy nevystoupila na veřejnost. Já to musím žít, abych mohla být učitel. Tehdy už oni chodili seshora a ukazovali mi. A jednou někdo přišel a říká mi: "Neboj se, už se to brzy rozetne." Představte si, co se stalo za dva dny. Dcera, že ho pořád ještě miluje, a že mu chce pomoci. Najednou ve 2h v noci se rozletěly dveře. V nich dcera a strašně plakala: "Představ si, mami, on se miloval s nějakou jinou holkou a sáhnul na telefon, ten se sám sepnul a vytočil hovor a ona to slyšela v přímém přenosu a on to nevěděl. On by jí býval lhal, že to není pravda. Takže vidíte, jak je to dokonale

nastavené. Dějí se neuvěřitelné věci. Nic není náhoda. Nic. Vše má svou pravidelnost a vše je nastavené tak, jak to má přesně proběhnout. V tu dobu jsem věděla, že se blíží její skutečný partner a bylo nám to sděleno.

Příběh: Strach z porodu, zpráva od zemřelého tatínka

Nevím, jestli jsem to někdy vyprávěla, ono jde i sdělovat z druhé strany. Tady za mnou tenkrát přišel můj tatínek, který byl již 7 let mrtvý. Přišel přes mou starší dceru, protože ona v té době už žila v Paříži, byla těhotná a velmi se bála porodu. Lucka se vždy bála bolesti. Péťa ne, ta byla odolná. Lucka dodnes, kdyby jí mělo něco bolet, tak se vymístí. Udělá šup, a je pryč. Nedávno mi volala, to bylo krásné, protože jí měli operovat prst, na kterém se jí udělala taková želatinová bulka, a jí se to strašně nelíbilo. Už byla dvakrát v Čechách na výškrabu, ještě jako holka, to měla z volejbalu. A tak se rozhodla, že si to v té Francii nechá udělat. A volala mi a strašně se smála, protože měla ráno nastoupit do nemocnice a večer v šest jí měli pustit. A ten doktor k ní přišel a říká: "Teď vám píchnu tady do podpaží injekci a vytáhnu takovou tubu, to ti mělo jehlu jako malíček. A teď já na to koukám a on říká: "Nebudete cítit nic, celou ruku budete mít mrtvou." Teď na mě mluví, mluví, mluví, a najednou mi říká: "A jdeme na to." A ona: "Počkejte, počkejte, vy jste mi ještě nepíchl tu injekci." On: "Ale píchl." Ona: "Ale nepíchl." Tak on říká: "Tak zkuste hýbnout rukou." Nemohla s ní pohnout. Ona: "Já si to vůbec nepamatuju." Takže ona to takto s tou bolestí měla. No a teď oni se nahoře báli, aby to dítě nebylo poškozené, až se ten Jovany narodí. I to je dané. Buď to dítě má být poškozené, shora se nezasahuje, nebo nemá být, tak se vše děje tak, aby se narodilo zdravé. Blížil se termín porodu a v naší rodině se všechny děti vždy rodily o 14 dní dříve. Ona měla родit tenkrát 13. listopadu a Jovany se narodil na Halloween, posledního října. A týden před tím mi volá a říká: "Mami, to mi neuvěříš, představ si, my jsme spali." Ona měla už velké břicho. A ona měla hrozně těžké těhotenství, zvracela celých devět měsíců. A najednou zazvonil telefon, odpoledne, po obědě, kdy si šla s Aureliem lehnout. Oni tenkrát měli postel, která byla zamontovaná celá do zdi, a leželi podél zdi, takže ona ležela za Aureliem u zdi, Aurelien na kraji postele. Takže on se vždycky zvedl, když ona chtěla vylézt z postele. A v tu dobu ona ještě neuměla francouzsky, ona uměla anglicky. Ale teď on vůbec nereagoval. To byl zkrátka telefon jen pro ni. Takže ona ho s tím břichem přelezla, došla k telefonu, zvedla to a v telefonu se ozvalo: "Ahoj Lucí, tady děda." Pozor, můj táta byl sedm let mrtvý. Ona mi říká: "Ty bláho, já jsem věděla, že je to děda Jirka, který je 7 let mrtvý. Ale hlava mi to nebrala. Tak se ptala: "Který děda?" Protože druhý děda ještě žije. A on říká: "Ty víš, který. Já teď nemám čas na vysvětlování. Poslyš Lucí, neboj se. Brzy budeš rodit a já tam budu s tebou." Oni ji potřebovali uklidnit. Protože když žena rodí a měla by uzavřenou strachem první čakru nebo druhou, tak se tělo neotevře. Víte, já jsem se na své děti tak těšila, na to až je uvidím, jak budou vypadat. Já jsem je vyplivla jak pecku. Lucka šla nohama a celý porod trval asi dvě hodiny a Petruška půl hodiny. Já jsem tam přišla a byla na světě. Ale oni teď věděli, že by to neprošlo, že by možná mohli být komplikace, takže ten můj táta jí volal. A tohle bylo na konci října 1999, týden před porodem. A on říká: "Lucí, já mám velmi málo času." On šel přes médium. "Já potřebuji jen říct, že u porodu s tebou budu, abys byla klidná. Neboj se, budu tam." A ona, jak byla nadšená, že ho najednou slyší, tak mu říká: "Počkej, počkej, nikam nechod'. Máma říkala, že chodíš s Petruškou, a že jí chráníš." To bylo v té době, kdy končil ten její vztah s tím přítelem, co jsem povídala. A on řekl: "No, víš, ale už brzy přijde její skutečný partner. Není o co se bát. A skutečně Paolo přišel v srpnu 2000, to bylo za 8 měsíců potom. Ona položila telefon. Běžela za Aureliem, vzbudila ho a říká: "Prosím tě, dá se zjistit, odkud bylo poslední volané číslo?" "Ano." Představte si, to bylo číslo z fary. Paříž je rozdělená na 20 okrsků. Každý okrsek má svoji radnici, faru a základní kostel, kam chodí věřící jednotlivých církví. Ve Francii je hlavně katolictví. Tohle bylo číslo na faru ze 14. pařížského okrsku. Tam musel být nějaký farář nebo kostelník, který byl nadaný jako médium, takže náš děda ho na chvíli vymístil, najednou uměl i česky. To je nádherné. Skutečně já jsem zažila obrovské věci, které smíte zažívat, pak

když znáte a žijete tu pravdu. Pak už to pro vás není vůbec udivujícím prvkem. Naopak musíte nejdřív prokázat tu hladinu, smířit se s kýmkoliv tady, abyste tohle mohli dosáhnout. Ale není to těžké. Už i to, když o tom smíte vědět, dříve to bylo tabuizované. Paradoxní je, že vršky církve o tom ví, i sám papež. I lidé, kteří volí papeže, ví o tom, že vždy přijde někdo, a ukáže na někoho z nich, kdo to teď bude dělat. Tam je to přesně rozdělené. Bylo nutné, aby se to rozdělilo přes církve, protože jste potřebovali zažít svazování společností, člověka, těmi prvky příkazů. Vidíte, že všechno je dobře. Všechno jste si už prožili.

Dotaz 3: Jsem špatná, jak si odpustit?

Jak odpustit sama sobě, když jsem šla do situace, o které jsem věděla, že je špatná. Dodnes to cítím jako škraloup ve svém svědomí?

Je to zbytečné, Lenko. O všem rozhoduje Bůh. O všem. Bůh je vaše skutečná bytost. Vaše Nadjá neboli Bůh, ví, že ještě máte jedno, dvě, pět, deset procent, kdy by vás to ještě lákalo. Tak předá to vaše Nadjá opratě egoismu a ta Lenka, i když už cítí, že by neměla, to udělá. Aby si přišla doplnit procento zkušeností, že už to neudělá. Takže vidíte, že neexistuje špatná věc. Přijde to člověku, když mu ještě něco chybí prožít.

Příběh: Dcera Lucka, zamilování je vstup do učení

Víte, ta moje starší dcera měla dvě nedokonalosti, než odešla do Paříže. Jednou bylo přání, že chce jezdit na motorkách a druhou bylo přání, že chce dělat fotomodelku. No pro mě to byly samé pitomosti. Ale kdybych jí v tom zabránila, tak by ji to mohlo v budoucnu ještě někde vadit. Takže tři měsíce předtím, než se seznámila s Aureliem, najednou začala chodit s motorkářem. Ten Dan byl hrozně hodný kluk, byl fajn. Ale já vždycky tak na ně koukala, když šli po těch schodech domů a říkala jsem si, vždyť oni k sobě vůbec nepatří. Každý byl úplně jiný. Ona byla ale na orcholu blaha. Musela, že ano. Tam se musí ten člověk zamilovat. Protože zamilování je vstup do učení. Ono je to úplně jinak, než si myslíte. A když pak se rozcházíte, tak je to zase odmilování. To už je výstup z učení. Jinak byste se jinak v životě minuli, a to zkrátka nejde. Takže hezky se zavaknete, pak se něčím hmotným pojistíte, a už to jede. Je to fakt úžasné.

Tři měsíce tedy spolu jezdili na motorkách. Načež jednou dcera přišla domů rozžhavená do běla: "Blbec jeden!" Já říkám: "Prosím tě, co to říkáš?"

Mezi Bělinou a Teplicemi je dálnice tak asi těch 10 km, a on na té dálnici, když spolu jeli, jel rychlostí 240 km/h. Ona říkala: "Představ si, my jsme jeli po dálnici. Mami, já jsem viděla jenom šmouhy, já jsem už neviděla žádnou krajinu. Když jsem si uvědomila, co by se stalo, kdyby nám přeběhl zajíc přes cestu, že bychom se někde rozmázli. Já jsem na něj křičela a on mě neslyšel. Když jsme přijeli domů, mě se tak třáslly nohy. Já jsem ho chytila pod krkem a říkám mu: Ještě jednou mi to uděláš!" Ale měla nabráno. Takže to odpadlo a krátce na to přišel Aurelien. To bylo úplně pohádkové. Nicméně měla první dítě. Ale pořád u ní byla ještě jedna závislost – neprožitá zkušenost. A to byla ta fotomodelka. Otěhotněla s Rafaelem, byla velmi krátce těhotná, kdy nebylo ještě nic vidět. Jednou mi říká: "Maminko, Aurelien ti něco pošle jako dárek." Ten mi poslal nádhernou fotku, kde dcera vypadala jako královna krásy. Říkám mu: "Ty jo, co to je?" A ona: "Víš, maminko, chtěla jsem ti říct, že už měsíc chodím na fotomodeling, mimochodem je to pěkná ptákovina. Hned skončím." A bylo to.

To je ono. Proč si dělat výčitky? Vaše Nadjá – Bůh ve vás, ví, že ještě nemáte nabraná plná procenta. Tak si to odžijte, je to dobře, že jste si to odžili, protože jakmile bude ten kvocient nabraný ze 100 %, už to nikdy nebudete opakovat, takže není důvod si něco vyčítat. To bylo dobře ne?

Dotaz 4: Strach z cestování

Po několika nepříjemných zážitcích z cest, útok na WTC v New Yorku, povodně, nemoc, trpím cestovní fobií. Mám to přijmout a necestovat, čímž omezují i své blízké nebo mám svému strachu čelit, což je vysilující a odráží se to na mém zdraví? Je zde ještě jiná možnost?

Destrukce je začátek rekonstrukce

Víte, vy jste, ať se stalo cokoliv, vy jste to nepřijali. Oni nám vždycky ukazovali, že jakákoliv destrukce, je začátkem tvorby neboli rekonstrukce. Kdybyste to viděli očima Boha, když přijde např. Tsunami a spláchně domečky a my jako mravenečkové uděláme glglg a postavíme tam nové domečky. A jsou lepší a hezčí. Ano shůry to vidí takto a je to skutečná pravda. My to vidíme v tom úsilí – teď o něco přijdeme a musíme to nahrazovat. To je tak ale vždycky. Tady vůbec o nic nejde. Vždycky nám říkali, že je jedno, jestli přijdete o korunu nebo o milión. Nahoře vidí jen hmotu. Vy tu stejně necháte jak tu korunu nebo ten milión, to je jedno, vůbec o nic nejde. Bohatství je pomyslná výhoda pro člověka, který je "chudý" svým nitrem, ale vy jste v tomto mnohem bohatší. Vy můžete vlastnit úplně všechno na planetě, ale vy to nevíte. Vlastníte to tehdy, kdy se stanete vším. Ale musíte absolutně odložit hmotu.

Svoboda ducha

Příběh: Iluze, že bohatí se mají dobře a hodní špatně

Nedávno v Jičíně, před měsícem byla přednáška, kde jedna šikovná holčička se mě ptala: "Ivanko, jak je možné, že ti lidé, kteří jsou hodní a morální se mají špatně a ti nemorální se mají dobře? To je iluze. Opak je pravdou. Jestliže budu chudá "lidsky", nemám v kapse ani korunu, ale mám čisté svědomí, čistý morální profil, pak jste svobodní. Tady jde o svobodu ducha.

A teď si udělejte stříh. Bohatý člověk má zase jiné problémy. Bojí se, jestli ho žena miluje, anebo jestli si ho vzala pro peníze, jestli někdo přijde na to, co udělal nečestně. Také se může stát, že takový člověk je ve skutečnosti v tom stavu pohledu ve skutečnosti "chudý", protože má všechno na leasing. On sice platí a má zaměstnání, ale může se stát ze dne na den, že se všechno změní. Hlavně lidé, kteří navíc získají bohatství nečestně, i když se v noci vzbudí, neustále myslí na to, jestli se na něco přijde, aby někdo něco neřekl, aby se něco neprovalilo, někdo na to nepřišel. To jste pak jak ve vězení svého vlastního strachu, to už je to podepsání té smlouvy se satanem. Je to absolutní nesvoboda. Už jenom, kdybyste chtěli druhému člověku zalhat, že někde nejste, už nemůžete jít ven. Svazujete sami sebe. Co když mě někdo uvidí a provalí se to.

Obrovský poklad je lehký duch s čistým svědomím. Nezapomínejte, že čím čistší svědomí, tím více Boha ve vás žije. Svědomí je zatěžované mínusama, kdy podlehnete egoismu. Tím sami sebe svazujete. Uvolněte se, nepodlehnete tomu. Je to pak nádherný pocit lehkosti. A tehdy jednoho dne skutečně hmotu odložíte. Pak už vám nepatří ani děti, ani partner, ani vy sama sobě. Zapomenete na sebe a sloužíte druhým, a to jakýmkoli konáním. Tehdy jste vším. A všechno vám patří. A přijde všechno přesně ve chvíli, kdy to potřebujete. Ať by to byly peníze, ať by to byla cesta. Všechno přijde samo automaticky ve správnou chvíli. Zajímavé je, že to pak vidíte.

Příběh: Dostanete vše, co potřebujete

To byla taky prča. Já jsem jela na Rusavu. Mám navigaci. To mě zavedlo doprostřed pařezů. Vezla jsem jednu super paní, Oldřišku z Chomutova, která se tam neměla jak dostat. I jsem jí říkala, že nechci žádné peníze, stejně tam jedu, jste důchodkyně. Teď ona byla vyděšená, protože já říkám: To se mi nezdá,

Oldřiško. Ta cesta je jakoby silnice, ale vypadalo to jako jednosměrka. Tady jsou samé škarpy, to bychom museli vycouvat. A jeli jsme kilometry a kilometry a navigace stále ukazovala Rusava. Najednou skončila silnice a začala lesní cesta. Teď pozor. Tři ohromná bahniště. Projela jsem jedním, druhým, třetím a říkám: Ty, Oldřiško, mně se to nezdá. Já se tady otočím, abychom se pak měli kde otočit. A skutečně najednou byl pařez, tam se nedalo nikde kličkovat. Já říkám: "Tak, ale teď to musím otočit." Tak jsme zpátky zase projeli těma třema bahništěma, to auto bylo jako prase. My jsme tam dorazili. Bylo to nádherné, ty tři dny. Načež jsme odjížděli a lilo jako z konve. Tak strašně lilo, že jsem do Brna mohla jet maximálně 100 km/h, normálně se snažím dodržovat až těch 130 km/h, když mi to neujede a přestanu vnímat, když nastoupí automatický řidič. Opravdu nešlo jet víc, tam už byl ten aquaplaning, když jsem cítila, jak to auto najednou dělá pohyby samo, tak to jsem si netroufla. Ještě jsme vezli jednoho chlapce, Vítku, kterého jsme vysazovali u Humpolce. Já si říkám, že mám zodpovědnost ještě za ně. Byl to takový slejvák, že já měla to auto za Brnem, když přestalo pršet, dokonale umyté, i podvozek, jak to cákalo. To bylo nablýskané jako z myčky. Já říkám: "Oldřiško, vidíš to, teď jsme projeli myčkou. Ušetřila jsem i za myčku."

Intuice – slabý egoismus, lze vidět program A až B – minulá budoucnost

Já jsem pak jela domů a já mám v sobě takového automatického pilota, že když jsem pak unavená a vím, že jedu za maminkou, což také dělám pro ni, to už je to karmajóga, abych ji nahradila alespoň jeden den. Takže i v noci vyjedu a jedu domů, kde jsem pak velmi rychle. Ten automatický pilot se nastaví, sevře mi ruce a jede. Teď jsem jela a koukám jen do té tmy. Bylo docela dost aut. Najednou jsem viděla dvě události. Zaprvé, moje kamarádka, která je zubní doktorkou volala své mamince a ta maminka, která mě zná, také chodí ke mně, teď už jsme se tedy dlouho neviděly, není čas na ty návštěvy, tak říká: "Co, že ta Ivanka už není k dosažení, panebože, už jsem jí tak dlouho neviděla?" "No ona má hodně práce, furt někam jezdí." Tak jsem viděla tohle a říkám si, co to tam je? A pak, před deseti lety k nám byl jednou holčínou dovedený chlapec, který měl pak výklad, byl opravdu čistý. Dnes je mu asi 30 let tomu Honzíkovi. A najednou jsem viděla, jak tam ten Honza prošel. Říkám si, to je divné. Ona je to pak informace, kdy to Božstoví vám ukazuje, co se tam bude dít, kdo přijde, když jste takto prázdní. Musíte být prázdní. Představte si, v pondělí v poledne jdu pro otisky. Přijdu tady k té doktorce. První, co bylo, když jsem se opřela takhle o ty dveře, že říká: "Jé, že tě vidím. Předevčirem jsem mluvila s maminkou, říkala, jak máš hodně práce, že tě vůbec neuvidí." Já jsem mlčela. A v úterý dopoledne jsem v laborce a najednou vidím, jak k tomu okénku, já to mám v suterénu, si sedl na bobek ten Honza a říká: "Jste tady? Já jsem si řekl, že už jsem vás dlouho neviděl, tak vás jdu jen pozdravit." Takže pak to víte dopředu, ti lidé se tam objeví. To už musíte i vy, ve vašich stavech zjišťovat, že najednou si na někoho vzpomenete, koho jste léta neviděli a za dva dny ho potkáte. Ano. Vy už ho vidíte. V tom programu je. Intuice je totiž už tak slabý egoismus, že vy si smíte vzpomenout na svůj vlastní program.

Když se dítě narodí, vidí celý program, až do bodu B. Ten samý program vidíte znovu, zpětně, když odkládáte tělo a umíráte v této rovině. Vy si vlastně vzpomenete na minulou budoucnost. To zní blbě co? To zní divně. Ano. V minulosti jste tu budoucnost viděli. To tam je, to je pouze vzpomínka.

Strach, nespokojenost z toho, co bude. Nejrychlejší odstranění bloku

Ale já jsem odbočila. Když se vrátím k dotazu. Víte, vy to napřed musíte přijmout. Přijmout, že se to stalo. Tyto věci, které se tu dějí, se dějí správně. Každý z nás jsme správně na tom místě, kde se právě nacházíme, i když jsme součástí i takovéto historie. Jestliže vy máte někde jednou skončit, jakože samozřejmě někdy musíte opustit toto tělo, tak budete v pravý čas na tom místě. A to znamená, že když se bojíte, podléháte egoismu. Strach z něčeho je iluzí toho, co bude za chvíli. Nebát se. Já bych šla na tu cestu, už z lásky k té rodině. Já jsem teď nedávno řešila něco podobného s jednou paní v Pardubicích. Dělalí jsme tam aurické sezení. Ona to tedy pochopila asi z 80 %. Protože ona také říkala: "Já nemůžu vůbec létat a moje děti chtějí k moři a já nemůžu. A já říkám: "Tak bys to pro ně měla udělat z lásky." Ale když potom

cestujete, měla byste si uvědomovat – teď ještě jsem – pořád to bytí v té přítomnosti. To, co bude za chvíli, to bude, ale až tam dolezu, jo. Ze začátku to berte jako trénink, jinak byste se toho nikdy nezbavila. Je to skutečně obava. To znamená nespokojenost z toho, co bude, což je iluze. Tady ještě slyšíte hlas toho egoismu, který vám tam našeptává, ale to nejste vy. Ignorujte ho. Jde to. Jestliže se tomu poddáte, tak budete trénovat i ty druhé. Nejkratší cesta, jak zlikvidovat všechny bloky, je přes karmajógu a bhaktijógu. Takže z lásky k nim. Co jsem vždycky nechtěla dělat a nebavilo mě to, tak jsem si nastavila takto: Tak když mě to nebaví, tak to udělám z lásky pro maminku, nebo pro někoho jiného, protože tehdy na to máte více síly. A můžete toho satana v sobě skutečně odblokovat. Pak ho přestanete slyšet. Je to zbytečné. Ještě pak, když vidíte, jak ta rodina z toho má radost, to vás hodně posílí. Pak už se podporujete vzájemně. Ale nechat to být. Stejně to vyřešit musíte. Je to blok odmítnutí. To jsou zbytečnosti.

To je to samé, kdyby se někdo bál třeba toho, co se stane 21. 12. 2012. Až tam budu, tak se to dozvím. Do té doby budu spokojená a budu žít. Tady jde stejně jen o transformaci vědomí, o nic jiného. Ty negativní věci, které se tu budou dít, se budou dít právě proto, že lidé budou podléhat strachu a budou proti sobě útočit. To budou až stavy hyenismu. Lidé dokáží při stavech zmatku víc ublížit druhým lidem, taková ta davová psychóza. Ne. Zachovat ten největší klid. To vůbec nic není.

Dotaz 5: Problém v intimních oblastech

Manžel má letitý kožní problém v intimních partiích, svědění. Co by měl změnit?

Tady bych si musela, pardón, sáhnout (smích). Ježiš to zní blbě, já se ještě budu červenat. Doufám, že tady manžel není. Víte, pokud jsou to intimní partie, tak to bude souviset s druhou čakrou. Tam je nějaké nepříjetí. Tam může být časová situační fáze nebo časová fáze, která je navedená na hmotnou rovinu, to znamená vůči někomu. To opravdu nejde, to bych si musela sáhnout, to já neudělám. To by také musel chtít on, že jo. (smích)

Dotaz 6: Urychlení vstupu do 5D, když je vše dané? Křivda

Ve svých základních přednáškách uvádíte, že jste urychlovač, kdy pomocí aurického sezení pomůžete dotyčnému, aby do 30. 3. 2013 mohl odpracovat svou karmu, resp. zvládnout své zápisy a vstoupit do páté dimenze, jinak by se to nestihlo. Zároveň v přednáškách uvádíte, že bylo dáno, jestli se do páté dimenze dostaneme, již při našem narození?

Ano. Obojí je pravda.

Jakým způsobem zlikvidovat a zvládnout příčiny svých těžkostí, které v sobě máme? Jak zvládnout pocity křivdy?

Ano. Obojí je pravda. Protože už když jste se narodili, to už víte, i dnes jsem o tom mluvila, tak už každý z vás máte zápis, kdo se tam dostane a kdo ne. Já jsem skutečně jenom převaděč. Těch pět bytostí, které tu jsou, jsme jedna základní bytost, která tu uvádí svým způsobem ty přechody pro planetu. A i vy se k tomu dostanete, ne náhodou. Je to skutečně vstup proto, že se k tomu dostat máte. Ale hlavně. Víte, už jsem vysvětlovala, že ve vaší hmotě máte zavedené všechny hmoty, to znamená lidi vašeho života. A i já, pokud vás mám ve hmotě mého života, tak se setkáme, a vy mě potkáte, to je vždy vzájemné, byť by to bylo virtuálně. Jinak to není možné. Není vůbec možné informační setkání. To znamená, že ten člověk se má setkat s informací. Ta energie je vlastně informace toho vašeho života. A tehdy je dáno, že si z toho naberete to své procento, které ve vašem programu A až B máte, abyste se tam buď dostali, anebo naopak nedostali. Tohle je možné pouze při přechodu z jednotlivých platónských měsíců do dalších měsíců. To není magické zasahování. Jsem duchovní učitel. Protože někteří lidé už k tomu mají blízko a je s nimi počítáno. Ta kapacita vašeho nadjá ví, že jste schopní do

té "pětky" už patřit, ale ještě by vám např. dva roky chyběly. To znamená, že těmi přednáškami, když je uslyšíte, a to není náhoda, že jste je slyšely, vám dojdou hodně rychle věci. Hodně rychle s tou kartotékou věcí vyčistíte. Budete samozřejmě prozkoušeni v těch svých osudech, abyste to zvládli. Tehdy dojde buďto k aurickému sezení, anebo nedojde, protože to aurické sezení je vlastně přednáška, kdy se to samo vyčistí. Pozor. To vy nevíte. Takže vidíte, že to tady je. Ale už když jste se narodili, tak je do uzavření brány jasné, kdo tam půjde a kdo ne. A pozor, není chyba se tam nedostat. Vy jste vždy na správném místě. Zkuste si představit, kdybyste měli dítě, které by nesložilo zkoušky z první třídy do druhé. To ho přeci nepošlete do druhé třídy, aby trpělo. Vždyť ono by ničemu nerozumělo. Tady by chyběla najednou hladina nejvyšší, v těch rybách, co zůstane, ve 3D by zůstalo prázdno, to nejde. My se učíme vzájemně. Tady jsou určitá pravidla vývoje, která musí každá buňka dodržet. Něco by vám chybělo. Takže tohle je základní pohled. Takže obojí je pravda, jen to nesmíte oddělovat. Ono to do sebe zapadá.

Jakým způsobem zoládnout příčiny svých těžkostí, které v sobě máme?

Přijmout je. Stačí, když vše přijmete. Všechno bylo ve vašem životě dobré. Všichni lidé, kteří vám tam chodili ubližovat a dělat věci. To nedělali oni, to dělal jejich egoismus. Ale když vy je nepřijmete, zase děláte další bloky. Ne.

Příběh: Ivy manželství

Víte, já jsem tohle prožila se svým manželem. Původně mi Bůh říkal, že s ním budu deset let ve velice těžkém manželství. Já jsem šla už k oltáři s tím, že bude peklo. A musela jsem jít. Nebyla jiná cesta. A já jsem řekla ano. A přišly nečekané zkoušky. Opravdu bylo to manželství velice obtížné. Ale já jsem ho nikdy nepovažovala za špatného, pro mě to jen znamenalo, že trpěl. To, co dělal, tak trpěl, ten egoismus tam byl. Mně to nevadilo. Proč také, vždyť jsme se učili. Já jsem jen trpělivě dennodenně, nečekaně zažívala tréninky, kdy jsem se neuměla zlobit, neuměla jsem fňukat, neuměla jsem nenávidět. Jen jsem pomáhala všem ostatním. Já jsem opravdu byla tak vytrénovaná, že byla ohromná scéna, a já jsem byla hned šťastná, že už je po scéně, už to bylo pryč, to bylo super. Kdybych byla rozhozená, už bych demolovala svými bloky své děti, jedny nebo druhé rodiče, ale i toho muže. Ten jeho egoismus by to neskousnul. Takže znova. A tehdy mi rok a půl nahore odpustili. To bylo úžasné. To božství samo přišlo, řeklo mi, že je čas se rozejít. Že když se nerozejdu, že umřu. Protože v noci už jsem měla stavy ohromného pocení. Já jsem se v noci vzbudila a postel úplně plavala, jak ty nervy ohromně zabíraly. Tohle už je stav pokory, kdy žijete pro druhé. Protože když bych se bránila a vytvářela bych další konfliktní příčiny ode mě, tak už bych trápila svět kolem sebe, a to jsou všichni ostatní kolem vás. A tehdy to božství to samo zastavilo. A druhý partner už mohl být dobrý. Já jsem skutečně řekla mému muži: "Hele, podívej se. Já už nevím, jak víc ti pomoci. Už jsme se snažila hodně. To nebylo na 100 %, ale na 130 %. Já ti chci říct, že ti nemám nic za zlé, že tě mám ráda. Jenom teď zastavíme negace. Já chci, aby tě holky milovaly. To je jediný důvod, proč se rozvádím. Kdybys s námi zůstal, tak by to pro ně bylo obtížnější." To už je také pozitivní moment.

A opravdu přišly i nečekané testy. Já si pamatuji, jak jednou ten můj muž dopoledne usnul u televize a spal. I v tom spánku byl takový podmračený. A já jsem tenkrát měla malou 11 měsíční holčičku a měla jsem už uvařenou nudličkovou kuřecí polévku, tak jsem vyndala to husté s tím, že v 11 hodin jí to dám, půjde spát, a pak my tři ostatní se najíme. A teď si sednu do toho obýváku s miskou a začnu jí krmit a najednou, jak byla puštěná ta televize, tam byl nějaký film o obrovské lásce. Takový ten příběh, jak jste dojatí, jak ti dva se milují, co všechno umí. Já jsem celý život věděla o mé skutečné lásce, o mém muži, který měl přijít, až mi bude 40 let, což jsem věděla. A tohohle mého muže bych si nikdy nevzala, kdyby mě to božství opravdu nedonutilo. To by bylo na dlouhé povídání. Teď najednou koukám vytřeštěně na tu televizi. Vidíte, jak ty zkoušky chodí nečekaně. A teď jsem se takhle podívala na toho mého zamračeného muže, jak spí, pak zpátky na tu televizi. Teď to ego říká: "No podívej se na něj ještě jednou."

Já jsem se tak na něj otočila a říkám: "Ne, tohle je můj život. Já se musím snažit být tou nejlepší partnerkou a nejlepší mámou, a to nevadí. Ta nabídka tam přišla, co když zaberu? Ne. Mně to nevadilo. Tohle je můj život, tamto je iluze. Tohle musím odžít. Tohle já mám na mém rejstříku, s razítkem.

Takže takovéto nečekané zkoušky, aniž byste to tušili, že to jsou zkoušky, aniž by u toho někdo musel být, ty zkoušky se odehrávají u vás vevnitř, jak se k tomu postavíte. Pak skutečně rok a půl mi to zkrátily, což bylo báječné. Pak už to nikdy nemuselo přijít.

Přijměte ty věci, ať se dějí, jak drsný chtějí. Jakmile je přijmu, okamžitě všechno zmizí. A už se k tomu nemusíte vracet.

Jak zoládnout pocity křivdy?

Myslíte křivdy od někoho jiného k vám. Vždyť už přeci víte, že se vám dějí věci, které si zasloužíte. Dnes jsme o tom mluvili. Ano, všechno si zasloužíte vývojově. Zaprvé někde jste to někomu ještě udělali, takže dnes to musíte sklidit. Jakmile to přijmete, že se vám to stalo, je všechno pryč, během jedné jediné události. Vy jste tu od toho, abyste žili spokojenost. Také ten Otec byl úžasný v tom, že mě poslal, abych vám to předváděla. Moje děti, a je jich hodně těch dětí. Ony nejsou jenom dvě, ani čtyři, je jich mnohem víc. Já jsem vždy brala děti všechny, které ke mně chodily. Vždycky říkávaly, a zvlášť moje holky, ty se mnou žily 17 let: "Mami, my jsme si celou dobu myslely, jak je to jednoduché, když jsi vedle nás tak skotačila. My umíme úplně hovno." A já říkám: "To není pravda, ale umíte to." Ne. Někdy v těch životech, když tam nejsem, je to pro ně těžší. Petra, ta to zvládá lépe, protože ta je bhakta. Opravdu tím srdcem hodně dohoníte. Lucinka je logická, tam to někdy skřípe, ale dobrý.

Dotaz 7: Jak se vyléčit?

Jak mám mluvit s kamarádkou, která si zakládá na tom, že umí léčit? Často si stěžuje na zdravotní potíže v oblasti srdce, prsou a zažívání. Žádá mě o pomoc metodou kvantového unášení. Mám jí vyhovět? Vladka.

Víte, bloky na srdci jsou vždycky lítosti. A teď pozor. Vy už víte, že skutečné vyléčení jedince, je vždy jen v rukách toho jedince. Když vše pochopíte a nebudete nic odmítat, tak se ze všech nemocí vyléčíte. Proto jsem duchovní učitel. Jestliže pochopíte to, co vám přicházím sdělit, tak zjistíte, že vám nikdo jiný nepomůže než vy sami. A tehdy skončí nemoci. Vy to musíte zastavit v přítomnosti tím, že přestanete dělat odmítavé reakce. Ty bloky, které tam máte zaznamenané z minulosti, ty se nějak odžijí drobným zdravotním problémem, a pak jednou provždy to skončí. Máme být skutečně pořád zdravější a zdravější. Uvědomte si, teď už to víte, že veškeré nemoci v této sféře dělá egoismus.

Konec podléhání hmotě, stavy jednoty

Jestliže se prožijete do páté dimenze, zastavíte stavy egoismu, dovedete si uvědomit, že nebudeme vůbec potřebovat zdravotnictví? Bude unikat minimum peněz tímto směrem. Teď pro tu třetí dimenzi jsou tu peníze. To je hmota, silný egoismus. To se musí ždímat. Ti lidé ale tím vším ždímají sami sebe. Teď se změní zcela podmínky na planetě. Úplně absolutně. Zmizí i peníze. Dostaneme jiné fyzikální zákony, protože tady už není zapotřebí tomuhle se učit. Lidé, kteří podléhali hmotě... Vemte si, že je instituce manželství. Ti lidé vybudují majetek. Oni by se jinak dávno rozešli, ale ten majetek je u sebe drží. Tak se ještě soudí, tahají se o děti. Tam jsou různé zájmy o tu hmotu, jak se přetahují. Tohle vše odpadne. Tady budou úplně jiné stavy. V tom MY je skutečně jednota, krása a pozitivita, skutečné jednotné bytí. To jsou *naše* děti, ne *moje* děti. Nebudete rozdělovat, či dítě to je a či není. Tím vším už jsem si také prošla. Je to krásné. Tady neexistuje konkurence. Absolutně ne, naopak. To, co vy dáváte, sklízíte.

Příběh: Zkouška z Ipění na hmotě

Já si pamatuji, jak jsem pomáhala druhým mým kolegyním založit si laboratoř. Dnes jsme o tom mluvili na obědě. Jak ten satan se mě snažil přemocit. Já jsem jednou seděla v té laborce a byla jsem tak blažená, že jsem pomohla k té laborce mé kolegyni, Jitce Jodasů. Ony neměly ty holky odvahy a já sama jsem řikala: "Prosím tě, jdi do toho. Je to super. Osvobodíš se a opravdu to bude fungovat. Neboj se toho." A ještě jsem jim poradila: "K tomuhle nechod', tenhle mě podvedl a okradl o 20 tisíc."

Skutečně. Já jsem koupila licí přístroj značky Manfredi za 63 tisíc korun. A najednou za rok přišel jeden dealer od Dentamedu a říká mi: "Vy máte Manfredi ličák?" Já říkám: "No." "A od koho jste ho koupila?" Tak jsem mu řekla jméno toho pána a on říká: "My jsme jediní dovozci. Můžete mi říct, kolik jste za něj dala?" "Já říkám 63 tisíc." A on říká: "No, ale on stojí 46 tisíc." On ho koupil a vzápětí ho druhý den prodal mně o cenu 17 tisíc víc. Ten človíček, který to tenkrát dělal, je dnes téměř bezdomovec. Vidíte, jak se to k vám všechno vrací.

Ale teď poslouchejte. Takže já jsem jí říkala: "K tomu nechod', to by nedopadlo dobře, běž k těm, ti se zachovali solidně. Vše to dovybavili. A teď jsem seděla v té laborce a byla jsem strašně šťastná a říkám si: "Jé, to je nádherný." A ta Jitka byla také šťastná, přinesla mi kytici růží a ještě říkala: "Bez tebe bych to nikdy neudělala, protože nikdo mě nepodporoval. Všichni říkali, že to blbě dopadne. A teď ono to funguje." Načež já sedím v té laborce a přišel můj druhý partner Jiřík a říká: "Ty vypadáš tak šťastně. Co ti je?" A já říkám: "Jirko, ta Jitka už to má otevřeně." A najednou on se takhle otočí a říká: "Já se ti divím. Ty si buduješ konkurenci. Vždyť teď začnou všichni chodit pro otisky k ní." A otočil se a odešel. A najednou to přišlo. "On má pravdu," jak se to ozvalo dovnitř. Jenže já naštěstí vím, kdo to je. A já jsem mu řekla: "Prosím tě, to není pravda. U nás je to tak, že když máš hodně práce, tak se ti zase prodlužují termíny. Vždyť mám jen jedny ruce. A ten druhý, když má málo práce, tak má zase krátké termíny. Vždyť jsme všichni jen jedno." Ty argumenty jsem mu sice řekla, lidsky, z toho těla, jenže on jak odešel, tak přišlo ego, že co když má pravdu, takové úplně horko, když vás to zahltí. Jenže já jsem naštěstí věděla, jak na něj. Já mám tu laborku vykachličkovanou až pod strop. Já jsem vstala a hlavou jsem udělala bum, vždycky když se to ozvalo. Asi dvacetkrát jsem se musela praštit, až bylo ticho. A už se neozval. Pak jsem si sedla, horkost odezněla a dělala jsem dál.

Musíte tomu odolat. Jakmile vás chytí, už se s ním vezete. Jste v pytli, je vám špatně, vidíte vše negativně. Neposlouchejte ho. To nejste vy. To je vaše malé já, které se tváří jako vy a snaží se vás nalákat. Když se mu to nepodaří přes druhého člověka, jde ještě do vás. On je všude. Všude kam se podíváte, ale všude je i vaše božství. Jsem vlastně někdo, kdo vás přišel osvobodit ze zakletí. Tohle není vaše skutečné já. Tak ho neposlouchejte. Už jsem zase odběhla, já jsem strašná.

Většina lidí, kteří se nechají zasvětit do reiki... Tady nyní ta hladina magie je velice rozšířená. A protože každý z vás, kdo přichází do stavu, kdy odkládáte vlastní vůli, musí jít ze stavu magického, o tom jsem dnes už mluvila, proto tady je veliké množství léčebných technik, které tu vznikly a můžou v ní být i čistí lidé i nečistí. Když někdo ještě zasvěcuje za peníze, za veliké peníze, to je černá magie. Navíc spousta lidí, kteří na to zasvěcení přišli, tak v sobě měli dřív, před zasvěcením, větší energii, protože skutečně byli čistí, ono je to vlastně poškodilo. Ale zase. Nebědujte, máte to v tom programu těch zkušeností, protože v minulosti jste tu magii dělali všichni. I já jsem jí kdysi dávno dělala. To znamená, že tehdy jste někoho poškodili a musíte dnes mít tu zkušenost toho, že to bylo správné. A věřte mi, ono vám to otevře oči.

Příběh: Léčitel

Na první přednášce v Ústí nad Labem, ty tři měsíce, co jsem tam vyprávěla ještě před vznikem videí, chodili dva manželé, kteří byli úžasní. Ale oba byli šíleně zdemolovaní. Prožili si rok utrpení. Předtím už léčili a pomáhali, a najednou se dostali do skupiny, kde jedna paní z Ústí n. L. dělala mimo jiné i reiki, ale dělala negativní, až by se dalo říci seance, tam byla černá magie. Tam bylo hodně lidí a ona je

tam strašně zostudila. Vynadala jim sprostě, ošklivé to bylo a oni se oba dva zablokovali. Zablokovali se jeden lítostí na srdci a druhý vztahovkou, situační vztahovkou, tzn., že té paní vadila ta situace. Načez rok se strašně trápili. Cítily se mizerně. Nemohli ani léčit. Tam se v nich děli neuvěřitelné věci tím, jak odmítli to chování té paní. Ani jí nemohli zdravit, když se potkávali. Tam pak probíhali ošklivé věci. Nicméně pak, po čase, když přišli na přednášky, zjistili, jak to bylo dobré, protože v tu dobu neměli informace a oni by v nevědomosti dělali bílou magii. Ono to stálo v tom programu života, že ten rok prožili v tom utrpení, jako ta paní s tou hadí silou těch osm let, protože ten rok života, oni by to nedohnali. Ještě potom, na aurickém sezení, tam pořád byla vztahovka v situaci u té paní. Ale tam pochopila, že ta situace byla dobrá. Už když se stala ta situace v tom negativním okamžiku, že byla dobrá, protože právě po roce oni byli schopní pochopit. Vždycky je to dobré.

Stav přítomnosti je, že když se to teď stane, tak už vím, že je to dobré. Ono to je opravdu dobré, jenže vy to vidíte až z odstupů času. Vy se napřed zablokujete prožitkem, že to není dobré. Pak uplyne čas, vidíte zpětně, že to dobré bylo. Jenže bohužel si musíte ten blok odžít. Takže musí přijít další zkušenost. Ale když už ty zkušenosti máte a víte, že to tak funguje, tak už hned teď při té opravě budete vědět, že je to dobré, že jsem si to vybral. Tehdy se nezablokujete. Jednou provždy to skončí. Přijměte to. Je to jednoduché. Ať je tam ve hmotě kdokoliv, ať je tam jakákoliv situace, všechno teď, když se to děje, když to máte v programu, je pro vás dobré, protože se vyvíjíte. A v minulosti jste tuto situaci neskousli, ani toho člověka, tak teď už to udělejte. On je tady, protože jste ho v minulosti nepřijali. Je to vlastně strašně jednoduché. Už jsme zase odběhla, já jsem strašná.

Vše se vyřeší, až když se situace zklidní

Tady, pokud má problémy v oblasti srdce, tam jsou lítosti. Ke mně, když dřív chodili lidé, tak chodili zaprově s osudem, tam se děli neuvěřitelné věci. A právě proto, že byli zablokovaní. Ale chodili za mnou i s nemocí, to je ale to samé.

Kdybych já je litovala, a věřte mi, někdo měl v tom osudu šílenosti, tak už bych si zablokovala srdce, a přes to mé srdce by pak Otec nemohl přijít, a nemohl by jim to sundat. Oni by stejně nepochopili. Takže vidíte. Ta paní ani nemůže dobře léčit, protože ona je někde zúžená. Tady je pouze snaha. Tam je ještě bílá magie. Správný člověk jen podpoří ty druhé lidi, aby oni sami to dokázali. Stůjte při nich. Vysvětlujte. Nalévejte jim optimismus do života. To stačí. To je ohromné léčení toho samotného člověka, kdy vy ho vyzdvihnete. Vy mu tím positioním přístupem otevřete čakry, protože jemu se uleví. Najednou se cítí lépe tím, že se zklidní. Zklidní. Slyšíte to? A když vydrží dva, tři dni, hned se mu situace změní a vyřeší se, protože to je tím, že on se zklidnil. Dějí se opravdu zázraky. Takže zůstaňte klidní, vždy a za každé situace, vyplatí se to, vše se pak změní.

Zažívání a bolesti prsou. Ty prsní věci jsou ze sevření čtvrté čakry. Zažívání je na trojce. Vždycky. Tam jsou tlaky a nátlaky na druhé. To je skutečně ještě stav bílé magie. Tedy jen vysvětlovat, uklidňovat. Jakákoliv situace, na kterou si stěžuje, zmírňovat.

Dotaz 8/1: Čištění, nevracet se do minulosti, oprava přijde sama

Hovořila jste o tom, že máte svá nepřijetí kolikrát zasunutá hluboko. Chtěla bych se zeptat, co když svůj odsudek, pravděpodobně z dětství, máme tak dokonale pohřbený, že jsme na něj zapomněli, ale přesto tam nepřijetí člověka nebo situace stále máme. Jen si nedokážeme vzpomenout, o co šlo?

To nemusíte. Já jsem vám vysvětlovala, že se nemusíte šťourat v minulosti, protože to, co neumíte, ... čas neexistuje. Čas je jen taková virtuální realita. Minulost není. Minulost byla, když byla přítomností. Budoucnost bude, až bude přítomností. Je trvalá přítomnost. Teď, teď, teď. Je to tunel, který je hotový. To je ten váš program od bodu A do bodu B. Je to tu všechno hotové, kdy vy jen procházíte tím tunelem. A je tam nastavené i to, kdy řeknete "jo" anebo

"ne". A myslíte si, že je to vaše vůle. Buď vaše Nadjá ví, že už jste schopní, tak vás pošle s "ano", anebo vás nechá trhnout přes ego "ne". Ale všechno je Boží vůle. Je to všechno hotový program.

A teď si představte, že když něco neumíte, něco jste v minulosti nepřijali, nemusíte si na to vzpomenout. Jestliže něco neumím, tak mě to v přítomnosti potká, protože já musím splnit ten bod B, pro který jsem si přišla. To je hranice toho, co se mám naučit. Ono už je dané, že to až "sem" budu umět. A ať chcete nebo nechcete, tam dolezete. Vy tu skutečně můžete žít život jen ze dne na den a dělat jen to, co to boží tělo před vámi vytváří za kulisu. A dolezete tam v klidu a míru, v nejlepšímu stavu. Jakmile budete bojovat a odmítat, ne. Takže vidíte, že si nemusíte vzpomenout, ale jestliže v dětství tam něco bylo, věřte mi, že to znovu prožijete, se stejným Bohem, ale například s jinou tváří, s jiným jménem, aby tady a teď jste to udělali.

Příběh: Přijetí situace

Nedávno jsem vyprávěla, někde o jednom pánovi, kterého znám ho celá léta, už je to starý pán, byl to kamarád mých rodičů. My jsme jezdili na jednu stejnou chalupu. Tam bylo pět rodičů, pět párů, byly tam i děti. Já jsem tam měla kamarádku Hanku Skočdoplovou, která byla o rok starší než já. My jsme si spolu chodily hrát. A tenhle ten strejda, jinej, Vlasta se jmenoval. On se pak také věnoval duchovním cestám, ještě žije na severu Čech. Léta jsem ho neviděla. Já si myslím, že už si na mě ani nepamatuje. Naposledy mě viděl, bylo mi šest let. To už je hodně dlouho. Já jsem ho vždycky měla ráda. I když jsem o něm slyšela, jak o něm dospělí nehezky mluvili. To mi nevadilo, nezajímalo mě to. Já jsem měla vztah k lidem ujasněný.

Tu chalupu mimochodem, v těch mých šesti letech, zbourali. Tam bylo pět chalup. Je to u Tisé, kde ty chalupy stály na pozemku, který by býval znečišťoval nějaké spodní vody. Takže se všech 5 chalup muselo odstranit. A ta naše chalupa k nim také patřila. Tenkrát před tou chalupou byl takový nerovný terén, takový dolík. A my s tou Hankou jsme si tam hrály. A byla tam taková ta plechová šatní skříňka, jak bývají ve fabrice. A my jsme si tam hrály na autíčko, otevřely to víko a teď jsme tam seděly a brrrr, blbly jsme tam. A tenhle strejda běžel k sousedovi, k nějakým Petrovickým, kteří bydleli nad námi. A ze srandy, my jsme ječely a chechtaly jsme se, zavřel to víko a tu skříňku s námi otočil. My jsme se napřed chechtaly. On odběhl s tím, že až půjde zpátky, že nás vysvobodí. Jenže on na nás zapomněl. Ta skříňka měla u mého nosu 3 malé dírky, ta Hanka ani ne, ona byla obráceně. Já si pamatuju, za prvé, já jsem vůči němu necítila žádnou zášť. Já jsem jen věděla, že to byla taková roztržitost. Vůbec jsem nic jiného necítila. Naopak jsem měla trošku obavu o tu Hanku. Jen jsem věděla, že i kdybychom tam zůstaly, protože my jsme za chvíli nemohly dýchat, a ještě navíc potom ona začala brečet, tak pak více jakoby dýcháte, tak opravdu to bylo obtížné. Já jsem si o ní dělala i starosti, protože ona tam měla ještě míň vzduchu než já, měla jsem alespoň ty dírky nahoře. Teď jsme se nemohly vyměnit, protože bychom se neotočily. Volaly jsme, křičely jsme. To jsme zase víc dýchaly, a to už jsme byly natolik chytré, že jsme věděly, že tyto věci se dějí. Teď pozor. Viděly jsme rodiče, jak nás volají, ale ani nás neslyšeli, protože to bylo pod terénem, v tom dolíku. Navíc, jak oni tam mezi sebou rozčileně hledali a křičeli na nás, ... my jsme tam byly šest nebo sedm hodin, to už opravdu bylo na hraně. My jsme pak byly rudé jako buřti, když nás pak otevřely. A pozor, on nás hledal i ten strejda, který nás zavřel. On byl úplně "blbej". (smích) On na to opravdu zapomněl, to mělo být. To Nadjá to zkrátka ustríhlo. Oni se pak na něj samozřejmě zlobili. Vůbec by mě nikdy nenapadlo, abych měla pocit, že udělal něco špatně. Ne. Já jsem cítila klid. Já jsem věděla, že jestli teď mám zemřít, tak to udělám. Že stejně není žádného jiného východiska. Ale najednou jsem viděla, jak sám vylezl před tu chalupu její tatínek, strejda Olda. A jak tam byl sám, tak já říkám: "Ty Hanko, teď kopej, buš, budeme křičet! Je tam tvůj táta." A on nás zaslechl. Tak nás otočili, pak chudák ten strejda z toho byl nešťastný, ale nikdy mě to neřekl. A nedávno, je to asi 14 dní, si na to vzpomněla moje maminka a najednou říká: "Blbec jeden." A já jí říkám: "No mami." Vidíte to, po tolika letech! To je skoro 50 let. Jak se zablokuje odsudkem směrem tam. To jsou zbytečnosti. Ale tam je to prožitě, ten blbec byl prožitý. Tak jsem jí to hned vymlouvala, tak pak to odkývala, tak nevím, jestli to proběhlo nebo ne. To ne, to je zbytečné. Všechny tyto věci se vám dějí jen proto, abyste

je přijali. Naopak. Já jsem byla šťastná, že jsem si mohla prohlédnout, že jsem přijala i ten odchod, tam nebylo nic. Vy skutečně tady máte jen přijmout věci.

Takže vy se nemusíte k něčemu vracet. To, co si nepamatujete, stejně v tom čase před vás postaví, abyste tím prošli a opravili to. Vy nemusíte dělat vůbec nic. Ono to tu je připravené.

Dotaz 8/2: Opravná situace

Jak s tímto pracovat? Jen čekat, až přijde opravná situace?

Ano, v přítomnosti, ale pozor. Bez pocitu čekání. Už když čekáte, tak jste napnutí, odkud to přijde. Ne, ať třeba za rohem, ale přijde to samo, přijde to nečekaně.

Já jsem vysvětlovala, myslím že, teď si nejsem jistá, já ty své přednášky neposlouchám samozřejmě, proč bych to dělala, jsem vysvětlovala, jak je opravný stav té fáze, jak byste se blokovali, když byste to zkonkretizovali k někomu. Když třeba budete mít blok ke svému dědečkovi, se kterým jste si dávno něco udělali. Vztahovka, neodpuštění, klasika. Bylo to před 30 lety. Dědeček už tu 10 let není, už odešel do neprojeveného světa. Tehdy vy si třeba děláte výčitky. To je nesmyslné. Vy jen víte, že příště byste to neudělali. Tehdy, bez čekání se jednou s podobnou situací setkáte. Ale po těch 30 letech vám musí být jasné, že dnes už to neuděláte, protože ta zkušenost té tíhy za těch 30 let, vy víte, že už to za to nestojí. A tehdy, až přijde tato situace a vy to uděláte dobře, jste opravili i toho dědečka. Vždyť stejné Božství bylo v dědečkovi i v člověku s jinou tváří s jiným jménem. Tady jde o to, co umíte, a ne ke komu to vážete. Kdybyste tohle opravili s tímhle člověkem novým a dělali si stejně ještě výčitky, že u dědečka ne, tak se znova zablokujete a zbytečně. Tady jde o to, jestli to umíte teď, když se to stane. Vy to nevztahujte k tomu člověku. Tady jde o to, co umíte, a co neumíte. Přihazovali byste zbytečné bloky. Ne. Tehdy jste opravili i stejného Boha s jinou tváří a s jiným jménem. Víte, to je jako když si to nastavíte směrem k té škole. Tam to uvidíte hladce. Když tu člověk neumí počítat do desítky a přišel proto, aby se to naučil, tak když se to už naučí, tak šlo o to, aby se to naučil. Je to pravda? Jestliže si pak vyčítá, že to předtím celá léta neuměl, tak se zase blokuje, i když to už umí. Blokuje se výčitkou, vždyť to je nesmysl. My jsme nedokonalí. My jsme se sem do té hmoty narodili jako nedokonalí. Proto tady jsme. A o to jde. Takže žádné výčitky. Vy se učíte. Tady není místo pro výčitky. Tím, že vaše hlava je rozdělena v pohledu do minulosti, která vlastně neexistuje, do budoucnosti, tak se vám jeví tyto věci takhle, ale oni takhle nejsou. Tenhle pohled vůbec neexistuje. Když si to uvědomíte, je to pro vás mnohem lepší, když to opustíte.

Máte ještě nějaké otázky nebo mám povídat? My jsme to naštěstí už všechno zodpověděli. Jsou čtyři hodiny, nechcete nějakou krátkou přestávku na záchod? Tak jo. Tak běžte.

(přestávka)

Když přejdete do páté dimenze, tak doladíte všechny nemoci, všechno odpadne, všechno se vyjasní. Nebojte se ničeho.

Dotaz 9: Svobodná vůle a Boží vůle

Prosím vás, problém: svobodná vůle a Boží vůle.

Ha, ha, ha. Tak teď si ujasníme, co je co. Každý z vás je Bůh, který je skutečně Bohem a zvolil si hmotu. To znamená, že si zvolil tělo, osud. To je v genomu. To tělo má jméno, protože mu ho dali rodiče. To je iluze. To znamená, že váš celý osud je Boží vůlí. Vy ale zapomenete na Boží vůli. To je to, co se v tom osudu, kolem vás děje a začnete za čas prožívat svojí osobní vůli. V mém případě Ivy. A tehdy už ne všechno Iva chce tak, jak je (Iva už chce, ale když budu vámi, samozřejmě), to znamená, že Iva prosazuje svoji vůli. Ale to není Boží vůle. Já jsem Bůh. Moje skutečná, původní Boží vůle je můj vůlí, protože já jsem Bůh. Takže vidíte, že abyste

si vzpomněli. Boží vůle je to, co se vám děje, ale je to zároveň i vaše vůle, což vy nevíte. Vy jste na to zapomněli. Vy si připadáte jako osoba, která prosazuje. To znamená, že my tady, a teď si vzpomeňte na všechny filozofické texty, se učíme pokoře. Sklonit hlavu a přijmout úplně všechno. V klidu a v míru. Kohokoliv, kdo se tam pohybuje a jakoukoliv situaci. Tehdy, když tohle uděláte s radostí a v klidu, se stáváte Bohem, protože se otevrou všechny čakry a vy si vzpomenete, že jste Bůh, a že je to vlastně vaše vůle. Ale jestli se ještě někde bráníte: "Eeeh, teď ještě mám právo..." , nezpomenete si. To je iluze. Tady není skutečně žádný rozdíl mezi Boží vůlí a tou vůlí, co se děje, protože je to jedna a ta samá existence.

Co je pokora

A to, co jsem učila na základních přednáškách, jak se tam dějí ty větší otevření nebo naopak větší uzavření na čakrách, což jsou negativní dopady zvýšením nebo snížením... střed je vždycky správný. To je základ. Já nemůžu učit lidi najednou pokoře z absolutního egoismu, z odmítání, z negativních emocí. Takže napřed ta první část byla proto, abyste se naučili být ve středu, být spravedliví. Neprosazovat sebe jako osobu a neubližovat druhým. To je první krok. Až se člověk naučí tohle, pak může teprve přijít druhý krok, kterým je pokora. Pokora je, když já skloním hlavu, jsem na posledním místě. To znamená, obětuji se, obětuji cokoliv, hlavně ať ti ostatní mají to, co potřebují. Ale pozor. **Pokora je, když to uděláte s radostí, že to smíte udělat.** Tehdy jste spokojení vždy, v jakékoliv situaci, která se děje. Nekomplikuji to druhým. Vzpomeňte si, já jsem dnes vyprávěla, že jsem byla šťastná po hrozném výstupu s mým mužem, právě proto, abych nekomplikovala život dětem. Aby mě buď nelitovali, nenáviděly tatínka za to, co dělal, rozumíte mi. A dělala jsem to ráda. Vždyť já jsem těm dětem pomáhala, aby se nezablokovaly. Tohle je pokora. A tehdy se stáváte Bohem, protože neodmítnete tu situaci, byť by byla těžká. Ale pozor. Jakmile to už udělám nerada a fňukám, že mě se to děje, to už je egoismus. To není pokora. To jste ještě nedolezli k tomu středu. Takže já vlastně radím, stát se Bohem. To znamená přijmout cokoliv. Cokoliv a rád, protože já pro vás udělám cokoliv, co bude v mé moci tím, že tu situaci např. napravím tím, že řeknu: "To nevadí, teď jste mi utrhnul nohu, to je dobrý, už se stalo." Opravdu. (smích) Zkrátka se to stalo. Co s tím udělám? Nic. To jsou věci, kdy žijete skutečně pro to okolí. A souhlasíte a rádi. Žádné odvetné akce. Žádné pocity: "Jé, a já také mám právo..." Pokud ještě máte "Já mám právo", tak jste oddělené já – já Iva. Jenže ta Iva neexistuje. Vy se máte dopracovat k neosobnosti ve vás, což je Božství. Zapomeňte na sebe. To je pokora. Dělejte vše pro druhé a zapomeňte sami na sebe. To je ten nejtěžší stupeň. A tehdy se Boží vůle stane vaší vůlí, protože víte, že vy sami jste ti, kdo si to vymysleli. Tady nastává sjednocení. Tohle je velmi těžké prožít. Ale když to prožijete, přijde ohromné osvobození. Pak jdete životem a nic vás nenaruší. Všechno je super. Opravdu. Přichází jen stavy obrovské blaženosti. A to je ono.

Dotaz 10: Zánik náboženství a církví

Říkala jste v některých přednáškách, že v budoucnu padnou světová náboženství a církve. Mohla byste to více rozvést?

Ano. Padnou. Je to v plánu Akáši. A je to naplánováno na teď, na přechod do páté dimenze už to není zapotřebí. Uvědomte si, že ta náboženství mezi sebou bojovala o toho svého Boha, který je správný, a které učení je správné, který názor je správný. Ti druzí neměli pravdu, kolikrát se vedly svaté války. Ti lidé se tam pohybovali v takových negativismech. Bůh je jen jeden. To je to samé, jako když se taháte s druhým rodičem o dítě, a to dítě pak roztrhnete. To jsou nesmysly. Bůh je skutečně jen jeden. A pozor. Také se ví ve svaté knize... A pozor, už jsem říkala, ty nejvyšší špičky katolické církve to vědí. Ano. Každý papež se směl po svém zvolení, kdy se odehrával takový zvláštní konsil, dívat, a pak věděl, jak dlouho bude panovat. A v té knize nesměl dál než na číslo té strany, která patřila k tomu roku. Jeden jediný papež to porušil a okamžitě umřel. Oni nesmí. A také ví, že nás čeká ještě jeden jediný, a pak už se to

všechno skončí. To už je vše přichystané. Kdybyste přišli někdy do Vatikánu, tak tam poslední místo na papežskou sochu chybí. To je ten poslední, který tam ještě bude. Vše je opravdu nastavené. To se nedá obejít, Akáša je zkrátka daná. Je to také program. Tady to akorát bylo pro vás, a bylo to dobré, protože vy jste si v osudu zažili být jednou katolíkem, podruhé muslimem, potřetí buddhistou, abyste všechny ty věci viděli zevnitř. To náboženství je vždy to samé a správné a zvenku je to zase něco jiného. A abyste zažili, jak je nesmyslné bojovat. Nyní se sem narodila spousta lidí, mystiků, ale i lidí, kteří jsou již duchovně hodně daleko, kteří vidí, že náboženství nikdy nemuseli provozovat. To jsou duše, které si již všechny tyto církevní příslušnosti odžily, už jsou jim úplně vzdálené a cizí. Už ví, že Bůh je, a že je zcela v jiné fázi a nemusíme se tu o něj tahat. To jsou nesmysly. To jsou všechno iluze. Teď bude skutečně na tapetě žití celku neboli jednoty. To znamená, že budeme my. Tam jsou jiné poměry a spousty věcí z vás odpadne. To všechno přijde samo.

Dotaz 11: Souvislost nemoci s umístěním na těle (pravá, levá strana)

Pokud máme problémy na levé polovině těla, s čím to souvisí?

Levá strana

V levé polovině těla je uložený zápis do hmoty, to znamená ke konkrétním lidem.

Když to máte na první čakře, např. na noze, tak jste viděla někdy v minulosti člověka, který byl podle vás špatný, že dělal špatné věci.

Pokud to máte na druhé čakře, ve vylučovacím ústrojí anebo v pohlavním... Když je to v pohlavním ústrojí, tak je to vztahovka neodpuštění ke konkrétnímu člověku. Pokud je to ve vylučovacím ústrojí, tak je to k někomu jinému nebo sami k sobě, kdy jste si něco neodpustili např. výčitkou.

Na třetí čakře, že jste se ke konkrétnímu člověku stavěli ve zlosti, že jste se na něj opravdu zlobili. A nemuseli jste to dávat najevo, stačí prožitek v sobě nasměrovaný na konkrétní hmotu, protože vaše tělo je skutečně hmota. To tady zůstává, to zde necháváte.

Na páté čakře je buďto nenávist anebo lítost nad někým konkrétním.

A na páté a čtvrté čakře je to kritika nebo posuzování někoho konkrétního.

Levá strana je zkrátka hmota.

Pravá strana

Pravá strana je situační. Ale i situace jste si zvolili vy. Což je nasměrováno, postaveno na sobě. Takže situace jsou Bůh. Je to úplně všechno.

Dotaz 12: Rozdíl potíží – pravá, levá strana

Je rozdíl v projevu nemoci na levé a pravé straně těla?

Ano. To jsem teď vlastně zodpověděla. V pravé straně je duchovno. Vy si zvolíte jako Bůh i situaci svého života, aby ta hmota se v ní pohybovala. Například jednou přijdete o práci. Situace – nemám práci. A teď jde o to, jak všichni reagují. Vy, manžel, děti, přátelé. Situace trénuje všechny zúčastněné. Ideální stav je, když to pustí úplně všichni, pak se to ztratí, ale do té doby se to bude dít. Učíme se ve skupinách. Vždy je úleva, když z té skupiny už jeden povolí.

Příběh: Zlobení se na rodiče

Nedávno, před měsícem v Ústí nad Labem na přednášce, kde jsem vyprávěla o chlapci ze Zlína, byla mladá holčička, která se vzápětí zeptala na úplně to samé. Vy to vnímáte na těch příbězích, které říkám, ale napasovat to na váš život, to je těžké vidět. A ona říkala: "Co mám dělat? Víte, moje maminka, léta, co jí znám, jezdí jednou za čas za svými rodiči, a když přijede, strašně se na ně zlobí. Když to vidím, tak se na ni zlobím, za chvíli se zlobí táta, do týdne jsme všichni nemocní, a jsme úplně v prdeli." A já říkám: "Vždyť to je to samé jako s tím klukem v tom Zlíně. Ta vaše maminka je pro vás nejlepší, jaká kdy byla. Na ní jste mohla vidět, jak je nesmyslné se zlobit na ty rodiče. Oni jsou, jací jsou. Oni se chovají tak, jak se chovají. Takže má přijet a být v klidu. Má jí to být "jedno". Pozor, to "jedno" je přijetí. To je klid. Ona jí může domluvit: "Nó, tak to nedělej." A když vidí, že to nejde, tak zkrátka povolit. Ale vy, když přijede domů, tak se na ni také zlobíte. Vždyť vy jste úplně stejná, a přitom celá léta vás to rozčiluje. To je úplně to samé. Ne. Když vy vidíte, jak je to nesmyslné, že se na ně zlobí, tak se máte poučit. Takže říct: "Mami, prosím tě, nemůžeš se na to vykašlat?" A když to nepomůže, tak vám to má být jedno. Ať se zlobí. Pro vás ta maminka je takhle důležitá v tom, že vy děláte to samé, ale nevidíte to."

Ale pozor. Pak už se zlobí i táta, všichni jsou pak nemocní. Ne. Jakmile by ta holka pochopila, hodila by to všechno úplně za hlavu, že maminka se zlobí, tehdy už je větší šance pro povolení napětí pro všechny. Jakmile jeden ubude, dejme tomu, že jsou například čtyři lidé v akci (v jedné situaci), jeden ubude, tak už je o 25 % lepší nálada. Pak se čeká na ostatní. Tam už je zkrátka jeden člověk z toho jakoby vyřazený. Pak se smí ta situace trochu změnit. Kdyby jeden z nich nepovolil, tak se přesune někam jinam, ostatní mu zmizí ze života. Je to jen energie. Vy se rozdělujete lehkostí těch vibrací anebo těžkostí těch vibrací. Záleží na vás, kdy vám to dojde.

Dotaz 13: Problémy s páteří

Projevuje se mi bolest od blokad v páteři, hlavně vpravo. Co znamenají blokady na páteři a od toho vznikající problémy na jednotlivých částech těla?

To jsou situační fáze. Na páteři záleží, u které čakry to je.

Na páteři je vždy základ. Páteř máte tenkou, ale kanál kolem ní, což jste vy, je asi takhle široký. Tam jste vy a ten má být celý naplněný Bohem neboli přijetím. Vy máte pustit do toho těla to Božství tím, že přijímáte celý osud, který si vaše Božství, což jste vy, vybralo. Jestliže někde řeknu "ne", v tom místě to zúžím, a tam mě ta páteř bolí. Vždy je to nepřijetí někde v osudu. Teď záleží, kde ten blok se projevuje.

Příběh: Společné sezení u Ivy

Víte, já jsem tady v Praze měla v lednu, v únoru přednášky, byly čtyři od začátku roku, a pak za mnou z Prahy přijeli čtyři lidé do Teplic. To bylo neuvěřitelné sezení. Byl to jeden muž a tři ženy. Tenkrát jsem to dělala od rána od 9 hodin, pak v 16 hodin jsme musela na přednášky do Ústí n. L. No, co se dělo! Ten muž šel první. On byl tedy strašně fajn a hodně věcí pochopil. On trpěl strašnými bolestmi páteře, mnoho let. Pozor, na venek klidás jakoby salámista, ale on to všechno prožíval vevnitř. A on mi říkal: "Můj ortoped, když viděl mou páteř, tak mi řekl: "Ty jo, vy přeci nemůžete dělat u počítače, vy máte páteř, jako kdybyste třicet let dělal dřevorubce v Kanadě."

To je nepřijetí. Jakmile tam zablokujete energii, tak tam nemůže jít Bůh, takže tam dojde k porušení. Když to trvá léta, tak je to destrukce. Pozor, pak už to jde i do kostí, do svaloviny a je to skutečně obrovská destrukce. My jsme začali. Normálně dělám 1 až 2 hodiny auru, tady 3,5 hodiny! To jsem zažila poprvé. On brečel bolestí a já skoro taky. To bylo neuvěřitelné, co mi dělaly ruce. Kolik on toho pochopil, kolik mi toho Božstvo dalo, ale to byly opravdu šílené bolesti. A teď ty tři ženy seděly a koukaly a já tak ze srandy říkám: "Holky, nebojíte se?" A ta jedna, ta byla fajn, ta říká: "Ne, naopak. Já teď vidím, co je

pravda." Teď on se tedy svíjel, načež po třech a půl hodinách už to bylo čisté. Už jsem nedostala nic. Tak jsem mu dala vedle do pokoje, kde mám válečku, polštář a deku a říkám mu: "Běž si lehnout, teď jdu na tu druhou paní."

Ta druhá paní, to byla také prdel. Tam zase chodila jiná bytost. No co to tělo dělalo, to skákalo metr do výšky. To bylo neuvěřitelné. To bylo opravdu jako v hororu. Nicméně po té druhé paní jsem je zavolala na oběd, protože oběd jsem měla připravený. To se jen ohřálo v troubě. On si sednul ke stolu a říká mi: "Jé, já mám pocit, že jsi mi sundala 150 kg ze zad. Ještě mě to tedy bolí. Já vím, že si to zasloužím. Ale to, co mě bolí, je tak 10 % z toho, co jsem přivezl. Mě je božsky. A pozor. To byl člověk, který mlčel. Jen v sobě prožíval odmítnutí – to nechci, situaci, člověka, šéfa, ale on to všechno pochopil. Takže pozor. Pak přijde ohromné zklidnění pro toho člověka. A tohle bolí na páteři. Teď záleží na tom, kde vy to uděláte.

Když je to v blízkosti první čakry, jde to do nohou.

Když je to dvojka, je to kříž.

Když je to trojka, je to výš, tam, kde my ženy si zapínáme podprsenku.

Když je to na srdeční čakře, tak vás bolí přesně na srdci vzadu.

Také mohou být bloky "mezi". Třeba když ve zlosti prožijete lítost, tak je to mezi čtvrtou a třetí čakrou. Je to přesně na úrovni čakry, kde to uděláte. Je to velmi bolestivé. Nemusela by vás bolet.

Příběh: Přijetí smrti blízkého člověka

Já mám známou, je to sestra u mé zubařky. Je to žena, které je asi 47 let. Je strašně fajn a měla roky velmi vážně nemocného muže, který celý život strašně "trénoval". Už ve 40 letech si lékaři mysleli, že umře. Hrozila mu amputace obou nohou, byl tam strašný pesimismus. A jeho žena měla ode mě výklad, celá léta, když přijdu pro otisky, tak jsem viděla, jak reaguje, tak vždy stačilo prohodit dvě tři dobrá slova, a už vidíte, jak se zas chytí. Ona je opravdu dobrá. Sice je tam taková zvláštní jednoduchost, ale super, to stačí. Nicméně on před dvěma měsíci v 50 letech nečekaně zemřel. Druhý den to mělo být dva měsíce, kdy on zemřel. My jsme se den předtím setkaly, protože ještě den předtím mi říká: "Ivanko, prosím tě, mi teď malujeme v ordinaci, můžeš se zastavit. Ale já nemůžu spát. Já jsem včera zvedla skříňku v ordinaci a mě tak strašně bolí páteř směrem do levé nohy." Já říkám: "Zlatko, vždyť ty znáš pravidla, ty víš, že to není tou skříňkou." Ale ona zase mluvila jako kolovrátek: "Já jsem zvedla skříňku..." Tak si říkám, aha a druhý den jsem přišla a v jednu hodinu, když snáším otisky, jsem tam zařukala. Ona si sedla. Teď jsem viděla, co šlo do té nohy říkám jí: "Zlatko, tady máš něco měsíc až dva zpátky, kdy zemřel tvůj muž?" "No zítra to budou dva měsíce." Vidíte, přesně jeden den chyběl, aby to byly dva měsíce. Už jsem tam viděla měsíc, dva zápis, že je něco špatně. Najednou zemřel a ona to neustála. "To není tou skříňkou." Okamžitě to pochopila. Vyjelo to ven. Ona říká: "No jo, ono mě to fakt nebolí! To je neuvěřitelný!" Já jí říkám: "No vidíš, a znáš to. Mohla sis to vyzkoušet tisíckrát. Pořád se vracíš k tomu, že to je tou skříňkou." Jenže to není nikdy skříňkou. Je to tím, že jste někde odmítli. Všechny bolesti páteře je, že jste něco nepřijali. To musíte zaplatit. Jakmile všechno přijmete, zmizí to.

Dotaz 14: Když blízký odmítá komunikovat

Manžel se úplně uzavřel do sebe, již mnoho měsíců nemluví. Jak správně reagovat?

To je těžké. Měli byste se samozřejmě nějakým způsobem snažit komunikovat. A pak, když on to vehementně odmítá, tam může být pocit např., že jste mu něco udělali, nebo jsou tam sebelítosti. To bych si musela samozřejmě sáhnout do aury, to nemůžu, ani on by to nechtěl, to nejde. Ale pokud člověk nereaguje ani na nějaké vaše snahy, tak to musíte respektovat. Chovat se příjemně, hezky. Ono je to těžké, když je takové to ticho a nikdo tam nereaguje. Já vím. Já jsem to zažila u maminky, a také jsem to proto sama nikdy nedělala.

Příběh: Nekomunikace

To byla sranda. Vždycky když to vidíte u svých rodičů, tak si pak myslíte, že se to tak přeci dělá. Moje máma nemluvila, tak to přeci taky dělám. Já si pamatuju, jak jsem přišla třeba domů, a aniž byste někoho doma viděli, tak cítíte to dusno. Přijdu do kuchyně, tam seděl táta. Maminka něco krájela u linky. A táta na mě tiše: "Co je?" A já: "Já? Ty. Já jsem nic neudělala." My jsme nevěděli, co jsme udělali. To bylo tak nesmyslné a maminka nemluvila třeba 3 dny nebo týden. Pak najednou zase začala mluvit. Nikdy jsme nevěděli proč. Jen jsem si říkala, že tohle nikdy dělat nebudu. Takže vidíte, jak mi to bylo užitečné. To je hodně těžké. Snažit se a tomu člověku to vysvětlit. Můj skutečný muž tohle prožíval kdysi dávno. On je vdovec z prvního manželství, kdy říkal, že jeho žena najednou nemluvila. Tak jednou za ní přišel a říká jí: "Podívej se, buď mi řekni, co jsem provedl, protože to ani nevím a nemůžu to napravit anebo se rozvedu. To nemá smysl takhle žít." Ona najednou tak vytřeštila oči a říká: "Tohle mi nikdo neřekl. Já jsem si myslela, že se to dělá. Naši to dělali celý život." Tomu člověku to nedojde, že tím to nevyřeší, když nemluví. Zkuste mu navrhnout, ať si promluví, že pro něj můžete něco udělat, ale že nevíte, co. Třeba mu to dojde.

Dotaz 15: Jak mohu skutečně pomoci planetě

Pokud jsem dobře rozuměla, modlitba a meditace jsou špatné. Jak to bylo, když se spojovali lidé mimo ČR ke společné meditaci na záchranu Gaji-Země?

Víte, tady záleží, jak se ta meditace dělala. Pokud je představou, tak je to ještě skutečně prosba. Už jsem vám vysvětlovala, že vy pro tu Zemi uděláte nejvíc tím, když sami za sebe pracujete a myslíte správně. Každý z nás musí začít od sebe. Vy změníte celý svět, když začnete od sebe. A víte proč? Protože vyplavete z hladin, kam pak už nepatříte. I kdybych se dostala do jakékoliv dramatické situace, já tam vlastně nejsem, protože sama od sebe jsem impuls tomu Bohu, božskému světu, nedala. To znamená, že není, co sklízet. Vy se pohybujete pouze ve světě, kde máte co sklízet. Tak se snažte, aby nebylo co. Kdyby tohle dělal každý člověk na světě, okamžitě je na planetě ráj. Ze dne na den, z hodiny na hodinu. Je důležité, že to pochopíte. A tehdy pro tu planetu děláte maximum. Jestliže přemýšlíte o tom, jak chránit ty druhé na planetě, kteří tohle ještě nemůžou umět, ale dělají negativity, tak vy uzavíráte na této planetě i tyto negativity. To je zvláštní pocit, že. Skutečně to tak je.

Představy a přání

Každý totiž umíme to, co umíme a pohybujeme se každý ve svém vývojovém pásmu. To znamená, že ten člověk se musí dovyvinout sám, on si sem tu devítiletku přišel sám odžít, nikdo to za něj neudělá. Takže i představy o tom, co byste dostali, a pak to dostanete, nedělejte to. Bůh totiž rozumí i představám. To je komunikace, ale zase jiná, na vyšší úrovni. A je to také přání. Nejlepší věc, kterou můžete udělat, je být spokojení tady a teď se vším. Pak může přijít Bůh, ten je láska, to je stav 5D.

Představte si, že mé tělo je složené z milionů buněk a jste to vy. Jste to vy, ty malinký lidičky, který tam jsou a každá ta buňka, původně ve 3D proti sobě bojuje. Každá si myslí "Já jsem" a bojuje proti těm ostatním. To je blbý stav. Další jakoby stav je, že oni pro sebe bojují, mají přání mít pro sebe to lepší. Další jako by stav by byl, když budou ty buňky mlčet a budou si představovat, co by chtěly, tak tím mohou krást těm druhým buňkám to, co patřilo původně jim. Ten Bůh tomu rozumí.

Zkuste si představit, že někam pojedete a chcete parkovací místo. Jakmile si budete představovat to parkovací místo, pozor. Potřebujete jít třeba do banky, a to místo potřebujete, ale vy nikdy nevíte, jestli tam bude zaparkovaná žena, která běží domů, protože tam na ni čeká dítě, který ji potřebuje a ona to potřebuje víc. To už je představa vašeho prospěchu. To je

ještě magie. Ne. Vám to má být jedno. "Někde zaparkuju, no." Nedělat si s tím starosti. Povolit, otevřít to. Ono tam vždy to místo bude, ale bez toho, že byste to plánovali. To je ještě vaše konání. To si ještě odečtete vy z vašeho účtu. Stačí jen spokojenost, nic jiného, než spokojenost není 5D, protože do vás musí přijít Bůh. Vy se musíte stát Bohem. Jakmile máte přání, které je i představou, je to ještě stav 3D, jste ještě nespokojení. To ještě není čistota.

Víte co? Když jste spokojení... já jsem to kdysi uváděla na přednáškách, nevím, na kterých... Já jsem nikdy nemusela meditovat. Když chodili andělé, tak jsem se jich pak ptala a oni mi říkali: "Ty nemusíš, ty meditaci žiješ. Tvůj život je meditací, protože jsi pořád šťastná." Ano. Pak nemáte potřebu meditovat. Meditace totiž je, když vyrovnáváte nespokojenosti. Vy musíte meditovat, abyste se zklidňovali, protože jste byli rozhození bloky, které jste odmítli. Tedy jste byli nespokojení.

Tak žijte tu meditaci. Je to jednoduché. Žijte spokojenost. Není to zas tak těžké.

Dotaz 16: Zuby

Souvisí problémy se zuby s pátou čakrou?

Ano, většinou ano. Někdy to může být opravdu zablokovaná pátá čakra, protože i čelisti, to jsou všechno mluvidla. Ale může to souviset i s meridiány, které mají návaznost i na jiné čakry. Víte, vy si to tlačíte všechno nahoru. Zase jsme u spokojenosti. Základem je první čakra. Jestliže jsem na první čakře spokojená, už se nemohu zablokovat nikde. Ani na trojce zlostí. Proč byste se také zlobili, když jste spokojení? Proč byste fňukali nebo nenáviděli na čtyřce, když jste spokojení? Proč byste kritizovali na pětce, když jste spokojení? Záleží to na tom, jestli vám to dojde. Jestliže už ale nejste spokojení, pak neumíte ještě nějakou jinou čakru. Když je někdo nespokojený, tak zuří, anebo kritizuje, anebo fňuká, anebo mu to vadí, že není spokojený, že se neděje to, co by chtěl. A už se demolujete. Takže základem je zase jen to vaše Božství. Žítá spokojenost. A teď si vzpomeňte. Když tedy nejste spokojená, tak např. zažijete zlost v kombinaci s kritikou. Na meridiánech jsou i cesty, že i v zubním oblouku souvisí jednotlivé zuby s jednotlivými čakrami. My to máme v tělech na všech stranách.

Příběh: Čtení Ivě z ruky

Jednou ke mně přišla žena velice zvláštním způsobem. Když si pak na to ještě vzpomenu, tak se k ní vrátím. To bylo neuvěřitelné setkání. Byla ke mně poslaná čarodějem. Když tak mi to připomeňte. A tahle holčina, Šárka se jmenuje, dělá chiromantii (čtení z ruky). A po tom výkladu ona na mě třeštila oči a říká: "No to je neuvěřitelný, ukaž mi ruce. Já jsem takové ruce ještě neviděla. Ty máš levou a pravou ruku stejnou. To neexistuje. Já jsem takovou ještě neviděla." Ono totiž podle toho, jestli jste praváci nebo leváci, když píšete, tak u praváků je pravá ruka toho člověka neboli jména jeho vůle. Levá ruka je Boží vůle, ta představuje čáry původního programu. Ta druhá ruka, kterou píšeme, kde prosazujeme naši vůli v životě jako jedince, tam každý prst je napojený na čakru. A vidíte, šestá už patří Bohu, Boží vůli. Takže tady je jen pět čaker, se kterými můžete mít problémy, než se překlenete k božství. Každý ten prst souvisí s jednotlivou čakrou. Jestliže máte na některé čakře blok, např. budete mít zablokovanou čtvrtou čakru lítostí nebo nenávisť, to je jedno, pak když sevřete ruku v pěst, tak ten čtvrtý prst, který reprezentuje čtvrtou čakru, se sevře míň. Vy tu ruku často svíráte, on se ale svírá míň, takže se časem v dlani vytváří jiná křivka, jiná vráska. Tehdy je vidět, kde děláte chybu, jak se odlišujete. Jak jste tím životem mrskaní a dostáváte od něj facky. A ona, když se mi podívala na ruce, tak říká: "Ty ty čáry máš stejný. Tobě souhlasí Boží vůle s tvou vůlí." Slyšíte to? Tady je již sjednocení na šesté čakře. Tak vidíte, že i na tom těle máte vše zapsané. To se dá na těle skutečně odečítat. Když vidíte člověka, jakou má chuť, tak můžete odečítat, jaký je, co se tam odehrává, jak reaguje. Vše je v tom člověku uložené programově. Takže tady to může být ta pátá čakra, anebo to může být spojené ještě s nějakou jinou, ale

hlavně je to s první čakrou, kde je nespokojenost. Naučte se žít spokojenost. Jakmile budete spokojeni na jedničce, budete optimisti, pak už se nebudete blokovat ani na vyšších čakrách.

Dotaz 17: Oční tiky

Můj čtyřletý syn začal asi před třemi měsíci výrazněji mrkat, tikové mrkání. Máme k němu ještě roční dvojčata. Může mít mrkání souvislost s rodinou nebo k čemu by se mohlo vztahovat? Děkuji.

Tam bude nějaký blok. Tyhle všechny malé děti odžívají něco v rodině, to co se tam děje. Ony jsou čistí bohové a natahují na sebe věci z rodiny.

Příběh: Alergie

Já jsem tu vyprávěla, že když můj manžel v našem manželství neustále křičel, a ty mé děti to nechtěly slyšet, ony měly neustále píchané uši. To bylo donekonečna. Pak, když to zmizelo, tak skutečně odešel. Moje maminka je také ukázkový knižní příklad. Ona nesnášela mého druhého partnera. Vždycky říkala: "Já mám na něj alergii." Bum, a tu alergii dostala. Ale tak šílenou, to si nedovedete představit. To bylo každý týden. Jakmile se zhoršily nečistoty v ovzduší, což tam u nás na severu je na denním pořádku, tak první den otekla, že nebyla k poznání, druhý den splaskla, ale zčervenala, protože ta kůže byla najednou taková živá. Ona jí z toho tekla až taková bílá tekutina, i z uší. To pak dělalo strupy. Pak se do konce týdne loupala. No vypadala opravdu jako prašivá, úplně šlupky z ní šly. My, když jsme se pak s Jirkou rozešli, když už ten program tam přestal být, jí to okamžitě přestalo a zmizelo to. Už to přestala vytvářet. Samozřejmě tam byly nečistoty i v těle a já jsem jí tenkrát přivezla šišák bajkalský. Od té doby měla jen jednu náběh, že se jí trochu zvětšil horní ret. Už je to 15 let zpátky. Neměla pak už ani jednu alergickou reakci. Takže tam se to skutečně hned projevuje. Alergické reakce jsou vždy na třetí čakře. Tam jsou zlosti, kdy se blokují játra a nečistota z těla nemůže ven. Takže tělo pak reaguje okamžitě na jakýkoliv podnět jakoby reakcí napadnutí.

Já se vrátím ještě k té otázce. Tam může být nějaký blok, kdy něco zažil. Nekřikla jste na něj? Já si pamatuji, moje starší dcera je nesmírně chytrá a můj manžel byl a je nesmírně chytrý člověk. Tam je vysoká inteligence lidská, což je také součástí ega, ale to většina lidí neví. Když tady hraje, tak hraje génia anebo idiota. To je dokonalý program. Takže když o někom řeknete, to je blbec, tak nemáte vůbec pravdu. On jen toho blbce hraje a vybral si to. A bacha na to, nebo ho příště budete hrát vy. Ono to skutečně ten dopad má. Takže pyšnit se tím, jakou mám inteligenci a kolik vysokých škol, je absolutní pitomost. To nám nepatří, to patří k programu života. Většinou takhle inteligentní člověk není moudrý. Minulost je nashromáždění minulostních pochopení z těch všech životů. Já nejsem moc inteligentní, to bylo zbytečné. Já jsem tedy maturovala se samými jedničkami, ale spoustu věcí mi v té hlavě chybí, já jsem se nikdy moc nezajímala, nečetla jsem noviny. Mému muži to strašně vadilo, ten měl přečtené všechny noviny od A do Z. Já vím, jakého máme prezidenta, aspoň zatím, ale kdo tam je další, to mě vůbec nezajímá. A klidně se k tomu přiznám. Na politiku jsem úplně blbec. Já to k životu nepotřebuji. To se odehrává samo. Většinou si to odžiji, když je tam např. záležitost pýchy atd.

Příběh: Křičení na děti

Ale tento můj muž byl tak nesmírně ctižádostivý, že to začal valit na tu dceru Lucinku. Ta mimochodem tu ctižádostivost taky trochu měla. V první třídě, když psali úkoly, on na ní dokázal tak řvát: "Ty jsi blbá!" A teď ta holka začala koktat. Protože on se jí na něco zeptal, ona mu chtěla odpovědět, ale bála se: "Co když to řeknu špatně, co když na mě bude řvát?" Teď bylo vidět, jak to chtěla říct, ale bála se a začalo koktání. A já jsem okamžitě zasáhla. A on ještě začal: "Podívej, ona koktá!" Tak jsem si s ním jednou, když Lucka už spala, promluvila a řekla jsem mu: "Prosím tě, slib mi, že si jí teď při tom učení nebudeš všímat. Protože jestli se k ní takhle budeš chovat, bude koktat." Ale on tenkrát řekl: "Ale jó, mě

to nezajímá." A ona skutečně tenkrát přestala. Tady je třeba dbát na to, mohli jste se třeba věnovat dvojčatům nebo nervozita práce kolem dětí, mohlo se na dítě v nervozitě křiknout. To ani nepostřehnete, a to dítě mohlo leknout. To je jako ten chlapec ze Zlína, co kritizoval své rodiče a koktal.

Takže si dejte pozor, buďte mírní, nepředhazujte mu to. Nebojte se. Tam je skutečně nějaký šokující moment, který zažil, a věnujte se mu. To stačí.

Dotaz 18: Sexualita a vyšší spojení

Jaký je správný postoj v 5D k vlastní sexualitě? Díky, Kája.

Víte, já už jsem se sexualitě věnovala na základních přednáškách. Protože prožitek sexuálního zážitku, vyvrcholení, čím jste výš, je vyšší a vyšší, protože je to prožitek Boha. Ano. V tu chvíli nemáte v hlavě žádnou myšlenku. Můžete zažít to vyjití z těla k prožitku. Teď si představte, že se najednou dožijete toho, že Bůh vás naplní. Dojdete k osvícení, což je stav přijetí Boha do těla. To teď zažijete všichni. Tehdy ještě budete sexuálně fungovat. Hmotná těla se budou muset ještě rozmnožovat, ale budete si to užívat na jiné bázi. Budete mít sexualitu takovou, jakou máte, ale už nebude prioritní, protože tady jde o prožitek toho blaha, ale to blaho už budete prožívat i v běžném životě. Člověk, který žije v jednotě, zažívá neustále pocit vyvrcholení, ale furt. Já jdu třeba po Václaváku a mám vyvrcholení (smích) Tím, že cítíte jen blaženost, tak pak vám tyto stavy nic neříkají. Ale tehdy i vztah muže a ženy je velmi zvláštní záležitostí, protože tady už vám nejde o to, aby to vyvrcholilo, tady jde vlastně o to spojení. To stačí. Pak už tyto pocity máte, už jen když jste vedle toho člověka, když vás pohladí. Už si to korigujete v méně intenzivní časové frekvenci jako kdysi dávno, ale opravdu si to užijete. Jednou třeba za 14 dní nebo za týden, záleží na vás. Někdy ani nemusí k tomu běžnému lidskému vyvrcholení dojít, protože tady vidíte, že byste se oslabovali. Vyvrcholení člověka oslabuje. A někdy ty stavy při milování jsou vyšší než samotné fyzické vyvrcholení. To už je stav 5D. Je to příjemné. Neodmívejte to. Pokud bude vaše božství chtít, aby to skončilo, tak to jednou jako by zahodíte sami.

Humor a vyšší bytosti

Je to podobné, jako když jsem mluvila o žertování, protože nahoře humor neznají. Jedna paní na to řikala: "Ježíš, to bude nahoře smutný život." (smích) My zde máme ten humor právě proto, že tady je ta mizérie. Ono nám to pomáhá přežít, ale nahoře to není k ničemu, tam jsme pořád šťastní. Je to pro nás berlička. Nahoře berličku nepotřebujeme. To se vám zdá směrem při uvažování ve stavu, ve kterém jsme teď směrem nahoru.

Příběh: Strýc Mikuláš

K nám chodila jedna vysoká bytost. Dnes již mohu říct, jak se jmenovala. Byl to Mikuláš, říkali jsme mu Miky. Je to vysoká bytost, planetární Bůh pro naši zemi. On nás nesmírně miloval. My jsme s ním žili v období na konci 16. století. Byl to strýc mého nynějšího muže. Se mnou byl také ve spojení, v úžasném, zvláštním svazku. To byla nesmírně čistá duše. Tenkrát žil v Kutné Hoře a zachránil tam asi 300 horníků, kteří byli zasypaní. Zachránil je neuvěřitelným způsobem. Byl to jeho poslední život. A vidíte, potom nahoře ten postup nabíhá velice rychle. Dnes již dělá planetárního Boha. A on k nám chodil na přelomu tisíciletí. A bylo vidět, když chodili ti hodně vysocí, archandělé, tak ti byli takoví vážní, jen kývali hlavou. Ale on se ještě tak snažil, jakože zkrřivoil pusou, že se bude smát. A nám bylo divné, že to dělá jen on a nikdo jiný, a pak najednou přestal chodit. My jsme se po něm sháněli, chyběl nám, takový strejda, který tu s námi dříve žil. A ti vyšší nám přišli říct: "My jsme mu to museli zatrhnout. On pro vás dělal víc, než bylo v jeho pravomoci. Tak jsme ho trošku odsunuli. On zase přijde, ale už to bude zase někdo trochu jiný." Nahoře se po čase energie spojují. Pak přišel, ale už byl zase vážný, už se neuměl

smát, už byl v té vyšší rovině. Tam jsou ty odstupy hodně silné, vše se vyvíjí, jde to výš a výš. To bylo hezké, že i nahoře mají jakoby problémy. Tak s námi cítil a chtěl nám udělat radost.

Dotaz 19: Prokletí, strach z bytostí

Vědma po telefonu mi sdělila, že mám na sobě silné prokletí, a že mi to pomocí nějakého rituálu odstraní. Mám se tím zabývat nebo se tím nemám znepokojovat?

Nenechte si nic odstraňovat. Neznepokojujte se tím, nebojte se. Tím strachem byste si přitahovala problémy. Je to blbost. Jestliže máte někde blokaci nebo se necháte znepokojit, už je to další blokace. To jsou nesmysly. My budeme muset občas čelit strašení přes tyto vědmy anebo různými lidmi, co ještě magii dělají. Nebojte se toho. I ten strach je pro vás zkouškou.

Příběh: Zablokování dítěte vlastní nespokojeností

Ted' jsem si vzpomněla, tady se někdo ptal na bytosti, které k nám odbíhají. Když nebudete dělat negativní emoce, nebudete k sobě otevírat kanály těchto bytostí, které k vám mohou přijít a reagovat za vás. Mám kamarádku, je to zubní lékařka. Byla jsem přitažena do její rodiny tím, že ona má dvě velmi čisté děti, které tu mají svůj důležitý úkol. Chlapci je dnes 16 let, má dva metry, je to kouzelný kluk. Dívce je teď asi 14 let, ale když asi před čtyřmi lety jejich maminka prožívala souseda, jak jsem dnes o tom mluvila (pozn. negativní soused – přišel jí zbavit arogance vůči lidem, kteří ještě nebyli tak čisti) Já jsem jí vždycky říkala: "Neblbni, zablokujes tím ještě někoho dalšího v rodině. Ale ona si nenechala říct. Zase znovu prožila odsunutí toho, co jí zase dělal. Najednou její dcera Kamilka to prožila. Prožila lítost nad maminkou, že ten soused to dělá. Také pozor měla zášť k tomu sousedovi, že to té mámě dělá. Všichni se z této situace velmi poučili, protože nastaly strašné věci. To bylo dva dny před silvestrem. Kamilka dostala šílené bolesti hlavy. Tím tunelem, ta čistá bytost, tím prožitkem, který doposud neznala, protože to ještě nikdy neudělala, zášť neznala, se otevřela vibracím, které přišly z nečekané vzdálenosti. Tam přišel opravdu démon, to byla příšernost, co si tam sedla. Ta holka začala mít šílené, opravdu šílené bolesti hlavy. Jeden den, druhý den. Ona už pak jen seděla, nemohla ležet, jen podepřená polštářema. Já jsem se vždy snažila si s ní promluvit, jestli to jakoby uzavře. To bylo tak silné, to se nedalo. Já jsem ještě tenkrát neměla ani moc zkušeností s těmito věcmi. Tak jsem s ní tedy jen mluvila, snažila jsem se, ono se to vždycky nadzvedlo a znovu si to sedlo. Jenže holka už šlela, zvracela, už to trvalo čtyři dny. Jarka ta už začala bláznit, protože ona je doktorka. Tak jí říkám, jestliže mi nevěříš, nech jí udělat neurologické vyšetření a uvidíš. Na neurologii byla čistá, nenašli jí tam vůbec nic. Takže potom jsme kontaktovali ještě Jiříka Vondráka a společnými silami jsme to uzavřeli, protože ta malá, jak jsem si s ní předtím hodně popovídala, to pochopila. Byla to velká zkouška i pro mámu, protože ta zase pochopila, že když bude takhle fňukat, že může ohrozit svou rodinu.

Ty egoismy se potom rozlévají na druhé lidi. Už proto byste měli zachovat klid, protože pak trénujete lidi, které milujete, kteří s vámi žijí. Oni vše cítí, vy jste spojení. To je iluze, že vaše tělo se pohybuje jinde než tělo druhého. Ne. Lidé cítí, co prožíváte. Přijdete domů a hned se vás ptají: "Hele, co se ti stalo?" Nemusíte ani promluvit, a už to na vás vidí. Takže pozor. Jestliže uchováte kanál v čistotě, bez odmítavých emocí, vy si smíte dovolit jen krásné emoce. Láska, ta je pozitivní emocií, i dojetí, sice bečíte, ale souhlasíte, že se to děje. Nemějte žádnou negativní emoci. Tam může přijít někdo, kdo se napojí, On už si na vás sedne a nepustí se. Jsou s tím obrovské komplikace. To se otvírá z velikých hlubin, ve kterých žijí šílenosti, neuvěřitelné věci. Stvoření je jako veliký panelák. Má mnoho pater dole pod zemí, kde je tma, zima, pavouci, špína, temno a plíseň, pak se prožijete do úrovně, kde už je poprvé světlo, a čím jste výš a výš, tím je více čisto, slunce, nádherně, teplo. Tyto úrovně se mohou propojovat, když je někde trhлина, prasklina v kanálu, protože tím kanálem to vyjede. Nenechte si zdemolovat nespokojeností kanál. Tehdy se nemusíte ničeho bát. Takže tohle jediné dodržte, a pak nemusíte takovéhle věci vůbec řešit. Jakmile někde prasknete, tak vám to tudy přijde.

Tím prokletím se samozřejmě neznepokojujte, to souvisí s tím. Protože když byste se znepokojovala, už něco odmítáte, a už se to může někde projevit.

Příběh: Prokletí Ivy maminkou

Já jsem možná někde vyprávěla, jak já jsem byla mojí maminkou prokletá. Vyprávěla jsem vám to? Já vám ukázu i jak zareagovat. Ono to sice v tom čase nějakou dobu trvá, musí se něco odžít. Pozor, ale ono je to nastavené i ve vašem programu. To už víte, že program každého člověka je daný.

Víte, já jsem byla dítě, které opravovalo to, co se nelíbilo jeho rodičům. Můj tatínek byl šílený kuřák, ale šílený. Šedesát až osmdesát cigaret denně. Takže já jsem věděla, že nikdy kouřit nebudu. Paradoxně ti rodiče se báli, tak, jak to bývá, že to budu podle zvyku dělat také. Ne. Já jsem věděla, že nikdy ne, protože já jsem toho tátu viděla. Zaprvé, já jsem ho milovala. Když jsem mu přišla dát pusu, tak pak přišel pocit, že jsem se z toho otřepala. To bylo, jako když líbáte Dehtochemu. Když mě pohladil, ty žluté prsty, to bylo strašné. Ale já ho milovala. Jen jsem věděla, že já takhle smrdět nebudu. Přesto oni měli strach, že budu kouřit. Když mi bylo 17 let, umírala mi babička z maminčiny strany. Tenkrát jsme měli jet na 14denní dovolenou a moje maminka s námi první týden nemohla jet, protože strýc, který se o babičku staral, nebyl v Teplicích, ale na dovolené. Tak maminka řekla, že budeme chodit za babičkou, když umírá. Měli jsme přístup do nemocnice, polohovali jsme jí. Tenkrát byla hrozná vedra. A maminka za námi přijela, až po týdně, když se strýc vrátil z dovolené. Den předtím, než jsme jeli na dovolenou, tak jsem byla na Pudláků, to bylo v Teplicích přírodní koupaliště, které dnes již neexistuje. Bylo nás tam hodně mladých sedmnáctiletých lidí. A tam byl jeden kluk, byl kuřák. Já jsem sebou měla takový košík na vajíčka a na něm šátek, aby nebylo vidět, co v něm je. To jsem tenkrát dostala jako dárek. A on mi říká: "Hele, můžu si do toho košíku dát ty cigarety? Protože my jsme byli mokří, když jsme přišli z toho bazénu, tak aby se mu nenamočily. Pozor. On na ty cigarety potom zapomněl. Já přišla domů, dala jsem košík do skříně, tu jsem zavřela a druhý den jsme odjeli na dovolenou s tátou. Za týden za námi přijela maminka. Já jsem se na ní tak těšila. Táta pro ni jel na nádraží. Ale jak jsem jí uviděla, hned jsem věděla, že se něco děje. Teď šla taková zimní královna. Já jsem po ní skočila, ale už jsem cítila tu ignoraci. Ty jo, co zas bude, co jsem zase provedla? Nevěděla jsem ale co. Tak říkám: "Mami?" A ona říká: "Budeme si muset promluvit." "Co jsem udělala?" "No to uvidíš." Nechala mě asi dvě hodiny dusit. Pak jsme přišli do naší chatky. Sedli jsme si proti sobě na postel a ona mi říká: "Ty kouříš." Já říkám: "Nekouřím." A ona: "A ještě lžeš!" A já říkám: "Mami, ale já nelžu." Ona mi nevěřila. Pak se mi to vybastilo a řekla jsem: "Mami, ale ty cigarety si ke mně dal někdo..." A najednou jsem viděla, jak přišlo ego, změnily se jí oči a říká mi: "Já ti přeju, aby ti to tvoje děti oplatily." Pozor, i tohle je kletba. V tu ránu já jsem viděla duchovním zrakem, jak to ve mně udělalo brlrlrlrl. takový uzel, taková tíha si sedla. Já jsem okamžitě začala natahovat. Za prvé, vy to tomu člověku nemůžete mít za zlé. To by bylo neodpuštění. Já jsem věděla, že přišlo její ego, ona za to nemohla. To se to jen stalo. A jestliže se to stalo, tak jsem si to zřejmě vývojově zasloužila, znáte mě, že jo. Mně to nevadilo. Kdyby mi vadilo, že to řekla, tak už jsem neodpustila. Já jsem jen věděla, že až se mi ty děti narodí, a až dojdu k věku, kdy s nimi budu muset něco zažít, že jim to také nebudu mít za zlé, že si jen odžiji tenhle uzlík. Za 25 let to přišlo. Bylo to hodně těžké. A dnes i ta Petruška, ta starší dcera, co dělá šperky, vždycky říká: "Maminko, maminko, já vím, jak jsi mi strašně pomohla, co já jsem se ti nadělala problémů." Ale pozor. Ona sice dělala blbosti, ale já jsem věděla, že byla čistá, že to myslela dobře. Ona jen nemyslela na mě. Já jsem byla dítě, které nedělalo rodičům pitomosti. To je pokora. Protože jsem věděla, že byť nechci to, co oni by chtěli, ale já bych je tím ranila. Tak jsem si řekla, čert to vem, udělám, co chtějí, ale mým dětem to dělat nebudu. Vidíte, tam to zastavíte i do minulosti, i do budoucnosti. To je pokora. Ale jakmile bych to prosazovala. Ne. Já jsem si tak odžila pár hodně těžkých let s mými dětmi, hlavně s Petruškou. Musela jsem jí odevzdat tomu člověku, který ji bil. To vše probíhalo v souvislosti s těmito věcmi. Ale všechno bylo čisté směrem k mé mamince a všechno bylo čisté směrem k Petrušce a jednoho dne se to zastavilo. Je to pryč. Já jsem byla ráda, že jsem to mohla prožít, abych věděla, že jsem to vyčistila. Jde všechno. Nebojte se toho. A i kdyby tam nějaké to prokletí bylo, ale pozor. Oni takovému vědmy spíše vyhrožují, straší a dělají bububu. Nebojte se, i kletba se dá přežít. Jakmile jí přijmete, ona odpadne a sama.

Dotaz 20: Migréna

Trpím častými migrénami, trvají až tři dny, bolest je nejintenzivnější na pravém spánku. Souvisí to s nepříjetím nějaké situace?

Pravá hemisféra se týká situací. Víte, tam kde chybí v těle Bůh, tam to bolí. Jakmile sevřete čakru a není tak v čakerním systému 100 % Boha, tak tam vás to pak bolí. To je dopad. Na pravých hemisférách je to většinou obava z budoucnosti, co se bude dít. Vy se vymisťujete, svítíte baterkou do budoucnosti, co bude. Vy potřebujete být v těle, tady a teď. To, co bude, bude, až tam přijdete. Čas skutečně neexistuje. Tehdy člověk v tom těle skutečně není. A on může selhat i v nižších čakrách. Dále tam může být zážitek, který vám něco připomíná.

Příběh: Kamarádka z dětství

Já sama jsem měla kamarádku v dětství. Ježiš, ta holka si užila. Ona v devíti letech zažila šílenou věc. Oni žili v Pardubicích. Její rodiče se rozvedli, ze dne na den a jí nic neřekli. Oni si dělali hrozné věci, Její maminka byla zmatkař. Já to chápu, já jsem takové věci také dělala. Jednou mi Iveta vyprávěla, jak jeli na rodinný výlet. Táta řídil a říká mámě: "Ančo, zapal mi cigaretu." A máma udělala takhle (připálila si), a pak tím žhavým to dala do pusy tomu tátovi. A bylo po výletě. A to bylo dennodenně. Tam byly opravdu neshody, pořád se děly nějaké scény. A oni se domluvili a Ivetě nic neřekli, a ze dne na den se odstěhovali do Mostu. Přičemž ona milovala Pardubice, to je krásné město. A jestli znáte Most, ten původní, který byl hezký, se zboural kvůli těžbě uhlí a udělal se tam povrchový důl. Bylo to velké sídliště. Máma ze dne na den zabalila kufry a odjeli. Přišla do školy do 3. třídy, kde nikoho neznala. A od té doby měla šílené migrenózní stavy, strach, co bude. Obrovský blok z toho prožitku. Měla to ještě hluboko v dospělosti. Pak se to trochu odvíjelo, bylo to malinko lepší a lepší. Musíte to přijmout skutečně tak, jak to je. Je důležité přijmout jakoukoliv situaci. Tam mohl někde být takovýto situační postoj. Migrény jsou hodně těžká záležitost. Je to velmi náročné.

Prosím vás, také vás musím upozornit, že někdy vás teď může hlava bolet. Já na to nikdy netrpěla, neznám bolest hlavy. Takže když přišli sundávat závoje, to bylo někdy, jako když vám někdo zasekne sekyru do hlavy. Musíte to rozdýchávat, protože ten vývoj bolí. Ano. Vývoj bolí. Takže se mi vyvíjejte. Ať vás to co nejméně bolí. A nezapomeňte žít spokojenost. A kdybyste někdy něco nevěděli, zkuste si představit, co bych vám na to řekla a budete to vědět. Protože v tu chvíli já skutečně u vás budu. Tím obejdete své vlastní ego. Budete to vidět mýma očima. Pracuje to. Protože my jsme spojená nádoba. Vy jste já a já jsme vy. Což já žiji, vy ještě ne, ale tam to uvidíte. Takže vám přeji hodně štěstí, mějte se. Mám vás ráda.